

Giới thiệu Cặp Đôi Ác Quỷ

----GTNV-----

+ **Trần Anh Thư** (nó): 17 tuổi. Khuôn mặt thiên thần, đôi mắt tím buồn với mái tóc hung đỏ. Dáng người với chỉ số ba vòng rất chi là chuẩn, cao 1m72, thông minh, lạnh lùng. Là con của tập đoàn kinh doanh mọi mặt Trần Anh lớn nhất thế giới IQ: 300/300

+ **Bách Bảo An** (nhỏ) 17t: Khuôn mặt đẹp đến từng chi tiết theo kiểu sắc sảo với đôi mắt đen tuyền đẹp đến động lòng, chỉ số ba vòng chuẩn, một playgirl chính hiệu, mái tóc hồng nhạt. Cao 1m70, IQ: 298/300 Con của tập đoàn đá quý Bách Nhật lớn thứ 4 trên thế giới là bạn chí cốt của nó từ nhỏ.

+ **Vương Thiên Băng** (hắn) 18 tuổi: Khuôn mặt tuấn mã với đôi mắt xám tro nhưng là một tay sát gái. Cơ bụng sáu múi rắn chắc cực chuẩn, có mái tóc đủ màu. IQ: 300/300, cao 1m83 con trai của tập đoàn kinh doanh hàng Vương Thiên phát triển nhất là kinh doanh hàng không lớn thứ 2 thế giới.

+ **Đặng Nhật Quân** (cậu) 18 tuổi: Khuôn mặt tượng tạc, cũng là 1 playboy với đôi mắt xanh thẳm vì là người Việt - Mỹ, mái tóc vàng kim. Cao 1m82, IQ: 297/300. Con trai tập đoàn hàng thủy Đặng Bảo lớn thứ 3 thế giới.

Cuộc sống của họ có đẹp hay không?

Trên chặng đường dài có thăng tấp hay không?

Họ đã phải mất gì và được những gì?

Mất bao nhiêu giọt nước mắt mà đổi lấy những nụ cười?

Tương lai của họ hạnh phúc hay chỉ là nỗi buồn không vui?

Bao nhiêu câu hỏi về cuộc đời họ mà chưa được giải đáp...

.....

Mong mọi người ủng hộ và nhận xét để câu chuyện hấp dẫn hơn nha...

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Về việt nam thật khó khăn

Trong ngôi dinh thự lớn ở căn phòng nọ có 2 màu chủ đạo trắng - đen, trên chiếc giường ga trắng có một thiên thần đang ngủ cùng với những tia nắng đang nhảy múa trên khuôn mặt khiến hàng lông mày nhíu lại. Khẽ mở hai hàng mí mắt lá liễu đẹp tuyệt kia với đôi mắt tím buồn của mình, lật chiếc chăn yêu quý của mình lên rồi nhanh chân bước vào phòng tắm để làm vsen.

" i still love you in my heart at ni obieteta

please tell me back in the days

wasurenaide hitomi toiji re ba ano hi no

egao ga matataku kazenima furuete.

rap motto .koe kaketetara motto ,

..."Khi bước ra khỏi phòng thì tiếng chuông điện thoại kêu lên bản nhạc nó yêu thích

(bài sayonara i love you - CLIFF EDGE)

" Mama gọi con có việc gì ạ !" - nó nhìn máy nổi số của mama iu dẫu của nó thì nhấc máy. Nó biết việc gì nên bà mới gọi vào sáng sớm thế này.

" Có việc mới gọi cho con được sao ! Chưa chào hỏi gì hết mà con làm mama mất hứng rồi !" - bà giả giọng dỗi nó

" Thế thui con cúp !" - nó nói

" Đừng con gái ! Tất cả đồng ý rồi hôm nay cả 2 đứa phải về VN !" - bà tưởng nó nói thật nên phun ra lun

" Con không muốn về !" - nó trả lời mà không cần suy nghĩ vì sao vì nơi đó đã chứa những nỗi đau của nó và hiện tại nó đang ở Anh.

" Nếu con không về pama sẽ khóa tài khoản thẻ tín dụng và một số khác của con !" - bà nói giọng chậm rãi từ tốn nhưng làm sao nó chịu khuất phục

" Mama khóa con cũng không !" - giọng nói lạnh đến cực độ khiến đầu dây bên kia cũng lạnh cả xương sống

" Con định trốn tránh chuyện đó đến bao giờ ! Thăng Thành nó đã chết rồi ! Con hãy nhớ lấy chuyện của quá khứ cứ để nó qua đi đừng dày vò bản thân nữa . Hãy sống cho hiện tại và tương lai !" - bà tuôn cho một tràng

" Con....!" - giọng nó ứa nghẹn nhưng không có giọt nước mắt nào chảy ra vì nó đã cho chảy ngược vào tim từ lâu rồi

" Con không nói nghĩa là đồng ý ! Mama cúp nha con iu ! Moa...!" - bà kết thúc nhanh kéo nó đổi ý

" hơ...!" - nó chưa nói thêm được gì mà đầu giấy bên kia đã có tiếng " tút ...tút.."

" Hazzz...!" - nó thở dài rồi kêu vọng xuống

" Cô Mai ơi giúp cháu xếp đồ vào hành lý !" -

" Dạ !" - cô Mai kính cẩn

Còn nó sau khi gọi cho con bạn thân thì nhò vui mừng lên vì được đi về quê . Cả hai tập chung ở nhà nó thì trong gara nó lôi ra một chiếc xe Lamboring BMW đời mới đèn bóng được nó lái ra rồi cả hai cùng nhau ra sân bay .

Sân bay Tân Sơn Nhất

Khi cả hai xuống máy bay thì bao nhiêu ánh mắt thèm thuồng được bắn ra từ lũ đàn ông còn có cả ánh mắt ghen tỵ, ngưỡng mộ của những quý cô xinh chưa bằng nửa phần tụi nó. Nó mặc chiếc quần Jean đen bó sát với chiếc áo pull trắng dài tay trông rất cá tính còn nhỏ mang trên mình chiếc váy đỏ bó sát tạo ra ba vòng cực chuẩn rất nóng bỏng . Tụi nó được nhận hàng tá lời khen cũng như lời nói ghen ghét

" ôi thiên thần phải không " - n1

" em ơi cho anh xin kiểu ảnh " - n2

" em ơi cho anh xin sdt " - n3

" Làm bạn gái anh nha !" - n4

" có đẹp gì đâu chưa bằng cái gót chân của tôi" - n5 (thật không vậy chị)

" Họ đẹp wá mình ước gì có khuôn mặt như họ !" - n6

...vân vân và mây mây nhưng tụi nó không quan tâm vì đã quen cảnh này . Mặt nó vẫn lạnh bước đi còn nhỏ thì cứ nở nụ cười làm cho bọn đàn ông xìt máu mũi , nó bước đi nhẹ nhàng với đôi thể thao đen trắng nhưng trong lòng lại nặng nề theo mỗi bước chân , nhỏ bước đi với đôi cao gót 5 phân mà cứ như đi chân không vậy thật nhanh nhưng lại chắc .

"Mày sao vậy ?"- nhỏ thấy nó đi chậm bèn hỏi

"Mày ở tại sao về VN lại khó khăn đối với tao vậy ?"- nó nhìn nhỏ mặt vẫn lạnh nhưng trong lời nói có chút gì đó là một nỗi buồn.

"Hay quên chuyện đó đi !"- nhỏ nói rồi kéo nó lên chiếc xe Lambor BMW mà pama đã chuẩn bị rồi phóng thẳng

.....

Tại một nơi khác , các pama của tụi nó thì đang cười nói vui vẻ với chiến tích dành được là dẫn được tụi nó về VN

"Liệu nó có sao không ?"- papa nó hỏi

"Không sao đâu còn có mấy thằng đó rùi mà !"- cả 2 mama cùng đồng thanh

"Ừm cũng đúng !"- papa cả hai gật đầu

"ông yên tâm tụi tui gọi cho nhà họ để lên kế hoạch rồi !"- mama nhỏ cười gian

Kế hoạch đó là gì ?

Mà thằng đó là ai ?

Sẽ được bật mí nhanh thôi , mong mọi người ủng hộ chuyện mình nha..

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Đụng mặt ở siêu thị

Hai đứa tụi nó chạy chiếc xe BMW đời mới trên con đường lao nhanh như gió khiến người đi đường cũng phải tránh né nếu không muốn gặp Diêm Vương sớm. Chiếc xe của tụi nó như làm chủ cả con đường với tốc độ phải nói là khủng khiếp do Bảo An cầm lái . Nhỏ cầm lái chạy như vậy , không biết nó chạy thì sao nhi , chắc chẳng ai dám tưởng tượng đâu. Nó mở cửa xe để cho những ngọn gió mát thổi bay đi nỗi buồn trên gương mặt của nó , nó nhìn ra ngoài mà không nói gì với nhỏ , không phải nó không muốn nói chuyện với nhỏ mà là không có chuyện gì để nói.

"Kết..." tiếng xe thắng lại với vận tốc kinh khủng ,bánh xe ma sát với mặt đường khiến nó tóe lửa.

"Đến rồi !"- nhỏ lên tiếng khiến nó thoát ra khỏi thế giới tự nó tạo ra cho mình nhưng nó vẫn giữ được thái độ lạnh lùng của mình.

Nó và nhỏ bước ra khỏi xe thì có 2 hàng người giúp việc dài đứng cúi gập người kính trọng

"Kính chào cô chủ , tiểu thư !"- đồng thanh

"Ông Dững cho người mang hành lý và xe vào giúp cháu !"- nhỏ nói với người quản gia già nhà mình

"Vâng !"- ông Dững trả lời kính cẩn

Cả hai gật đầu rồi đi vào phòng khách thì chợt điện thoại của nhỏ reo lên , nhìn trên màn hình thấy số lạ nhưng vẫn nhấc máy

"Alo...!"- giọng nói bình thản

"mama nè con ! Hai đứa đã đến nơi chưa ?"- mama nhỏ nói

"Dạ tụi con đến rồi!"- nhỏ trả lời không mấy ngạc nhiên

"Mama muốn thông báo cho con biết bắt đầu từ ngày mai các con sẽ đi học !"- bà nói rành mạch

"Đihọc !"- nhỏ hét lên muốn điếc lỗ tai

"Có cần kích động vậy không con !"- bà nhăn mặt cách xa cái điện thoại

"Tụi con có tận mấy cái bằng cao học rồi mà sao vẫn phải đi học !"- nhỏ kể lể mà cũng đúng thôi nó và nhỏ có tận 4 cái bằng cao học về kinh doanh , khoa học , thời trang , thực sĩ nữa chứ

"Mama đã quyết rồi ! Thôi đưa máy cho con Thử để mama nói nó vài việc !" - bà nói rồi đưa máy cho mama nó và nhỏ cũng đưa cho nó

"Mama dặn con gì ạ !" - nó áp máy vào tai

"Mama muốn con đi học để các con sống vui tươi như cái tuổi của nó . Cứ suốt ngày chui vào công việc là không được đâu con . Hãy đi học và tìm lại nụ cười ngày xưa của mình nha con . Pama cũng không muốn các con dấy vào cuộc xoay của thương trường đâu con , hãy cười lên con gái mọi người luôn ở bên con !" - bà khuyên năn con gái

"Dạ !" - nó trả lời không chút do dự mặc dù bà nói thế cũng không sai nhưng nó không biểu cảm ra ngoài mà chỉ để chút âm áp này trong lòng mà thôi

"Ngày mai các con sẽ học trường Dearm ! Hai đứa vui về nha ! Bye con !" - bà cười nói rồi cúp luôn.

"tút...tút..." - nó không nói gì chỉ có tiếng máy kêu thôi

"Tao sẽ ở nhà mày , ngày mai đi học !" - nó nhún vai nhìn nhỏ rồi lên phòng chỉ còn mình nhỏ tức xịt khói đầu bên dưới.

Nhỏ quyết định đi chơi để thả stress , nhỏ mặc cái quần Jean ngắn ngang đùi đen bóng với chiếc áo pull trắng cộc tay mang đôi giày cổ cao đen , gót nhọn cao 3 phân (phục trang gần giống cách ăn mặc giống nó) rồi mang cái xe đua trần màu bạc mà nhỏ yêu quý rồi phóng tới siêu thị Bách Nhật nhà nhỏ .

Siêu thị Bách Nhật

Vừa đến nơi nhỏ đã thấy ở trong một chỗ có bao nhiêu người đang chen lấn nhau một trò chơi gì đó vì nói là siêu thị thôi nhưng ở đây thì siêu thị nhà nhỏ có tất cả mọi trò chơi hay mua bán đúng nghĩa siêu thị đúng nhất nước. Nhỏ chạy vào xem thì phải chen lấn cực khổ mới thấy trò chơi có hai người chơi một trai một gái phải vượt qua tất cả các trò chơi ai được điểm cao nhất thì được nhận 1 chú gấu bông cao 1m80 to tổ chẳng lun. Nhỏ sáng mắt lên lại đang định nhảy vào chơi thì có chuyện không hay xảy ra.

"Bụp.." tiếng động gì đó đã phát ra sau lưng nhỏ

"Aá.." Lại một tiếng ai đó kêu lên

Nhỏ quay lại thì chọn mắt cỡ to , nhìn cái tên có gương mặt cũng không tệ mà không phải gọi thuộc hàng mỹ nam mới đúng đang ôm chân nhảy lò cò qua lại như thăng trong trãi mới ra.

"Nhìn nhìn gì mà nhìn , cô có lỗi đó nha !" - hắn ta quát , không nói chắc mọi người cũng biết là ai , chính là cậu Nhật Quân đó.

"Hơ.. Xin lỗi !" - nhỏ giật mình

"Cô tưởng xin lỗi là đền bù được cái chân ngọc ngà đang sưng tấy vì đôi giày nhọn như cái đinh của cô chà đạp à !" - cậu quát mà không nhìn mặt nhỏ

"Được tôi xin lỗi là phúc 8 đời nhà anh đó nhà đừng có mà quá đáng !" - nhỏ quát xong quay thẳng mặc cậu đứng ngơ ngơ như thăng trãi đeo nơ.

"Hừ ... Đang vui thì bị mất hứng !" - nhỏ vừa đi vừa dậm chân khiến gót giày tạo ra thứ tiếng rất vui tai , nhỏ quyết định không mua gì nữa mà phóng thẳng về nhà trong tình trạng khó khăn vẫn còn nghi ngút trên đầu.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Sự cố khi nhập học

Ngày hôm qua trôi đi ngày mới lại bắt đầu thật nhanh. Bây giờ tụi nó đang ngồi ăn sáng với tâm trạng rất bình thản mặc dù bác đồng hồ đã điểm 7h15' tròn. Hôm nay , tụi nó đi học buổi đầu tiên không biết có phải đột nhập chèo tường không nữa , mà thôi tụi nó cũng đã quen với việc này rồi. Đồng phục trường Dearm là tự do nên hôm nay nó mặc chiếc áo trắng dài tay có cổ với chiếc quần Jean cạp đen như mọi ngày ,đôi giày thể thao đen-trắng mang về năng động nhưng lạnh lùng bởi bộ mặt không rét mà run của nó cùng với mái tóc đã được cột gọn gàng để mái chéo che hấn con mắt bên phải . Nhỏ mang chiếc váy công chúa màu sữa với đôi giày búp bê cùng nụ cười tỏa nắng khiến ai nhìn vào cứ tưởng con gái nhà lành , mái tóc hồng nhạt để buông .

"Đi thôi !" - nó thả đôi dĩa rồi sách cặp lên vai

"Ừm.." - nhỏ nhanh nhẹn thả nốt miếng sandwich vào miệng rồi sách cặp đuổi theo nó.

Cả hai đi ra cổng đã thấy chiếc xe có người lái trong đó bèn chui vào rồi đi luôn đến trường. Nó bảo bác tài cho nó và nhỏ xuống trước cổng trường khoảng 10m vì nó không muốn tiết lộ thân phận. Nó và nhỏ bước tới trước cổng trường quả đúng như dự đoán cánh cổng đã bị đóng , tụi nó bèn nhìn

xung quanh , nó hất mặt sang phía bên phải có cái cây mà cái cây đó lại lả vào địa tường của trường , Nhỏ hiểu ý rồi cả hai cùng đi đến cái cây đó , cả hai nhìn lên cái cây to cao khoảng 2m .

" Lên chứ mày !" - nhỏ nhìn sang nó cười

" Tất nhiên !" - Nó nhếch môi

Rồi sau đó là cả hai cùng bật nhảy lên cành cây to đó mà chèo và dễ dàng , tụi nó đáp đất an toàn nhưng đầu gối tụi nó lại làm cho ai đó bên dưới giật mình . Có cảm giác đó lạ lạ đằng sau tụi nó bèn quay đầu lại thì thấy hai mỹ nam đằng sau . Hấn mặc chiếc áo sơ mi trắng mờ 2 cúc áo để lộ ra vùng cơ săn chắc của mình với chiếc quần âu đen cùng đôi giày đen làm tôn lên vẻ đẹp tuấn mĩ của hấn , mái tóc đỏ để mái che nửa con mắt còn cậu mặc trên mình chiếc áo có mũ màu chàm kẻ sọc đỏ có tụi hai bên với chiếc quần bò nam tính cùng đôi giày trắng làm nên một playboy chính hiệu , mái tóc vàng kim cũng để mái như hấn .

" Là cô / anh !" - hai bên đứng đờ nhìn đối phương một lúc rồi cũng có hai người trong số đó lên tiếng , không ai khác ngoài nhỏ và cậu

" Tại sao cứ bám theo tôi hoài vậy ?" - nhỏ nhăn mặt không lẽ có đúng việc nhỏ nhặt như thế mà anh ta phải bám theo để trả thù sao (tưởng tượng phong phú thật)

" Ai... thèm theo cô có cô đi ám sát tôi thì có !" - cậu đờ trước gương mặt của nhỏ mà ấp úng vì vụ việc lần trước cậu có quan sát được rõ khuôn mặt nhỏ đâu chỉ liếc qua thôi.

Cả hai cứ đầu vô mồm đẩy nó và hấn ra rìa lun , hấn cứ nhìn nó nhưng nó lại nhìn đâu đó trong không trung một nơi vô định . Hấn nhìn vào mắt nó mà thấy nỗi buồn và cô đơn ẩn sâu trong đó . Hấn thật muốn biết nỗi buồn của nó là gì nhưng hấn đâu phải nhà ngoại cảm đâu mà biết được nó nghĩ gì đâu , hấn chưa từng quan sát một đứa con gái nào vì hấn chỉ biết rằng đứa con gái nào cũng nhìn thấy hấn là gục rồi nên nghĩ ai cũng giống ai mà thôi nhưng không ngờ hai đứa nó gặp tụi hấn mà lại không phản ứng gì đúng là thú vị.

" An đi thôi !" - hấn đang định đi ra chỗ nó chào hỏi nhưng nó lại quay sang cặp đôi đang cãi lộn kia mà nói

" Ừm. Không cãi với anh nữa ! Lần sau gặp mặt tôi dần cho anh một trận nhớ đời luôn !" - nhỏ hươ hươ nắm nắm trước mặt anh đe dọa

" Thử xem tôi không nể cô đâu nhá ! Đồ quý cái !" - cậu cũng đáp trả rồi nhìn sang hướng khác mà không biết rằng có cái gì đó đang lao đến sau câu nói của cậu.

" Bụp " tiếng va chạm đồ vật với khuôn mặt tọc tọc của cậu , chiếc cặp của nhỏ đã an tọa trên mặt cậu còn cậu thì bị cú ném của nhỏ mà ồm ồm đất mẹ lun.

" Hahaha " - nhỏ cười lớn rồi chạy ra nhanh lấy cái kí hiệu của nó là có người đến rồi cả hai kéo nhau chạy đi luôn.

Cả hai ngỡ ngàng vì không hiểu chuyện gì mà tại sao tụi nó lại đi nhanh đến vậy khi cậu ngóc đầu dậy thì không thấy tăm hơi của tụi nó đâu . Cậu đứng dậy phủi quần áo rồi cười lớn

" Hahaha không lẽ con quý cái đó lại sợ mình à !" - cậu cười lớn một hồi rồi tắt dần khi cảm thấy lạnh sống lưng và cái kí hiệu quay đầu của hấn.

" Em nói ai là quý cái hả ?" - cô giám thị ngay đằng sau nói với giọng kìm nén sự tức giận của mình

" Em... em không nói cô ạ !" - cậu run người mặc dù là công tử nhưng trường Dearm rất nghiêm không nể ai hết và lại trường này cũng dành cho cô cậu ầm ầm học mà

" Không lẽ nói Băng ! Lên làm bản kiểm điểm cho tôi !" - cô quát cả hai cùng lên nên tụi hấn đành ậm ừ mà làm thôi vì phản bác là toi lun

Tụi nó nhìn cảnh đó xong thì lên phòng hiệu trưởng , nhỏ thì vẫn cười sặc sụa còn nó thì miệng không lấy một nụ cười . Cả hai đi giữa sân trường mà cảm thấy mỗi chân , phải công nhận cái trường này to thật . Trường có diện tích 20 ha liền , ở giữa sân trường là một đàn cây , hoa được chăm sóc tỉ mỉ còn hai bên là đường đi , trường được chia ra làm 3 dãy nhà với các năng lực học của các học viên với 1 dãy dành cho phòng làm việc của giáo viên , dãy nhà A có 8 lớp với những con số thứ tự A1 giỏi nhất và lần lượt không màng đến tuổi tác là bao nhiêu , dãy nhà B có 9 lớp với những năng lực học trung bình và cuối cùng dãy nhà C có 10 lớp với năng lực học yếu kém . Nó không màng đến cái cửa mà đập thẳng vào luôn vào phòng khiến cái cửa vô tội phải lia tường nhưng điều đó không khiến người hiệu trưởng có độ tuổi 40 như đang ở tuổi 30 phải giật mình , ông chỉnh lại mắt kính rồi nhìn lên

" Lâu lắm rồi không gặp papa !" - cả hai chạy lại ôm ông Hiền người bạn của papa nó và nhỏ và cả hai đều nhận làm con nuôi với những người bạn của họ

" Hai đứa lớn nhanh nhỉ ! Mới ngày nào còn chạy vòng quanh sân mà ca hát bây giờ thì thiếu nữ hết rồi nhưng tính cách phá phách vẫn như ngày nào thôi !" - ông buông cả hai rồi nhìn cười

" hihi mà tụi con học ở lớp nào ạ !" - nhỏ cười trừ hỏi

" Các con học lớp A1 !" - ông bỏ cặp kính ra day day hai huyệt dương

" Papa giúp con giữ kín thân phận và mọi thông tin của tụi con và đổi hết thông tin tụi con thành những con người bình thường thôi ạ !" - nó nhìn ông bằng ánh mắt kiên định

" Được !" - ông thở dài vì nó không muốn ai hỏi nhiều về quyết định của nó . Cả hai yên tâm rồi đi ra ngoài và đi thẳng với bước chân đều đều

Ở trong lớp A1

" Hừ... nếu gặp lại con nhỏ đó tao sẽ không tha !" - cậu tức giận mà khiến cái đầu nghi ngút khói

"Tao nghe 2 nhỏ đó có cái gì đó thú vị !" - hấn trả lời

" Nhỏ nào vậy , chúng mày thay bỏ như thay áo zậy ! hazz !" - có giọng nam nào đó chen vô

" Không phải là bỏ mà là con quý cái mới đúng ! Nhỏ đó hại tao và thằng Bàng phải lên viết bản kiểm điểm lại còn cho hấn 1h đồng hồ để nghe bà cô giám thị đọc kinh nữa chứ ! Hừ... !" - cậu nói mà muốn bốc hỏa luôn

" Haha ! có đứa mà không đồ dưới tay bọn mày à !" - tên con trai đó lại lên tiếng

Tiết học cứ trôi qua trong tình hình cậu thì bốc hỏa , hấn thì suy tư còn tên kia thì cười không ngớt lại còn chảy cả nước mắt nữa chứ

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Cứu thoát khỏi mê cung - trùng hợp

Cả hai đứa tụi nó bước từng bước chậm rãi trên sân trường rộng thênh thang nhưng có ai biết được rằng tụi nó không biết đường đi ở cái trường Dream do các pama mở vào 2 năm tụi nó bên Mỹ cơ chứ nên mù đường đi là phải rồi . Đi lảo đảo khắp nơi mà không biết cái lớp A1 đó ở chốn nơi nào nữa , tụi nó có 3 dây vây thôi nhưng cái diện tích thì lại rất lớn . Nó thì vẫn trầm mặc , lạnh lùng được trong tình hình này nhưng ngược lại với nó thì nhỏ đang tức giận, chân thì giẫm mạnh xuống tạo ra tiếng " lộp cộp " vui tai.

" Tao mà tìm được lớp A1 ở đâu khi nào về chắc tao phải san bằng cả cái trường khi họ cò gậy này mất ! Hừ....!" - nhỏ tức giận dơ nắm đấm đầy uy lực của mình lên mà chỉ thẳng vào dãy nhà phía trước nhưng ra phía dãy nhà thì lại có một bóng người con gái nào đó đang chạy về phía tụi nó.

Càng đến gần tụi nó càng thấy rõ khuôn mặt của cô gái đó hơn. Cô mặc một chiếc áo pull trắng có cổ , chiếc quần váy dài ngang đùi trắng kẻ sọc xám , đôi giày cao cổ màu đen đúng chất một học sinh luôn . Cô có mái tóc xanh đen sẫm với đôi mắt nâu ấm vì là người Việt - Nhật , làn da trắng nõn không môi sôn chút phấn làm tôn lên vẻ đẹp vốn có của mình.

"Chào hai bạn ! Các cậu có phải học sinh mới không ?" - cô một bờ vai vì phải chạy từ lầu 3 xuống tận sân trường không biết ai thiết kế cái trường mà đặt cái lớp trên lầu 3 to tướng chạy mãi mới hết được cái hành lang .

" Ừm ... Đúng ! Mà bạn là ai ?" - nhỏ thấy cô hỏi và lại còn đang đứng trước mặt mình , không phải hỏi mình không lẽ hỏi ma sao .

" À.. Quên mất chưa giới thiệu , mình là Thanh Trang ! Là học viên lớp A1 ! Rất vui được làm quen hai bạn !" - Trang lẻ lười cười trừ trông vậy thôi nhưng làm động tác đó có khối phải đổ mồ hôi vì gương mặt dễ thương của cô

" Bạn học lớp A1 ?" - nhỏ hỏi lại xem nhỏ có nghe nhầm không cuối cùng đã có vị cứu tinh cứu tụi nó ra khỏi các mê cung chết tiệt này khi nhận được cái gật đầu của cô

" Ôi hay quá ! Tụi mình là học viên mới ! Tụi mình bị lạc đường hihi !" - nhỏ cười không ra nước mắt

" May mà cô Liên bảo tớ đi tìm hai cậu nếu không chắc hết tiết rồi !" - cô nhìn cả hai rồi kéo cả hai đứa chạy lên lớp.

Tụi nó đi lên lớp mà như đi du lịch ở tận Hawaii mới về , vừa đi nhỏ và cô vừa nói chuyện rất vui về còn nó chỉ ở đằng sau mà lạnh lùng nhìn cô và nhỏ nói chuyện , nó đang ở sau để phân tích con người cô nhưng nó chỉ khẳng định được kết quả là cô không phải người xấu mà lại là một con người lương thiện , dễ gần.

Cửa lớp A1

Tụi nó được nhận lệnh từ giáo viên là đợi giáo viên thông báo với lớp thì tụi nó vào giới thiệu bản thân còn cô thì đã vào lớp trước rồi . Giáo viên lớp tụi nó là một cô giáo với gương mặt hiền từ trung vì mới vào nghề , năm nay cô hơn 20 thôi nên rất trẻ và xinh đẹp .

" Hôm nay , lớp chúng ta thêm hai học viên mới !" - cô cười hiền khi thấy lớp đã yên lặng lắng nghe sau hai tiếng thước gõ

" Cô ơi là trai hay gái vậy ?" - một nữ học viên đứng dậy hỏi

" Là hotboys phải không cô ?" - là một tiếng nữ khác

" Là hotgirls mới đúng không cô ?" - lần này là nam

" Là hotboys " nữ học viên đó cãi

" Là hotgirls " lại là tiếng nam sinh lúc này

" hotboys"

" hotgirls"

" boys "

" girls"

.....

Cả hai cứ cãi nhau sau một hồi thì cũng mệt hơi nên không cãi lộn nữa thì cô mới lên tiếng

" Là hotgirls mọi người a~!" - cô phấn khởi công bố to trước lớp

" Bảo rồi mà vừa nãy Trang đi là biết ai nên có thể tin !" - giọng nam lên tiếng ý trêu nữ sinh kia

" Thôi ! Hai em vào lớp đi !" - cô Liên nhìn ra cửa lớp rồi kêu

Tụi nó bước vào trong sự ngỡ ngàng của mọi người , bây giờ trước mắt mọi người là hai khuôn mặt thiên thần với hai cá tính khác nhau . Nó một con người lạnh lùng nhưng thật quyến rũ còn nhỏ thì như một nàng công chúa vậy rất sociu và dễ thương.

Nhưng còn về tụi hấn thì mỗi người một trạng thái , hấn thì nhếch môi cười đầy thú vị , cậu thì chuẩn bị chiến tranh thế giới lần 3 bùng nổ còn thằng bạn ngồi cạnh (cuối

" Các em giới thiệu về mình cho cả lớp đi nào !" - cô Liên cười vì lũ học trò quý sứ nhưng lại đoàn kết đang ngất ngây như đang trên 19 tầng mây vậy

" Chào mọi người ! Mình là Trương Bảo An ! Mình 17 tuổi ! Rất hân hạnh được làm quen !" - nhỏ nháy mắt một cái làm tất cả nam sinh thì ngất ngay còn nữ sinh thì ngưỡng mộ nhan sắc trời ban của tụi nó nhưng không làm đổ được hấn và thằng bạn ngồi cạnh nhưng đã làm đốn tim ai đó được gọi là hotboy của trường.

" Hoàng Anh Thư ! 17 tuổi !" - chỉ một câu ngắn gọn thôi nhưng vẫn không làm cho mọi người thấy ghét nó nhưng lại khiến hấn để ý

" Bây giờ tụi em ngồi chỗ nào ạ !" - nhỏ quay sang hỏi cô Liên

" Chỗ của mình còn thừa nè bạn !" - một nam sinh cười nói

" Hay ngồi chỗ của mình ! Vừa gần bảng vừa dễ nhìn !" - lại một nam sinh

" Hai em có thể ngồi cùng bạn lớp trưởng gần cuối lớp !" - cô Liên chỉ xuống chỗ Trang

" Dạ !" - cả hai đồng thanh rồi tiến xuống mới phát hiện ra trên bàn của tụi hấn nó không có gì chỉ im lặng ngồi vào vị trí còn nhỏ và vậy cậu cứ bắn tia laze mà muốn cháy cả con mắt.

Tình hình sơ đồ lớp hiện tại

.....học sinh - học sinh

.....học sinh - học sinh

Trang - nó - nhỏ

anh - hấn - cậu

Khi tụi nó vừa vào chỗ ngồi an tọa thì anh đã toài ra chỗ của hấn mà chọc chọc vào nó ý muốn bảo có chuyện muốn hỏi. Nó hiểu ý bèn quay xuống rồi đưa ngón trỏ đặt lên miệng và lắc đầu ý nói đừng hỏi gì nữa. Anh hiểu ý cũng thờ dài rồi cũng không hỏi gì nữa. Trong tiết học nhàm chán trôi qua bởi giờ cô giáo chủ nhiệm nên lớp không quây mà chỉ nghe cô giảng bài hăng say, Trang thì ngồi nghe giảng nhưng không cần ghi vì đã học qua, nó thì cắm phone lên nghe rồi nằm ngủ gục trên bàn luôn còn nhỏ thì vẫn bắn laze với cậu đến suýt ảnh hưởng đến phòng học do cháy, anh thì nhìn ra ngoài với nhiều dòng suy nghĩ, hấn cũng cắm phone để nghe nhưng không ngủ chỉ ngắm nó rồi cười một mình như thằng tự kỉ.

..... GTNV.....

+ Trần Quốc Phong (anh) 18 tuổi : Khuôn mặt được gọi là hotboy, làn da trắng như con gái, đôi mắt tím buồn giống nó vì họ là anh em ruột mà nhưng tính tình thì ngược lại nó, hay cười, gần gũi nhưng không phải là một công tử ăn chơi, mái tóc xanh sẫm, dáng cao to và cơ bụng 6 múi rắn chắc, được mệnh danh là hotboys âm áp của trường nhưng họ đâu biết rằng trong vỏ bọc đó là một ác ma giết người không ghê tay giống nó và chỉ có tụi nó và tụi hấn biết thôi. Con trai của tập đoàn Trần Anh lớn nhất và có danh trên thế giới Cao 1m82, IQ:299/300.

+ Lâm Thanh Trang (cô) 17 tuổi : Khuôn mặt baby sociu đáng iu với làn da nõn em bé, mái tóc xanh đen sẫm, đôi mắt nâu ấm, người Nhật gốc Việt, body cực chuẩn, không giỏi võ nhưng thông minh thì tương đương với nhỏ vì thể cũng giúp được phần nào đó khi tụi nó khi làm nhiệm vụ, tính cách gần gũi, hay nói, cời mở, hay cười. Con gái độc của tập đoàn Lâm Mỹ lớn thứ 6 trên thế giới, cao 1m70, IQ: 298/300.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quý* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Lớp a1 với kế hoạch đi chơi phố

" Reng.... Reng.." tiếng chuông báo hiệu giờ học đã kết thúc. Nó vẫn ngủ gục trên bàn còn nhỏ thì đang dơ nắm đấm trước mặt cậu mà quát mắng cho hình tượng là một cô gái nhà lành hay là một đứa đầu gấu ngang tầm những thằng con trai

" Tôi không làm !"- một chân nhỏ trên ghế một chân đặt dưới đất trông không giống vỏ bọc thiên thần gì hết.

Chuyện là thế này lúc này họ đang cãi cọ với nhau thì cậu lại khơi ra cái vụ việc ở siêu thị nhà nhỏ gót đình của nhỏ đâm vào chân ngọc nga của cậu khiến nó ứng đơ thì cậu bắt đền (giống trẻ con quá) thì nhỏ đồng ý vì cũng chẳng muốn dây dưa với đĩa nữa.

" Cô làm ôxin cho tôi !"- cậu suy nghĩ một lúc cũng cười gian mà phán kết quả

" Anh khùng à ! Có chuyện đó thôi mà cũng bắt làm ôxin sao ! Nằm mơ đi !"- nhỏ không biết mình đang phải đóng thân phận là con người bình thường mà chỉ thẳng vào mặt cậu khiến cả lớp phải "Ồ" một tiếng thôi nhưng dư âm còn dài

" Thế cô có đền được không ngày hôm đó tôi còn chưa nói là chiếc giày 20 triệu của tôi bị cô làm thủng một lỗ đó nha !"- cậu đứng dậy bình thản nói rồi nhếch mép cười giễu cợt

" Có chứ cần bao...?"- nhỏ nói lấp lửng vì mới chợt nhớ ra là nó và nhỏ đang đóng là con nhà khá giả làm gì có tiền cơ chứ.

" Cần bao gì ?"- cậu nhìn nhỏ mà nghi vấn, thân phận của nhỏ là gì, chắc còn nhiều bí mật mà mình chưa biết

" À .. cần bao nhiêu ngày ?"- nhỏ cười trừ và gãi đầu trông cực kì dễ thương đã làm đốn tim ai đó.

" Không phải bao nhiêu ngày mà là 3 tháng !"- cậu lấy lại phong độ, gương mặt ghé sát vào tai nhỏ mà nói nên nhỏ mới có phản ứng này

--- Về hiện tại ---

Nhỏ nói vậy khiến ai cũng cảm thấy tiếc nói còn có cả mấy con nhỏ khác ở ngoài cửa mà nghiêng răng ken két và tia cái ánh mắt khó chịu nhìn nhỏ

" Con nhỏ đó là ai mà dám nói với anh Quân như vậy ?"- nhỏ My tự xưng là hot girl của trường lên tiếng nhưng nhỏ My là con của công mỹ phẩm Hàn My có tiếng trên Việt Nam, khuôn mặt chất đầy phấn son nhưng độ xinh đẹp chưa bằng một phần tụi nó và nửa phần của các bạn trong lớp A1

" Đừng đó chắc rồi phải dạy lại tụi nó thôi ! Phán hết cả rồi !"- nhỏ Nga môi son mò đồ lên tiếng, con của công ty thời trang Phùng thị ở Việt Nam

" Tao có ý này !"- nhỏ Quyên rần đọc lên tiếng cười ranh mãnh là con của của công ty Phạm Hồng chuyên ngành xe hơi lớn nhất Việt Nam thuộc tập đoàn Trần Anh hỗ trợ

" Ý kiến hay đó !"- cả ba cười có con rần đọc hiện lên con mắt rồi cùng kéo nhau về lớp lên kế hoạch

Trở lại với nhỏ và cậu thì nhỏ phải đành ngậm ngùi phải làm ôxin cho cậu 3 tháng vì không được tiết lộ thân phận của mình vì nó đã cản dận, một khi nó

nói là không được cãi lại nếu không chết không có cái xác để chôn đâu nhá.

" Mọi người ! Hôm nay đi chơi ngoài phố không ?"- Vy bà tám lên tiếng , khuôn mặt vui tươi hiện lên nụ cười tỏa nắng với mái tóc hung vàng cùng đôi mắt xanh tình nghich. Tất cả lớp A1 đều không cần phải nói đến hoàn cảnh cũng biết họ là con của các tập đoàn nổi tiếng ở nước hay trên thế giới

" Ý kiến hay đó !"- Tùng lên tiếng với đôi mắt đen sáng bừng lên , mái tóc cắt ngắn có mái bằng và là người hay đàm phán cùng Vy (ở

Nó ngóc đầu dậy khi cái lớp đang nhốn nháo như cái chợ , khẽ nhìn lên thì thấy anh đứng trước mặt , nó khẽ nhăn mặt rồi bước đến chỗ Trang .

" Giấu kín thân phận của em nha ! Anh hai !"- lúc bước qua nó đã mấp máy cái môi rồi nhìn thẳng hướng mà đi

" Ủm !"- anh gật đầu nhìn theo bóng dáng lẻ loi của nó mà môi mím chặt , tại sao anh không bảo vệ được nó mà cứ để nó phải buồn

" Mà quen nhỏ đó hả ?"- hân từ đâu đi tới , hai tay cho vào túi quần đến chỗ anh sau cuộc theo dõi vừa nãy

" Không quen !"- vì anh đã hứa giữ bí mật cho nó nên cũng phải giữ cái miệng chứ bèn chối thẳng rồi đi chỗ khác mặc cho hân với bao nhiêu dòng suy nghĩ liên quan đến nó

" Có chuyện gì vậy Trang ?"- nó tiến tới hỏi cô , trong lúc cô đang phân bổ trí vụ đi chơi căn giờ sao cho chuẩn.

" À mọi người rủ đi chơi đó cậu có đi không ?"- thấy có ai gọi tên mình cô bèn quay lại xem ai thì thấy nó bèn nói

" Đi đi mà tao đi nữa nè !"- nhỏ từ đâu nhảy sang chỗ nó , nhờ có buổi đi chơi này thì nhỏ mới quên hết nỗi buồn bực ban nãy cho nó xuôi đi

" Ủm !"- nó thấy nhỏ vui vậy thì cũng đồng ý đi cùng

" Vậy chúng ta gặp nhau vào 2h chiều tại đường x nha !"- Trang hét lớn để thông báo cho những con người đang ồn ào dưới lớp kia

" Yeah ! Vậy chúng ta về thôi nào !"- Vy và Tùng cất tiếng , không lẽ họ định về luôn mà không cần học tiết tiếp theo sao ? Đúng vậy vì lớp này là A1 mà là lớp có thành tích cao nhất vào quây nhất trường đó nên các thầy cô cũng không quản vì chỉ cần đến lúc thi được điểm cao là được.

" Let's go !"- vừa nói xong câu đó tất cả ò ạt chạy ra ngoài trong giờ ra chơi nhộn nhịp này mà có cái lớp A1 khi họ cò gáy đi về. Tụi nó cũng định sách cặp về nhưng vừa mới bước ra cửa thì có cái gì đó chắn ngang đường tụi nó , khi nó ngẩng mặt lên thì đập vào mắt tụi nó là khuôn mặt tượng tạc của cậu

" Thử ! Cho anh mượn An nha !"- cậu nhìn cả hai cười cười nhìn nó bằng ánh mắt nấn nỉ vì cậu biết nhỏ chỉ nghe lời mỗi nó trong lớp thôi

" Thời gian !"- nó biết cậu bằng tuổi anh nó nên không nói lí lẽ mà mặt lạnh nhìn thẳng vào ánh mắt đẹp đẽ kia của cậu

" À từ giờ đến hết ngày !"- cậu hơi run run khi nhận được ánh mắt lạnh lùng như giết người của nó nhưng khi nhìn ra đằng sau thì thấy nhỏ cứ lắc đầu ngoay ngoay ngoay bèn áp ứng

" Anh đảm bảo con An nó an toàn !"- nó hỏi với đôi mắt có thể đóng băng cả phòng học

" Anh đảm bảo !"- cậu khẳng định với nó dù gì nhỏ cũng chỉ là ôxin chân yếu tay mềm thôi có phải cậu hành hạ nó đâu mà thái hóa vấn đề lên thế (thật chân yếu tay mềm không nhí)

" Tốt nó mà mất một sợi tóc nào tôi sẽ không tha cho anh đâu !"- nó đưa con dao díp ở trong người ra mà hươ hươ trước mặt cậu khiến cậu phải lạnh sống lưng còn hân , anh , cô phía sau mà phải chỗ mắt xem điều gì tiếp theo sẽ xảy ra

" Đươ.c !"- cậu nuốt nước bọt cái " Ức " người thì run run vì động tác của nó , không phải cậu không có võ mà là rất giỏi mới đúng nhưng cậu biết khi con gái tức lên thì 100 cái bình cứu hỏa đến mà cũng chẳng ăn thua

" Còn anh đưa Trang về cẩn thận! Nếu không làm tốt nhiệm vụ anh sẽ cũng có cái kết như tên kia !"- nó quay thẳng cái dao vào mặt anh mà chỉ khiến anh phải kéo cô đi mà chạy luôn vì anh biết thân phận của nó , phần nó là chết còn cậu và nhỏ đã chạy mất dạng rồi

" Còn cô định đi đâu ?"- còn hân và nó trong phòng thì lên tiếng hỏi

" Đi về ! Hối thừa !"- nó nhún vai rồi quay lưng ra ngoài

" Thế để tôi đưa cô về !"- hân vừa đi vừa nói

" Tùy anh !"- nó mệt mỏi mà đi thẳng mà không quan tâm đến hân đang ở đằng sau chạy theo..

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Bị lừa

Nó và hấn ngồi trên chiếc xe mui trần đen , qua những làn gió mát , nó ngoảnh sang cửa xe để hưởng thụ những cơn gió trời , nhìn quang cảnh những con người đi trên phố nhộn nhịp thật bình yên. Cả hai ngồi trên chiếc xe mà chẳng ai nói với ai câu nào khiến cho chiếc xe trở nên im ắng hẳn đi , đôi mắt tím buồn kia khẽ nhắm lại , chiếc phone trắng trên tay vẫn được đeo , mái tóc dài đen cột cao để lộ ra vùng cổ trắng ngần, khuôn má chéo bị đẩy tự do để lộ ra khuôn mặt quyến rũ kia . Hấn nhìn nó nghĩ nó đã ngủ rồi nên quan sát khuôn mặt kĩ hơn khi ở lớp , hấn dừng xe bên đường thật nhẹ nhàng để nó không bị đánh thức rồi ngồi chống cằm quan sát , mái tóc hung đỏ bay theo làn gió mát kia , khuôn mặt điển trai hiện lên nụ cười khiến cho hình ảnh trở nên đẹp hơn . " Phải công nhận cô đẹp thật đó !" - bàn tay trắng nõn của hấn khẽ đưa lên vuốt những lọn tóc còn lại ở bên má mà mà gỡ ra , hấn chạm vào má thì thấy thật mềm , làn da còn hơn cả em bé nhìn thấy chỉ muốn kéo ra hai bên còn cả đôi môi đỏ hồng quyến rũ kia nữa , nhìn thấy hấn chỉ muốn nó là của mình mà thôi

" Tôi biết !" - giọng nói của nó vang lên khiến hấn đơ lại , chân mày khẽ nhăn lại rồi từ từ mở ra đôi mắt tím buồn nhưng đầy bí ẩn kia ra , hai con mắt một xám khói một tím buồn nhìn nhau .

" ...Xin lỗi..." - hấn ấp úng rút tay lại mặt đỏ thấy rõ , hấn quay sang bên cửa xe kia để gió thổi vào khiến cho khuôn mặt đỡ nóng , hấn chưa bao giờ đỏ mặt với cô gái nào nhưng tại sao hành động vừa nãy của hấn bị nó bắt được sao hấn lại cảm thấy đỏ mặt và tim còn đập rất mạnh nữa chứ , thật khó hiểu thật

" Không sao ! Anh có thể cho tôi xuống xe ở đây là được rồi !" - hành động vừa nãy nó còn chưa đỏ mặt thì thôi mà hấn đã như quả cà chua rồi , và lại khi nó và nhỏ đi làm nhiệm vụ nhiều lúc cũng bị bọn dê già vuốt ve như thế này rồi nên nó coi là chuyện thường

" Nhưng... !" - hấn định cản nó lại , lỡ nó gặp nguy hiểm thì làm sao ? Ai cứu nó ? , hấn cứ nghĩ lo xa quá .

"Không sao ! Nhưng đừng có đi theo tôi nếu không cái này tôi sẽ tặng anh đó !" - nó hiểu ý hấn qua con mắt xám khói kia , nhưng nó lại rút con súng lục đen bóng ở trong người ra mà chỉ thẳng vào đầu hấn mà đe dọa , lấy tay ấn cằm hấn nhưng hấn đâu có sợ vì hấn cũng là người của thế giới ngầm mà

" Thật ra cô là ai !" - hấn nghiêng mặt nhìn thẳng vào mắt nó nhưng hấn không tìm được kết quả ở con mắt kia , hấn bây giờ chỉ còn cách quan sát từng của chi của nó mà đoán tình hình hiện giờ thôi.

" Cách " - nòng súng đã được nó bật lên , nó cười nhếch mép vẻ đầy thích thú

" Anh không cần quan tâm ! Cần nói gì khi chết không ?" - nó nhin cười lại, nó không phải là dạng người giết là giết được , nó không bao giờ giết người vô tội được , chỉ có những kẻ buôn bán , lậu hàng , nó luôn luôn làm việc có cơ sở .

" Muốn giết thì cứ giết !" - hấn nhìn nó với bộ mặt khinh khinh , khoanh tay trước ngực , hấn biết có nhiều người muốn giết hấn nhưng đó là việc sớm hay muộn mà thôi

" Đó là điều anh muốn ! Đoàn..... !" - sau tiếng nói của nó là tiếng nổ của súng , chiếc súng bốc khói , viên đạn ra khỏi nòng nhưng có ai biết rằng viên đạn làm bằng nhựa mỏng , bên trong nó lại có mùi máu nhưng nó lại là son đã qua quá trình chế tạo để dùng chơi thôi , viên đạn khi ra khỏi nòng súng và chạm vào vật gì đó thì nó sẽ tự động vỡ ra , còn tiếng súng là thật nhưng chiếc súng đã cải thiện nhiều hơn có thể dùng để chơi một vỏ như nó đã làm

" Hahaha !" - nó nhìn hấn mà cười sáng khoái , hấn bây giờ tàn tệt vô đối . Mái tóc nhuộm màu son khiến mái tóc hung đỏ thường ngày nó còn đỏ hơn , khuôn mặt đầy chất đỏ như một anh chàng vampire vậy , chiếc áo trắng bây giờ nhuộm màu đỏ nhưng lại pha chút ít mùi máu tanh nồng khiến ai cũng tưởng thật

" Ở sao mình vẫn nghe thấy tiếng của cô ta nhỉ ?" - hấn mở mắt ra thì thấy nó đang cười ôm bụng trước mắt mình , hấn thấy mọi người qua đường cứ nhìn mình mà chạy như bay , thường ngày thì mọi người thấy hấn thì chết mê chết mệt sao giờ này lại còn chạy như mình là ma vậy (Đúng rồi đó) , hấn nhìn vào chiếc gương trong buồng lái mà xem mình như thế nào thì thấy , đầu xù tóc rối rất ngẫu theo kiểu tổ của ỏ quạ nhưng lại còn có chất lỏng màu đỏ mùi máu nữa chứ

" Anh chưa có chết mà chỉ mới biến thành con quỷ hút máu thôi ! HAHABA !" - nói xong thì nó chạy như bay và bắt taxi về nhà không để hấn kịp nói câu nào , hấn nhìn nó chạy thì bắt đầu núi lửa nghi ngút

" Cô được lắm ! Chiều nay xem cô chạy đi đâu ! Hừ!" - hấn chạy xe về nhà thay đồ hấn vì nếu hấn còn ở đây thì làm trò cười cho mọi người thôi và là một Vampire cho các em thiếu nhi nữa chứ

Nó thì về đến nhà thì lên phòng nghĩ đến cảnh tượng đó mà cười lớn khiến ông quản gia và những cô hầu trong nhà nghĩ " Cô chủ có uống lộn thuốc gì không nhỉ ?" ai cũng có một câu hỏi nhưng loanh quanh toàn chủ đề về nó còn nó thì nghĩ lâu lắm rồi nó không được cười thoải mái và tự nhiên như vậy từ khi người đó ra đi và mãi mãi không quay trở lại về bên nó với lời từ biệt cũng như lời từ biệt cuối cùng vương vấn ở nơi đây. Người đó kéo theo trái tim nó và làm thay đổi tính cách của nó , từ một con người vui tươi mà trở thành một con người lạnh lùng , giết người không ghê tay.

" Thành à ! Em nhớ anh !" - nó nhắm nghiền mắt lại rồi ngủ thiếp đi , đôi môi vẽ lên nụ cười buồn nhưng có chút gì đó đã vui hơn ngày trước , khi nhìn thấy hấn thì nó lại nhớ đến Thành , khi trêu chọc hấn rồi cười cũng như những lần chơi với Thành . Tuy nó kém 1 tuổi nhưng lần nào cũng là đầu sỏ của những trò quậy phá của nó , nhỏ , anh và Thành.

Chiếc xe Lambor BWM để trước cổng trường , một đôi nam thanh nữ tú đẹp tựa như cặp thiên thần , cô gái thì mặt đỏ ửng trông rất đáng yêu còn người con trai thì mở cửa xe với bộ vét đen lịch lãm , khuôn mặt tượng tạc , đôi giày đen bóng , mái tóc xanh sẫm mượt được vuốt keo phan mái lên như chàng hoàng tử trong anime vậy . Cô gái mang trên mình bộ váy học sinh trông rất chi thức , mái tóc đen tuyền thả buông bay trong gió , khuôn mặt đáng yêu , cử chỉ thẹn thùng vì sao ư , vì cô gái đã yêu anh từ lâu nhưng không dám tỏ tình vì sợ đau thà để tình yêu này trong tim còn hơn để nó ra ngoài rồi phải đau .

" Em lên xe đi !" - anh đi lại gần nói với cô , khiến tim cô đập thình thịch nhưng cô vẫn có một điều muốn hỏi rằng nó là gì của anh sao anh lại nghe lời nó như vậy nhưng cô không đủ can đảm vì sợ rằng câu trả lời sẽ làm tổn thương đến cô nên thôi

" Em gọi điện cho xe lên đón là được rồi mà !" - cô thở dài về dòng suy nghĩ rồi trả lời anh , khuôn mặt đượm buồn của cô khiến ai cũng nhìn nhận ra được những câu hỏi trong đó

" Em có gì muốn hỏi anh sao ?" - anh nhìn sâu trong ánh mắt nâu ấm đã cuốn hút bao chàng trai kia , nhìn mặt khuôn mặt nhỏ nhắn thấp hơn anh cái cổ kia

" Cho em hỏi Thư là gì của anh vậy ạ ?" - cô ấp úng , hai tay nắm chặt lại muốn bật máu , người run run , khuôn mặt cúi xuống nhìn đất vì không dám đối nhìn đôi mắt anh mà nói được

" À nói thật cho em nha ! Con quý đó là em gái của anh ! Mà em đừng nói cho ai nếu không anh bị nó cắt cổ đó , kể 2 thằng bạn anh nữa !" - anh cười trừ rồi cũng đành lòng phải nói thật , lấy bàn tay lướt qua cổ mình để chứng tỏ câu nói của mình là thật

" Vâng !" - cô vừa vui vì nó là em gái của anh vừa sợ anh bị nó làm vậy nên gật đầu lia lịa , câu trả lời làm cô phấn kích vì cô vẫn còn có cơ hội nên nụ cười trở lại trên đôi môi

" Vậy cho anh làm tốt nhiệm vụ đã giao được chưa !" - anh xoa đầu cô rồi kéo cô vào xe rồi trở về

Trên con đường cả hai nói chuyện vui vẻ , đa số là cô nói thôi còn anh chỉ góp vài câu còn đầu thì toàn là cười vì cái tính trẻ con của cô , như những cô gái khác thì lúc nào cũng làm đẹp , bôi môi son chất phấn lên má khiến cho anh cảm thấy chán ghét nhưng cô thì lại khác tuy nhà giàu nhưng cô rất giản dị và sống theo tính cách thật của mình còn những cô gái ngoài kia sống trong vỏ bọc thì hiền lành nhưng bên trong lại là một con rắn độc khó đoán.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quý* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Đe dọa suýt gặp tai họa

Trên chiếc xe BWM đỏ máu đang chạy trên đường với vận tốc có thể cán chết những ai dám liều mạng qua đường , vận tốc xé toạc con gió khiến cho người đi đường chỉ nhìn thấy bụi của xe và màu đỏ sượt qua như tia laser mà thôi. Trong xe yên lặng đến ngạt thở vì mặt kính của xe có độ cách âm bên ngoài nên dù gió có to , nhiều người bàn tán ,... cũng không thể nào nghe thấy . Chàng trai tóc vàng kim , khuôn mặt hoàn mỹ khiến cô gái nào cũng phải đỏ , đôi mắt xanh thăm , mặc trên mình chiếc áo kẻ sọc trắng đỏ với chiếc bò nam tính là một tay sát gái và bên cạnh có cô gái mái tóc hồng nhạt , khuôn mặt sắc sảo đẹp đến từng chi tiết , đôi mắt đen tuyền cuốn hút với chiếc váy và đôi giày búp bê trắng thật khiến những chàng trai phải bay hồn đi nơi khác đang ngồi khoan tay trước ngực mà không sợ sệt với vận tốc chết người của xe do người bên cạnh lái. " Cô không sợ sao ?" - cậu chán nản vì sao mà nhỏ lại không sợ những thứ như thế này chứ , những cô gái khác thấy cách lái xe của cậu như thế này thì ai cũng hét toáng lên và nhảy vào ôm chặt lấy khuỷu tay săn chắc của cậu và đỏ mặt hỏi vì sợ rồi còn nhỏ thì sao đến một giọt mồ hôi cũng không có , trên mặt không có biểu lộ gì là sợ mà vẫn cứ đứng dum ngồi khoan tay nữa chứ . Hazz ! Thật là khó để làm cho nhỏ sợ được ! không biết nhỏ có phải con gái không nữa ? (100% là girl đó)

" Sao phải sợ ! Tôi thấy vui mà !" - nhỏ mà cười khoái chí quay sang nhìn cậu , nói về vận tốc lái xe ư , thì cậu chưa có đủ trình độ như nó ! Có thể nói về tốc độ lái xe thì nhỏ và cậu ngang tàng với nhau nhưng với nó thì còn thua xa !

" Oh my god ! Không lẽ cô là con trai ?" - cậu nhìn nhỏ mà hỏi một câu ngỡ ngàng không ăn nhập gì hết nhưng điều đó là câu hỏi mà cậu muốn hỏi nhỏ . Có ai con gái lại không sợ tốc độ cơ chứ mà lại còn không mê zai đẹp nữa ! Chỉ có nhỏ là con trai mới không thích những thứ đó ! Thật uổng , khuôn mặt đẹp xinh như thế này là lại là less sao ?

" Anh nghĩ gì tưởng tôi không biết sao ! Tôi là girl chính hiệu 100% đó nha ! Anh nghĩ sao mà bảo tôi là less hả !" - nhỏ như đi guốc trong bụng anh mà lờ mờ thấy cậu đến cháy cả con mắt

" Thôi ! Bây giờ tôi đưa cô đi chơi cô muốn đi đâu ?" - cậu đôi mắt hỏi hột vì ánh mắt giết người của nhỏ mà chuyển luôn chủ đề , kéo không đòi nhanh chủ đề thì chắc nhỏ giết cậu không bằng tay mà bằng mắt mắt

" Được ! Tạm tha ! Bây giờ đưa tôi đi mua sắm để thay cái đồ vương vãi này đã sau đó đi ăn !" - nhỏ chỉ chỏ vào cái áo váy khiến nhỏ không vận động chân tay rồi cái bụng cũng đang biểu tình nên liệt kê lun vào trong danh sách mà không nhớ mình là ôxin của cậu

" Mà cô là ôxin của tôi sao tôi phải nghe theo !"- kí ức của cậu hồi sáng chợt tua về khiến cậu đơ người , vì sao cậu phải nghe lời nhỏ chứ , nhỏ là ôxin của cậu 3 tháng cơ mà.

" Mặc kệ ! Anh có đi nhanh không thì bảo ?"- nhỏ liếc cậu một cái rồi chìa họng súng lục đen bóng vào đầu cậu , không nghe lời nhỏ ư ! Cho kẻ đó ăn kẹo đồng vào đầu để kết bạn với hắc bạch vô thường và trầu Diêm Vương lun một thể

" Cô lấy súng đâu ra vậy ? Cô có biết dùng đâu mà cầm nó !"- em mồ hôi của cậu lại tuôn ra như suối nước , trên xe của cậu làm gì có để súng đâu mà nhỏ lại có súng trên tay cơ chứ

" Ở trong cặp anh chứ đâu ! Mà cái này sử dụng dễ lắm tôi biết dùng à nha ! Lên nòng sau đó bóp còi là được chứ gì !"- nhỏ cầm khẩu súng lên rồi lên nòng " Tạch " một nhát sau đó bóp còi " Đoàng " lại tiếp âm thanh nữa phát ra " Bụp " tiếp va chạm của đạn với mặt kính , vì kính xe vừa cách âm và còn loại đặc biệt , viên đạn của súng bắn và không thể nào vỡ được " Keng " viên đạn rơi xuống buồng lái gây ra tiếng động cực kì vui tai . Với nhỏ việc bắn súng thế này đâu có dễ chệch độ như vậy vì không muốn giết người vô tội nên không ra tay mà thôi , một tay xạ thủ giỏi như nhỏ mà bắn trượt thì trên cả thế giới này lũ sát thủ đều là vật phế loại hết

" T...Tôi đi !"- do ảnh hưởng đến tiếng súng với góc độ gần như vậy khiến tai cậu cảm thấy khó chịu , khi nhỏ nói thì cậu mới nhớ ra và lục túi thì không thấy thì mới tin nhưng chưa nói được câu nào nhỏ đã nổ súng rồi , suy thì cái mạng coi như đi toang .

" Tốt ! Tôi già súng nè không chơi nữa chán rồi !"- nhỏ nghịch xong cũng cảm thấy chán vì súng này không có gì thú vị như những cục cung của nhỏ để ở nhà cả .

Nhỏ đưa xong rồi ngồi im lặng nhìn thì thấy chiếc cột điện to tổ chẳng đang đón chờ nhỏ và cậu phía trước . Ôi chuyện cũ chưa nguôi đã có bệnh viện đón chờ nhưng nhỏ không thể đến bệnh viện như vậy bên chồm người qua buồng lái mà xoay cái tay cầm sang bên đường sau đó đạp cái chân cậu ra ngoài mà lấy chân dẫm vào dây phanh của xe để nó dừng lại.

" Anh lái xe cái kiểu gì vậy !"- nhỏ dừng xe bên đường thì mới bắt đầu quát lớn làm cậu giật mình khỏi cơn đau chân vừa nãy nhỏ đạp chân cậu ra ngoài với sức cực mạnh nên cậu phải ôm chân xoa xoa . Bây giờ cậu mới tỉnh khỏi cơn đau nhờ có tiếng hét đinh tai của nó , chắc dịp này phải gặp bác sĩ khám để khám tai thường xuyên rồi.

" Xin lỗi ...! "- trông cậu không giống như một chàng trai quậy phá nữa mà bây giờ cậu cúi mặt xuống hối lỗi với nhỏ như đứa trẻ nhỏ làm điều gì sai nên bị mắng .

" Thôi được rồi đi thôi !"- nhỏ thờ dãi vì nhỏ đâu phải là mama của cậu đâu mà có quyền trách mắng cậu cơ chứ mà lại là một con ôxin của cậu 3 tháng .

" Ừm !"- cậu gật đầu rồi đi , không biết bây giờ ai mới là ôxin đây

Cả hai im lặng đi suốt quãng đường , sau đó vào quầy siêu thị để thay bộ đồ mới , nhỏ thì mang trên mình chiếc áo pull trắng cổ lọ với chiếc quần jean mài rách và đôi giày cao cổ đen còn cậu mang trên mình một chiếc áo vét trắng dài tay với chiếc quần bò dài xanh sẫm . Cả hai đi ăn sau đó đi chơi mà không để ý đến thời gian và vụ đi chơi phở của tụi bạn nên chiều không có mặt của couple này

2h chiều tại đường x

Tụi nó đã có mặt đông đủ rồi còn thiếu nhỏ và cậu vì sao thì chắc mọi người cũng biết rồi nhì , tụi nó biết lí do nên bao các bạn là không cần đợi nhỏ và cậu nên mọi người bắt đầu lên ý kiến nhưng ai cũng gạch phăng những ý kiến đó đi khi cái ý kiến của ai đó lên đây bí ẩn khiến ai cũng tò mò

" Mình sẽ đưa mọi người đến nơi này được chứ ?"- Thanh Trang lên ý kiến hai tay đập vào nhau khiến mọi người chú ý đến , sau lời nói của cô thì ai cũng phải nhao nhao lên mà đồng ý và dĩ nhiên là trừ tụi nó rồi .

Tất cả rùng rợn lên mây mà đi theo cô đến một con hẻm nhỏ , vừa vào đến nơi thì thấy một tiệm bánh mì nhỏ hiện ra trước mắt mọi người , vì ở trong ngõ hẻm nên không có ai chú ý đến quán là bao nhưng đối với cô thì lại khác . Nơi này là nơi mỗi khi cô được dịp nghỉ học lại chạy qua đây để phụ làm bánh nhờ lần đầu tiên chơi phở ở đây nên không biết đường thế là lạc vào trong tiệm bánh mà không biết đường về thế là nhờ họ cho mượn điện thoại gọi về cho quán gia cho xe đến đón vì hôm đó cô lại quên không mang , gia đình họ có 3 người mà thôi , một cặp vợ chồng khoảng chừng đã gần tuổi 30 và một bé gái khoảng chừng 6 tuổi , cô bé có khuôn mặt bầu bĩnh trắng mịn , cute và socciu cực luôn.

" Dạ tụi con chào cô chú !"- sau khi được cô giới thiệu về nơi đây và gia đình họ thì vừa lúc đến nơi thì lại gặp họ đang nhào bột làm bánh mì để tối bán và chuẩn bị cho ngày mai nữa

" Trang dẫn bạn đến chơi à ! Các con vào nhà chơi !"- cô Huyền đi từ trong phòng nướng bánh đi ra thì cũng vui vẻ cười hiền với tất cả học viên lớp A1 , tuy là những cô cậu ấm nhưng họ lại không giống như những người nhà giàu mà cậ thể con nhà quyền lực mà kiểu ngoan

" Thôi cho tụi cháu giúp cả nhà làm bánh được không ạ ?"- Vy nhanh nhẩu nhảy lên trước lắc lắc cánh tay của cô Huyền với đôi mắt cún con năn nỉ khiến cô Huyền phải gật đầu đồng ý sau đó vào trong bếp một chậu bột trắng to tướng đầy ắp

" Mọi người bắt tay vào làm đi nào !"- Tùng nhắm mắt hét to nhưng khi mở mắt ra thì lũ quỷ sứ chạy đi đâu mất rồi , tất cả chạy ra rửa tay mặt rồi mà bỏ Tùng ở lại một mình thật là không công bằng mà . Tùng cười không ra nước mắt sau đó chạy ra rửa tay cùng tụi kia , tất cả rửa xong thì chạy vào làm . Mỗi người làm nhưng con vật hoạt hình khác nhau cho mình nhưng riêng nó thì lại làm chiếc đồng hồ quả quýt ai nhìn cũng có thể biết đó là đồng hồ đeo

cỏ có thể mở ra đóng lại.

" Sao cô lại làm cái đồng hồ đó ?"- hấn nhìn vào từng bước làm điều luyện của nó mà vô thức hỏi , nhưng hấn đâu biết câu hỏi lại khơi lại kí ức mà nó muốn quên đi nhưng không sao quên được

" Vì sao ư ?"- hấn hỏi câu đó làm nó đờ lại nhưng nhờ có anh ngồi bên đập vai rồi lắc đầu ý bảo đừng dằn vò bản thân nữa , anh cũng biết được cái đồng hồ đó có từ đâu , chính vì đồng hồ mà nó sống mãi trong kí ức mà không nghĩ đến chuyện hiện tại hay tương lai.

Sợi dây đồng hồ có từ đâu ? Tại sao chiếc đồng hồ làm nó sống trong kí ức ?

Như mình đã mỗi ngày đăng 1 chương nhưng lại không làm được, vì số bài tập của mình đang tăng lên mỗi ngày. Thành thật xin lỗi mọi người nhiều! Bây giờ mình sẽ đăng ít nhất là mỗi tuần là 1 chương. Mong mọi người đừng bỏ mình nha và mình xin ý kiến của mọi người về câu chuyện a~!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Xứ đẹp

Sau khi chơi với cậu bột xong xuôi, tất cả lại đi chơi đêm đến tận 12h mới chịu về, hết đi ăn rồi lại đi chơi ở khu giải trí, tuy vui lắm chứ nhưng cũng khiến nó có nhiều mệt mỏi và còn suy nghĩ nhiều về chiếc đồng hồ nữa chứ khiến nó phải thức đến tận 4h sáng mới ngủ được nên sáng nay mới có bộ mặt gấu trúc để đi đến trường, nhờ có nhỏ thì nó mới tỉnh dậy nếu không là nó nướng đến tận trưa luôn rồi phải đi học. Nhỏ thì hôm qua đi chơi cùng cậu có vẻ cười nhiều hơn vì hôm qua nhỏ làm cô chủ chứ có phải làm ô-xin như 3 tháng đã nói đâu nhưng cậu thì ngược lại phải dẫn nhỏ đi chơi hết chỗ này đến chỗ khác mệt là người. Hôm nay, nó và nhỏ cùng mặc chiếc áo đôi màu đen, có một đường kẻ nhỏ màu trắng ngang người và ở trên có dập chữ bad girl to đùng màu trắng rất nổi trông chất lên màu đen của áo với chiếc quần đen jean mài rách dài, nhỏ đã mua cả 2 chiếc áo và tặng nó vào sinh nhật lần thứ 17 của nó. Tụi nó vào trường như là tâm điểm của mọi người vì hôm trước nó đi học muộn nên có ai nhìn thấy được nhan sắc tuyệt mỹ trời ban của tụi nó đâu và lại mới buổi đi học đầu tiên mà đã phải cúp tiết đi chơi cùng lũ bạn chứ nhưng không sao dù gì đi chơi cũng rất vui mà, tụi nó nhận được bao nhiêu ánh mắt ngưỡng mộ và hình trái tim to đùng của lũ hám trai còn cả ánh mắt căm ghét phát ra từ đâu đó, bộ áo đôi đã làm tụi nó thêm cuốn hút hơn mọi ngày cộng với chiếc mũ đen làm nổi bật làn da trắng không tí vết kia. " Bạn là học sinh mới hả? Để mình chỉ đường cho!"- nam sinh 1 (Đi học từ hôm qua rồi, không phải là học sinh mới đến lần đầu)

" Bạn xinh cho mình xin kiểu ảnh nha!"- nam sinh 2

" Làm sao da bạn trắng vậy? Chỉ mình với!"- nữ sinh 1

" Đúng đó!"- nữ sinh 2

..... vân vân và vân vân như thế cho đến khi có một chiếc xe đen bóng đỗ trước cổng trường, ba chàng trai với ba tính cách khác nhau cùng bước ra khỏi xe, đúng chính là ba hotboys nổi tiếng ở trường Dream này với những biệt danh riêng

hấn - hoàng tử đào hoa nhưng đôi lúc thì lạnh lùng khiến mọi người không rét mà run

anh - hoàng tử ấm áp nhưng không ăn chơi bởi như cậu và hấn

cậu - hoàng tử ga lăng và cũng là một playboy chính hiệu

Hấn vẫn phong cách cũ, mặc trên mình chiếc áo somi trắng mờ hai cúc áo để lộ cơ ngực săn chắc với chiếc quần âu dài đen, anh trên mình một chiếc áo dài có mũ vàng trắng có túi với chiếc quần bò xanh sẫm nam tính làm cho anh thêm lôi cuốn hơn còn cậu thì hôm nay lại dờ dờ hay sao ý mọi ngày thì phong cách giống anh thế mà hôm nay lại mang bộ vét xám chỉnh tề thành một chàng trai trưởng thành và nghiêm túc hơn nhưng bên trong thì không rõ cho lắm khiến mọi người phải "Ồ" lên một tiếng rõ ràng. Khi tụi hấn thấy tụi nó đang vất chân lên cổ chạy thật nhanh lên lớp khiến cho tụi hấn phải mắc kẹt với mấy bọn hám zai này, đánh lẻ chạy lên lớp trước khiến tụi hấn tức giận đứt mạch máu.

Khi tụi nó vừa vào chỗ ngồi nghỉ ngơi thì không biết con nhỏ nào quấy rầy nhỏ

" Các bạn cho mình hỏi bạn nào là Trương Bảo An?"- nhỏ My đứng trước cửa lớp mà không dám vào vì sao ư! Cái lớp A1 này quậy phá nhất trường ai mà không biết, nhỏ My nhiều lần vào trong lớp nhưng lần nào cũng bị hết nước dội lên đầu lại đến ếch, nhái tự ngồi lên đầu nhỏ My mà không hỏi ý kiến chủ nhân của cái đầu đó. Lúc đó, nhỏ My bị dọa cho bán sống bán chết nên bây giờ phải rút kinh nghiệm cho mấy vụ lần sau nhưng nhỏ My đâu biết lần này lại không có cái bẫy nào của lớp

" Là tôi! Có gì không?"- nhỏ chần nần đứng dậy đi ra ngoài cửa lớp mà đối mặt với nhỏ My

" Có người nhờ mình gửi cái này cho bạn!"- nhỏ My cười cười đưa cho nhỏ tò gậy gì đó rồi chạy đi mất khiến nhỏ chưa kịp ứ gì bèn đi vào trong

ghét ngồi rồi mở bức thư ra xem là gì nhưng cũng chính là nhờ My đến đưa thư cho nhờ khiến ai cũng chú ý

" Con nhờ đấy gian lắm cậu đừng đi !" - Trang lên tiếng tiếp sau đó là cái gật đầu của mọi người khi đọc xong nội dung của tờ giấy, ai đọc cũng biết đó là một lời cảnh cáo.

"Gặp nhau tại sau trường tôi có chút việc cần nói."

" Không sao đâu ! Mình ổn mà !" - nhờ cười tươi an ủi nhưng nhờ cũng chắc chắn chứ một sát thủ được đào tạo nhiều năm mấy cái còn con này mà đánh bại được nhờ sao. Trong tất cả những người nhờ đã từng đấu thì chỉ có nó là nhờ không thể vượt qua và nó cũng là mục tiêu để nhờ vượt qua được tất cả , nỗi sợ hãi , khó khăn ,.... nhờ đều vượt qua bởi nó bên cạnh nhờ làm động lực cho nhờ.

" Đi theo xem kịch vui nào A1 !" - nó nhếch mép lên tiếng rủ mọi người đi vì có thể nói nó đã thân với các thành viên trong lớp A1 hơn vì họ không ghen ghét nhau mà là đoàn kết , cái sợi dây đó rất chắc và vững khiến nó thực sự bất ngờ và tin tưởng mà sống với tính cách của mình nhưng nó đâu dễ phá bỏ được vỏ bọc bao năm qua gây dựng được chứ .

" Let's go !" - tất cả thấy nó nói thế thì có vẻ yên tâm hơn mà để nhờ đi còn tất cả có nhiệm vụ là theo dõi và khi nào nhờ cần cứu viện thì xông ra ngoài để thể hiện cho họ thấy ai đụng vào thành viên lớp A1 là kẻ thù của lớp đó . Tất cả đi theo sau nó mà rờn rợn dặt nhau đến điểm hẹn thì đã thấy cảnh tượng hơn 20 nữ sinh ở sau ba cô gái My - Nga - Quyên tự xưng là hotgirl của trường nhưng ai cũng có thể biết đó chỉ nhờ son phấn mà thôi nên chẳng ai nói gì .

" Mày đến đúng lúc lắm !" - nhờ Quyên nhìn nhờ với đôi mắt khinh bỉ và coi thường vì nhờ Quyên đã biết thân phận thật của nhờ đâu nên coi thường thế là phải rồi

" Vào luôn vấn đề đi !" - nhờ uốn tay vào những lọn tóc mà không thèm nhìn ba nhờ kia khiến mấy nhờ tức nổi gân xanh nhưng phải kìm nén lại

" Thông minh đấy ! Đừng tưởng từ vệt xấu xí mà muốn trở thành thiên nga ! Tao cảnh cáo mày đừng có bám lấy anh Quân nếu không tao không chắc khuôn mặt xấu xí của mày còn nguyên vẹn đâu !" - nhờ My nói mà không tặc lưỡi , nhờ thì chưa bằng 1 / 100 của nhờ đâu mà phun ra câu đó , không biết nhờ đó đã tu luyện mấy kiếp mà da mặt dày khủng khiếp

" Mày không được anh Quân để ý nên muốn rảnh rồi sinh dưng mờ à !" - nhờ nói dịu dàng mà nhờ còn cảm thấy ớn lạnh về câu nói của mình không biết bên ngoài thì 3 nhờ tức như thế nào

" Không nói nhiều nữa ! Tụi mày lên cho tao !" - Nga im lặng từ nãy giờ mới lên tiếng

" Tôi không muốn đánh phụ nữ đó nha !" - nhờ cứ né mấy nhờ kia cứ ồ ạt vào đánh nhờ nhưng không ai đánh được vì nhờ chỉ có tránh không có đánh nếu không thì nhờ tạo cơ hội kiếm tiền cho các bệnh viện rồi

" Thử xem mày có đánh lại không đã !" - nhờ Quyên cười nhếch mép , dám coi thường nhờ Quyên ư thì lần này nhờ cho An không còn nguyên vẹn nữa

" Đây là mày kích tao đó nha ! Đừng trách tao vô tình với con gái !" - nhờ cảm thấy nóng người rồi đây thế là lao thẳng vào lũ lao nhao kia mà đánh bằng những cú đá đẹp mắt vào chân của lũ kia mà không cần dùng đến một động tác ở tay , tuy nhờ không dùng hết sức nhưng cũng để tụi kia ôm chân mà khóc lóc kêu than rồi , bằng những động tác điêu luyện khiến nhờ né tránh được mọi đòn

'-----

Ở một góc tường sân trường có một đám lóc chóc khoảng hơn 20 đứa kia đang theo dõi cuộc nói chuyện của nhờ và 3 hotgirl son phấn , khi nhờ Nga bảo đánh thì mấy đứa con gái của lớp đang định chạy ra đánh nhưng bị nó cản lại rồi lắc đầu

" Theo dõi tiếp đi thì biết !" - nó nhìn hướng đang nhờ mà cười , một nụ cười hiểm thấy đó nha khiến bọn con trai phải dơ người , chắc mọi người đang hỏi tại sao bọn con trai không chạy ra đánh đúng không ? Vì chuyện của lũ con gái mà trong khi đó nếu họ đánh con gái lại mang danh thẳng hèn thì làm sao và lại nó bảo mọi người ngồi xem kịch thì đâu thể cãi lại .

Sau một hồi đánh cho lũ con gái kia ngồi ôm chân khóc la kêu gọi thì nhờ cũng phủ bụi ở quần áo đi , may mà nhờ hôm nay đi đôi thể thao nha nếu như thường ngày mang cái đôi cao gót thì chỉ có cái kết nứt xương là nhẹ , nhờ đi lại về phía Quyên, My , Nga mà nhìn nhau đăm đăm

" Còn nữa không ? Tôi chơi hết !" - nhờ cười cười nhìn cả ba

" Lần sau tao xử mày sau ! Chúng ta đi !" - nhờ Quyên nói rồi cùng cả hai đi mà để mấy bọn kia nằm trên bãi cỏ la oai oái

Về phía lớp A1 thì trở cả con mắt ra nhìn nhờ , ai cũng khâm phục nhờ đã diệt hết lũ kia rồi ư ! 20 đứa đó nha không ít đâu ! Đối với mọi người thì đó là con số to nhưng với nhờ từng đó chưa đủ gái ngủ " Quả thực nhờ rất giỏi !" Thấy nhờ đi về phía mình thì tất cả bèn đứng dậy , đang nào nhờ cũng biết rồi ngồi đó làm gì cho ruồi muỗi trong bụi cây cắn chết à

" Sao không qua giúp tớ chứ !" - nhờ bĩu môi trông cực kì đáng yêu luôn

" Cậu xử đẹp hết rồi còn gì !" - Vy đi ra xét nhờ xem có vết thương nào không , nếu có chắc mọi người không để yên cho chuyện này qua đi dễ dàng vậy đâu

"Mình có ý này!"- nó từ nãy im lặng lên tiếng cười ranh mãnh khiến ai cũng phải ớn lạnh, tưởng đâu có mình những học viên cũ của A1 mới có nhiều trò không ngờ nó - một học sinh mới mà còn quậy và nhiều trò hơn cả học sinh cũ nữa chứ, không biết nó còn bao bí mật mà cả lớp chưa biết nữa

Trò hay của nó là gì đây? Khiến ai cũng phải tò mò!

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Thành công với đúng một người

Sau khi phổ biến kế hoạch xong mỗi người đều có việc làm của mình do nó phân công nhưng khổ nhất là nhỏ, phải đứng im cho mọi người chất phần lên mặt nhưng nhỏ biết làm gì vì nó đã nói làm những việc như thế này có thể biết được bạn đời của nhỏ là ai, tuy nhỏ không quan tâm là bao nhưng tính tò mò của nhỏ đã lấn áp và đánh đổ ý nghĩ kia. Tụi con trai thì có trách nhiệm lôi nhau về lớp còn những nữ học viên thì người cầm phần tím chất lên má, chán, cảm, tuy rất nhẹ nhàng nhưng cũng đủ để khiến nhỏ khó chịu. Những người còn lại thì người cầm kéo cắt những vệt nhỏ trên áo và đầu gối nhỏ, người thì cầm lược làm tóc nhỏ xù lên như ổ quạ khiến ai nhìn vào cũng thấy thương và nhỏ nhìn thấy mình thì thật thảm hại nhưng đã lao thì phải theo lao thôi, biết làm sao bây giờ!

"Thành công!"- Mọi người nhìn nhỏ cười ranh mãnh, thật là một kiệt tác hoàn hảo do những học viên A1 ra tay mà thì cái gì mà chả hoàn hảo cơ chứ. Quả này kế hoạch không thành công là không phải lớp A1, lớp A1 không phải cái danh đầu nha! Mọi người đã ra tay thì phải nói trên cả tuyệt vời! Tuy quậy phá nhưng họ cũng là những học viên ưu tú đó nha!

"Nào mọi người phải đóng cho tốt nha! Không được sai sót chỗ nào đó!"- Trang ngó ngang ngó dọc xem có ai quan sát không, khi thấy an toàn thì đứng trước mọi người rồi nói với âm lượng cũng phải nói là lớn lút, nhỏ đủ để những người ở đây nghe được vì cũng là giờ vào lớp rồi mà nhưng lớp này quậy ghê quá nên các giáo viên ai cũng sợ nên không dám đến dạy (ngoại trừ cô Liên) vậy thì khỏi lo các thầy cô phạt.

Đi trên những dãy hành lang trong sự nhẹ nhàng, bông bênh và bay bổng, tụi nó lớn lút đi như những tên ăn trộm vậy, khi đi lên tận lầu 3 thì tụi nó mới dám đi bình thản. Thật may trên lầu 3 có đúng hai lớp A1 và A2 nên khỏi lo vì mấy cái chuyện bị bắt gặp vì là họ hàng nhà quý sứ mà nên cũng giống nhau cả. Đến lớp thì thấy tụi hần đang ngồi vắt chân lên bàn mà ngồi rung đùi, hần thì đeo phone nhắm mắt mà ngủ, cậu thì đang chơi game bắt đầu chẳng để ý đến ai cả còn anh sau khi nhìn thấy cả bọn thì cũng đi ra. Anh biết khả năng của nó và nhỏ chứ, đầu dễ khiến nhỏ tím mặt mày vì đánh nhau đầu, nhỏ chưa đánh họ đi gặp tổ tiên thì thôi huống chi lần này bị bầm dập như thế này, nhận được cái nháy mắt của nó thì cười gian hiểm ý nên điên cưng cho vui.

"Mọi người sao vậy? Sao An thành ra như thế này?"- anh lo lắng đứng lên mà nhỏ khiến nhỏ nhăn mặt vì đau, anh rời khỏi mặt nhỏ mà nhìn những người bên cạnh đang cúi mặt xuống nhìn đất kia.

"..." tất cả im lặng không biết nói gì hơn nhưng còn cậu sau khi nghe thấy anh nói vậy bèn ra xem nhưng khi ra thì thấy thương nhỏ làm sao. Sao nhỏ thành ra như vậy chứ? Quần áo thì rách te tua, người thì hơi dơ với bùn đất, mặt thì thâm tím mấy chỗ trên khuôn mặt trắng nõn kia, môi tím tái vì đau (đóng giống thật quá đi)

"Làm sao cô bị như vậy?"- cậu nhìn nhỏ ánh mắt xót xa, khẽ đưa tay lên định xoa dịu những vết thương kia nhưng bị nhỏ gạt tay rồi bịt miệng chạy thẳng vào chỗ ngồi không nói câu nào.

"Nghe nói An bị nhỏ Quyên, Nga, My đánh!"- Vy đứng trước mặt cậu giọng nói run run như sắp khóc, mama Vy là nhà diễn xuất mà nên đóng cảnh này cũng không khó lắm

"Thôi vào chỗ ngồi đi!"- người bạn thân từ nhỏ của mình ra an ủi, vỗ vai dẫn vào rồi cả bọn kéo nhau vào để cậu đứng đó

Cậu đi vào chỗ nhỏ với đôi vai đang run run từng nhịp điệu kia, không lẽ nhỏ khóc, tại cậu mà An đã khóc, tại cậu mà An bị đánh, tất cả là tại cậu tất. Lấy chiếc áo vét đen của mình ra rồi choàng cho nhỏ để che đi vết tích của chiếc áo nhỏ.

"Tôi sẽ trả những gì mà tụi kia đã gây cho cô!"- cậu đặt tay lên bả vai nhỏ mà dỗ dành như những đứa trẻ bị ngã mà cần một lời an ủi

"Thôi không cần đâu!"- nhỏ túm lấy tay áo cậu nhỏ giọng, mặt cúi xuống đất không dám nhìn cậu sợ cậu biết nhỏ đang cười rúc rích từ nãy, không lẽ cậu lại dễ mắc lừa như vậy sao

"Không cần cô nói giúp!"- mặt nhỏ tím như thế này mà nhỏ còn nói giúp cho họ được sao, họ không đáng để nhỏ nói giúp. Cậu đã quyết thì không thay đổi, mấy nhỏ đó sẽ phải trả giá cho việc này

"Vậy thì cứ bắt đi về cho tôi xử được chứ?"- nhỏ nhìn cậu đôi mắt long lanh, là nước mắt nhưng không phải vì khóc mà là cười ra nước mắt mới đúng, không biết cái IQ cao chót vót của tên này đầu rồi mà bây giờ dễ mắc mưu như vậy cơ chứ!

"Được!"- cậu nhìn nhỏ trêu mến đầy yêu thương ẩn dấu trong nó nhưng nhỏ lại ngây thơ vô đối, không hiểu tình cảm đó của cậu.

" Vậy tôi đưa An về !" - nó , hấn , anh , cô ngồi xem từ nãy và thật khâm phục cái IQ của cậu thật đấy , rõ cao mà chuyện này lại qua mắt được , thấy tình hình bất ổn vì nhỏ sắp sửa không chịu nổi nữa nên lên tiếng

" Ủm ! Cẩn thận nha !" - cậu gạt đầu rồi ra ngoài không nói lời nào , tất cả không biết cậu định làm gì ba nhỏ đó nhưng hấn , nó , anh , nhỏ thì biết . Tuy nó , nhỏ không trong bang phái nào nhưng tổ chức đã phổ biến mọi thông tin các bang cho tụi nó biết và tụi nó biết được tụi hấn trong bang Slaying có tiếng trong thế giới ngầm

Nó dẫn nhỏ đi ra ngoài rồi gọi cho quản gia Dững mang xe tới cho tụi nó về và chưa đầy 10' sau đã có một chiếc xe Lamborghini BWM đời mới có sẵn trước cổng trường nhưng khi đó là giờ vò lớp nên không bị phát hiện .

" Haha ! Tao không ngờ tên đó dễ lừa vậy !" - nhỏ vừa cười vừa ôm bụng cười hahaha mà không biết rằng ai đang lái xe nữa , nó ngồi buồng lái mà cứ bắn tốc độ cùng con gió khiến người đi đường cảm thấy lưỡi hái tử thần đang rình rập người dám cản đường chiếc xe đó

" Á ...đau ! Mày đi chậm thôi !" - đến khúc cua đoạn đường mà nó vẫn không giảm tốc độ khiến mọi người đón nhận một màn khúc cua đẹp mắt của nó và làm cho bánh xe ma sát mặt đường tóe ra những tia lửa , chiếc xe nghiêng sang một bên khiến nhỏ đập đầu vào cửa kính dày cộm của xe đau điếng .

"..." nó không nói gì tiếp tục lái , nó là vậy cứ mỗi lần đi xe thì nó không bao giờ giảm tốc độ cả nên khiến ai mặt tái mét cắt đứt không còn giọt máu khi ngồi trên xe nó . Chẳng mấy chốc đã đến nhà , nhỏ mở cửa xe mà chạy thẳng vào nhà để tắm rửa để cho nó lái xe vào gara .

Khoảng 10' sau tụi nó có mặt dưới nhà xem phim hoạt hình rồi ăn vặt .

" Mày biết ai rồi chứ ?" - nó nhìn nhỏ đang cười vì bộ phim hoạt hình đang phát chiếu trên tivi kia

" Ai là ai !" - nhỏ dừng lại cười nhưng miệng vẫn nhai bắp rang bơ , nó hỏi ai vậy nhỉ ? Biết cái gì ? nhỏ chẳng còn nhớ nổi gì nữa

" Bạn đời mày đó ! Đơ theo tên đó rồi à !" - nó nhìn nhỏ đầy thương cảm . Hay là nhỏ bị cú va chạm vừa nãy mà mất trí luôn rồi à ! (~_~)

" À ... tao nghĩ chắc không phải đâu !" - nhỏ lắc đầu ngoay ngoay , chắc không phải đâu cậu đào hoa như vậy , vậy quanh bao nhiêu cô gái nên chưa chắc cậu đã chọn nhỏ

" Thế sao hấn ta lại mù quáng như vậy ! Tao muốn thử hấn ta nhưng không ngờ đã như tao dự đoán !" - nó đưa bàn tay lên chống cằm nhìn nhỏ đang suy tư mà không biết có người đang nhìn

" Chắc tại hấn ta ngốc quá nên mới tin thui còn có gì đâu !" - nhỏ giật mình khi nó lên tiếng thì mới biết nó đang nhìn nhỏ . Nó rất giỏi , nhìn ánh mắt của người khác mà có thể đọc được suy nghĩ của họ vậy

" Tao biết mày hơi có tình cảm với hấn ta qua buổi đi chơi đầu tiên và lại tao cũng tìm hiểu lí lịch rồi ! Tao tin rằng Quân là một người tốt ! Đừng để hạnh phúc tuột mất khỏi vòng tay , hãy giữ chặt nó !" - nó đứng dậy vừa đi vừa nói cho nhỏ hiểu hết mà để lại nhỏ ở dưới phòng khách của mình mà suy nghĩ

Nó nói cũng không có gì là sai cả , nếu không giữ lấy thì tuột mất lúc nào không hay , nhưng nhỏ biết làm sao khi chưa có lời nói của ai kia nói ra , nhỏ không muốn nhận được kết quả không như ý muốn , nhỏ rất tin phán đoán của nó cực chuẩn luôn nhưng nhỏ muốn nghe thấy chính miệng cậu nói ra . Nhỏ không muốn nhắc đến chuyện này nữa vì nó làm nhỏ đau đầu .

Sau khi nó lên phòng thì lôi từ trong một chiếc đồng hồ có nắp ra , chiếc đồng hồ được Thành thiết kế riêng cho nó , mặt ngoài đồng hồ màu bạc khiến ai cũng nghĩ nó là chiếc đồng hồ bình thường nhưng bên trong nó là những con số điện tử nổi lên chỉ thời gian , nó được kết cấu tinh xảo và ẩn dấu trong nó là những kỉ niệm đáng nhớ của nó và Thành , mặt sau chiếc đồng hồ có một bức hình của một chàng trai trẻ có mái tóc xanh biển có mái bằng đang trước che nửa đôi mắt vàng nâu ấm áp với nụ cười tỏa nắng , bên dưới bức ảnh có nét viết đẹp để thâm thүй với dòng chữ " Yêu anh " kia . Nhưng nó đâu biết rằng bên trong còn có một bí mật còn quan trọng hơn tính mạng con người . Nó quan sát gương mặt trong chiếc đồng hồ đó xong thì nắm chặt nó mà ngủ ngon lành nhưng khóe mắt kia có hai hàng pha lê trong suốt đang chảy .

Sau khi ra ngoài thì cậu gọi người bắt ba nhỏ về còn về phía lớp thì cười lẩn lộn trên bàn học , hấn và anh thì lắc đầu chán nản với thằng bạn , không ngờ lại bị gái lừa không cần nghi ngờ như thế . Phải nói kế hoạch chỉ thành công với cậu thôi còn không được với ai hết thật là nản cho lớp , lừa chỉ được một người thôi à ! Thật chán mà ! Lần sau chắc phải phát huy hơn lần này ! Ôi lại còn có cả lần sau ! Thật đáng để nêu gương lớp A1 mà ! (•_•)

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 10: Đi chơi

Bầu trời đã ngả về tối , những ngôi sao lấp lánh trên bầu trời kia cũng bắt đầu hiện lên , nó đã nường suốt từ sáng rồi chưa dậy còn nhỏ thì háo hức đi xem ba nhỏ kia mà cứ đợi chờ điện thoại rung . Ngôi nhà tĩnh lặng trong những ánh đèn mờ ảo thì có một chiếc xe Lambor xanh biển từ đâu đến đợi

trước cổng biệt thự của tụi nó , cánh cổng được mở ra thì chiếc xe đó được lái vào nhanh chóng , bước từ trong cánh cửa đen kìa là một cô gái với mái tóc đen sẫm được cột cao gọn đuôi ngựa với đôi mắt nâu ấm triu mến . Cô mang trên người chiếc áo khoác mỏng trắng khóa được kéo ngang cổ che đi làn da trắng mịn , chiếc quần jean đen cá tính cùng đôi giày cao cổ có độ cao 5 phân , đúng là một tay chơi không vừa .

" Chào cô ! Cô muốn tìm ai ạ !" - cô hầu từ trong nhà thấy có người đến thì chạy ra kính cẩn chào vì chỉ có bạn cô chủ mới đến thôi nếu không người khác đến làm gì cơ chứ.

" Chào cô ! Tôi muốn gặp Thu và An !" - Trang thấy vậy cũng bèn chào hỏi , là con nhà gia giáo nên được học từ nhỏ và lại cô hầu đó còn lớn tuổi hơn cả Trang nữa là.

" Dạ ! Cho hỏi cô tên gì ạ ?" - cô hầu nhìn Trang cười triu mến vì Trang đúng là một người tốt mà , tuy đó chỉ là cử chỉ thôi nhưng cô hầu vẫn biết được cá tính cách của họ nữa là (Đúng là chủ nào tớ nấy) như những người nhà giàu khác chẳng coi người làm ra gì cả mà cũng may sao cô vào làm cho nhà nó cũng được mà họ tuy giàu nhưng coi mọi người ở đây như người một nhà cả .

" Dạ ! Bảo cháu tên Trang muốn gặp ạ !" - Trang nhìn vào căn nhà mà suy nghĩ , sao tụi nó phải giấu thân phận của mình chứ ? Nhà thì cao ngất ngưỡng thế này mà giới thiệu là con nhà nghèo thôi ư ? Hazz ! Nhà ai mà cũng nghèo như nhà này chắc trên thế giới không còn diện tích đất để vui chơi rồi !

" Dạ ! Cô chờ tôi một chút !" - cô hầu nói xong rồi đi thẳng vào trong nhà để chuyển lời nói đến nhỏ

Nhỏ đi ra trong sự bất ngờ , rõ ràng nhỏ và nó nói nhà nghèo cơ mà nếu Trang biết được không lẽ lộ rồi sao , đã khóa chặt mọi thông tin mà vẫn tìm thấy . Thật không ngờ đó nha !

" Sao cậu biết tụi tớ ở đây ? Mà có ai biết nữa không đấy ?" - nhỏ ngó ngang ngó dọc xem có ai ở ngoài nữa không . Nếu có chắc nó và nhỏ bị dẫn bởi bọn A1 mất ! Mong rằng đừng có ai nữa nhá !

" Không có ai đâu ! Mình nói mình là một hacker bạn tin không ?" - cô mỉm cười nói nhỏ . Đúng cô là một hacker mà ai cũng biết đến cái biệt hiệu " Kingu " vì họ tưởng rằng tên hacker đó là một thằng con trai mới làm được như vậy . Nhưng có ai đâu ngờ là một đứa con gái chân yếu tay mềm này , chính vì vậy nên cô đã lấy được thông tin và địa chỉ của hai tụi nó.

" Thật không ngờ đó nha !" - nhỏ cười cười , không ngờ biết nhanh vậy nhưng đây chỉ là thông tin do nhỏ bảo mật thôi còn nếu nó mà khóa thông tin thì một hacker tài như cô cũng phải có thời gian dài đó . Nhưng cũng phải đáng vỗ tay cho cô vì độ tài giỏi ngang tàng nhau như vậy.

" Sao tin dễ vậy bạn !" - cô tròn tròn mắt , cái thông tin này đâu dễ để người ngoài tin đâu mà cô chỉ nói đúng một câu mà nhỏ đã tin mê muội rồi hả trời !

" Vì thông tin do tay tớ bảo mật đâu dễ dàng bị lấy cắp cơ chứ !" - nhỏ vỗ vỗ vai cô ý hiểu lời nói của cô cũng đúng sự thật mà cần gì phải kích động vậy đâu và lại nó đã tìm hiểu cô từ buổi học đầu tiên rồi .

" Chuẩn bị đi thôi còn đứng đó !" - nó tắm rửa xong từ trên lầu xuống với một cây đen trên người lun , áo đen bó sát cơ thể để lộ đường cong tuyệt hảo với body cực chuẩn , chiếc quần đen da bóng với chiếc giày cao cổ dài gần đầu gối với chiếc mũ lùa trai đội rụp che nửa khuôn mặt .

" Đi đâu !" - nhỏ và cô cùng ngơ ngác nhìn nó . Đi đâu mà phải mặc hắc cây đen thù lù thế này , nhỏ nhớ hôm nay làm gì có nhiệm vụ từ K.S đâu mà ăn mặc kiểu đó

" Xừ !" - chỉ cần một từ làm cho cô và nhỏ hiểu ra mọi chuyện rồi gật đầu đồng ý

Nhỏ lên trên phòng mang trên mình một chiếc áo đồ bó sát cơ thể hở nửa người , chiếc quần đùi đen ôm sát lấy đùi tạo ra một đường cong đẹp đẽ , bây giờ trông nhỏ thật nóng bỏng và bốc lửa .

" Đi !" - câu nói của nó phát ra như một lời mệnh lệnh không được cãi lại vậy , ngay lập tức cả ba lên xe của cô mà ngồi nhưng không phải là nó lái vì rút kinh nghiệm cho đợt suýt nữa thì mất trí của vụ sáng nay , cô cũng không lái thể dĩ nhiên là nhỏ lái rồi , với vận tốc ánh sáng khiến nhỏ dừng ngay điểm hẹn đúng giờ .

Phải nói trước mặt tụi nó đây là gì nhỉ , một quán đầy màu sắc của những trùm đèn màu , bên trong tiếng nhạc lớn đã lấn áp giọng nói của tụi nó khiến cả bọn khó chịu . Đây là bar Slaying thuộc quyền của tụi hắc , tụi hắc thì mỗi người một bộ áo vét đen đúng chất với một bang chủ , phó bang nơi đây . Tụi nó đi vào là tâm điểm của mọi người ở đây nhất là bọn hám gái đang nhìn tụi nó với ánh mắt thèm thuồng , nó và nhỏ không sợ nhưng còn cô thì có vẻ mặt đã tái đi vì sợ nên nó đã bảo anh nên đưa cô ra ngoài cho khỏi khỏa . Sau khi cái bóng của hai người đã khuất dưới những ánh đèn thì tụi nó cũng yên tâm hơn. Cả bốn đi vào phòng Vip 1 thì thấy ba nhỏ kia đón chào tụi nó với ánh mắt căm phẫn còn tụi nó thì đứng đung bước vào ngồi xuống trước mặt ba nhỏ đang bị trói tay , chân kia.

" Mày cũng quý kẻ thật nhỉ ?" - nhỏ My mắt bình tĩnh nhất trong nhóm lên tiếng với chất giọng đầy mỉa mai

" Tôi là thế đó thì sao ! Còn hơn mấy người cậy nhà có thế thì hô mưa gọi gió được sao !" - nhỏ khinh khỉnh trước bộ dạng tả tơi của My mà cười chế nhạo . Nhỏ là vậy đó nhưng đây chỉ là một trò chơi khởi đầu mà thôi và cũng có thể nói tụi nó là một con quý atula thực sự .

" Bám đuôi xong rồi lại còn dờ cái trò lưu manh này ra !" - nhỏ Nga giúp bạn được câu nào thì hay câu đó nhưng những câu như vậy chả là gì đối với nhỏ cả.

" Không biết pama mày nuôi dạy mày kiểu gì mà lại có khả năng bám theo zai rất tốt ! Hay là nhà nghèo nợ nần chông chất phải bán thân đi để chuộc lại

! Giương mặt như vậy mà pama mày bán mày đi ư ! Thật tội nghiệp ! Hahaha !" - nhỏ Quyên mồm miệng sắc bén bơi do , chất chấu nói xấu pama nhỏ khiến nhỏ nổi giận nhưng không để lộ bên ngoài

" Quân cho tôi mượn chiếc kéo !" - nhỏ dùng ánh mắt sắc lạnh tia nhỏ Quyên. Những người mà nói xấu pama nhỏ thì không có cái kết tốt đâu

" Cô định làm gì ! Đừng có qua đây !" - nhỏ Quyên hét lên khi thấy An cầm chiếc kéo đang tiến về phía mình nhưng không làm gì được vì An đã đưa chiếc kéo trước mặt nhỏ Quyên mà rạch một vết dài xuống cằm khiến tụi hấn phải rùng mình còn nhỏ Quyên thì la lên vì đau

" Á..." tiếng la thất thanh vọng khắp phòng nhưng vì phòng này cách âm nên không truyền ra ngoài

" Có muốn tiếp tục không !" - nhỏ vuốt nhẹ vết máu trên chiếc kéo kia mà dơ trước mặt Quyên nhỏ từng giọt chất lỏng xuống đất khiến nhỏ tái xanh mặt vì sợ nhưng không nói được gì

" Tiếp theo là lưỡi nha ! Cắt đi cho bớt phát ngôn bừa bãi nha !" - An tiến đến gần gương mặt kia hơn mà nói thầm vào tai nhỏ khiến nhỏ phải lắc đầu lia lịa

" Thôi đi mày chơi thế là đủ rồi !" - nó từ nãy xem kịch thì lên tiếng vì chơi nữa là vượt quá giới hạn với con người bình thường rồi nên ngừng lại kéo xảy ra án mạng à ! Đàng nào mầy nhỏ kia chưa đụng vào một sợi tóc của nhỏ mà cần gì kích động vậy.

" Tạm tha cho tụi mầy ! Nếu còn lời pama tao ra thì lần sau thì cứt lưỡi lun nhá !" - nhỏ cảnh cáo tụi con Mỹ . Chỉ có nó mới ngăn được nhỏ nếu không thì lộ hết bản chất thật rồi còn gì !

" Thả ba nhỏ ra !" - cậu từ nãy quan sát nhỏ mà phải run theo từng hồi . Không ngờ nhỏ ghê vậy ! Không biết nếu cậu làm gì sai không biết khuôn mặt điển trai này con không nữa .

Tất cả lời nhau ra khỏi quán rồi rủ nhau đi chơi vì mới có 8h tối thôi mà , nó cho cậu và nhỏ đánh lẻ chơi riêng còn mình thì đi bộ trên đường phố một mình mà không biết đã để quên một người không nhắc đến . Nó đi vòng quanh trên vỉa hè ngắm những cặp đôi đang chơi tối vui vẻ ở xa kia còn hấn thì sao nhỉ ? Cứ đi theo sau mà rồi theo nó đến khi nó đứng lại ở một chiếc ghế đá trong công viên thì hấn tiến đến trên tay mang theo hai cây kem ốc vị socola mới mua .

" Cô có chuyện buồn ?" - hấn ngồi cạnh nó mà đưa cho nó cây kem , nhìn đôi mắt u buồn của nó chắc hẳn đã có chuyện gì đó xảy ra trước khi nó chuyển đến lớp .

" Phải !" - nó nhận kem từ tay hấn , vị này nó thích ăn à nha ! Ai nói là người giàu có chỉ thích ăn sơn hào hải vị , những thứ đắt tiền thì họ đã sai . Đối với nó thì thích ăn những thứ đơn giản thôi và nhất là kem , có bao nhiêu bao tụi nó cũng chứa hết.

" Có thể tâm sự cùng tôi !" - thật không như hấn nghĩ như những người khác thì cứ giữ trong lòng mà không nói ra nhưng nó thì khác là một con người thẳng thắn , quyết đoán.

" Tôi không biết !" - nó bóc vỏ kem ra sau đó ăn ngon lành , không quan tâm câu chuyện là mấy .

" Tôi không đáng tin ?" - hấn mở mắt nhìn nó đang ăn , thật chẳng ra đáng con gái gì hết ! Mà hình như kem là điểm yếu của nó thì phải , thấy kem là chẳng nghĩ ngợi gì cả

" Không phải ! Vì chưa muốn nói !" - nó ngăn người nhớ lại cuộc đối thoại vừa nãy . Không ngờ kem có sức ảnh hưởng lớn như vậy

" Vậy bao giờ muốn tâm sự thì cứ gọi tôi !" - hấn thấy nó vui hơn trước thì lợi dụng thời cơ luôn kéo lần sau nó không nói cho bí mật .

" Ừm !" - nó gật đầu cười mà không màng đến kết quả là làm hấn đơ lại vì nụ cười hiếm có đó . Không ngờ nó cười đẹp đến vậy , hấn phải giữ chặt nó trong vòng tay mới được.

" Đi chơi !" - hấn vui vẻ kéo tay nó đi khiến nó chưa kịp ứ ớ gì đã bị kéo đi .

Cả hai đi khắp khu giải trí mà chơi hết trò này đến trò khác , nó đã cười nhiều hơn trước . Nó kéo hấn vào khu bắn súng có giải thưởng là một chú gấu bông trắng cao 1m80 kia nhưng ở đó không có một mà là có hai con gấu còn một con màu nâu nữa . Hình như đây là một cặp gấu cho một cặp đôi nào bắn được tất cả những viên đạn vào tâm vòng bia chỉ còn số 10

" Lấy giải thưởng đi !" - nó như đứa trẻ đòi kẹo mút mà nhìn hấn , vì đây là cả hai cùng phải bắn nên nó mới rủ hấn nếu một người thì nó chẳng cần nhờ vả đến vậy .

" Được !" - hấn nhìn thấy phần thưởng nên cũng hiểu ý nó mà kéo nó vào chơi cho vui

Cả hai lấy hai khẩu súng mà bỏ những viên đạn vào , tuy là giả nhưng kết cấu giống hệt đồ thật vậy. Mỗi người được bắn 5 phát phải trúng cả 5 , ai cũng đi vào xem vì trò này rất hấp dẫn nhưng cũng khó chơi , khó ai lấy được phần quà đó.

Nó và hấn nhếch mép với chiếc bia đỏ kia cùng nổ súng 5 phát liên tiếp , những viên đạn nối đuôi nhau mà đi theo một đường thẳng khiến ai cũng mất chữ A miệng chữ O mà đầy kinh ngạc về cặp đôi này .

"Thành công !" - cả hai cùng nhìn nhau mà cười hợp ý , đúng là một cặp khiến ai cũng ngưỡng mộ mà , nhan sắc đẹp hơn người và còn tài giỏi nữa chứ ! Không ngưỡng mộ sao được .

" Chúc mừng hai bạn trẻ !" - cặp vợ chồng quán đó mang hai chú gấu ra chào tặng cả hai mà cười hiền hậu.

" Yeah !" - nó cười vui vẻ nhận chú gấu mà trắng vì nó chỉ cao 1m72 thôi làm sao ôm nổi hai con cao 1m80 cơ chứ nên đành ngậm ngùi cho hân một con vậy. Nó tham thật đấy ! (+_+)

" Nhưng cho anh một con đó nha ! Nếu tại tui không ôm được hai con thì còn lâu anh mới được con kia ! Hứ..!" - nó bĩu môi , phồng má rất đáng yêu đó nha.

" Đây cũng là phần quà tui mà sao cô lại tranh chứ !" - độ đáng yêu của nó làm hân phải bật cười vì cái tính trẻ con của nó. Thật không ngờ có một ngày nó lại có cái tính trẻ con như vậy !

" Thôi tôi không đòi co nữa , 11h30 rồi ! Về thôi !" - nó quay mặt nhìn hân , nó làm gì đi xe đến đây cơ chứ , đi bộ về cho chết mới à . Thôi bảo hân đưa về còn hơn , biết thân phận cũng được đằng nào cũng không quan trọng nữa.

" Ừm .. sao không về mà còn đứng đó !" - hân chăm chú nhìn , nó tại sao không về ? Không lẽ không có xe ! Haha lần này chắc anh hùng phải cứu mỹ nhân rồi !

" Không có xe !" - nó năn nỉ nếu hân không đưa nó về nó phải đi bộ thật đó , hết tiền , không xe thì biết làm sao giờ ! Huhu tội nghiệp nó quá !

" Thôi đi !" - hân ôm con gấu đi trước nó khiến nó phải đuôi theo với thứ công kênh trên tay nữa chứ . Thôi chịu khó vậy !

Cả hai đi trên con đường như những cặp đang yêu vậy khiến nó có cái gì đó được gọi là ấm áp . Đến nơi cả hai lên xe rồi phóng về thẳng , mệt mỏi khiến nó phải ngủ gục trên xe , không biết trời đất mà trong khi đó hân lại không biết nhà nó và không muốn đánh thức nó dậy bèn đưa nó về nhà mình rồi bế nó rời khỏi xe đặt nó lên giường để nó ngủ , hân sau khi thay đồ xong thì nhảy lên giường ôm nó mà ngủ luôn .

Ngày hôm sau nó sẽ phản ứng ra sao ?

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Sau cơn mưa trời lại sáng

Căn phòng rộng với những ánh đèn trầm nhen nhói đầu đó chiếu thẳng vào hai khuôn mặt tựa thiên thần đang có giấc ngủ say , hân ôm lấy vòng eo nó mà ngủ ngon lành nhưng trong khi đó trán nó lại đang rịn đầy mồ hôi . Nó đang gặp một giấc mơ mà không phải đó là một cơn ác mộng , người nó run run lên từng hồi khiến hân cảm nhận được có cái gì đó đang bên mình đang cử động . Hai hàng mi đẹp đẽ đang khẽ mở ra đôi mắt xám khói đầy bí ẩn , hân nhìn sang vật bên cạnh thì thấy nó đang lăm bậm gì đó nho nhỏ nhưng cũng đủ để hân nghe thấy

" Thành ! Đừng bỏ em một mình !" - trên khóe mắt hai hàng lệ bắt đầu chảy ra những giọt nước trong suốt nhưng đôi mắt chưa chịu mở ra để thoát khỏi cơn ác mộng đó.

" Tôi ở đây rồi đừng sợ !" - hân khẽ ôm nó vào trong lòng của mình mà truyền đến cho nó từng hơi ấm của mình . Tuy hân không biết người tên Thành là ai nhưng trong tình trạng nó không mở mắt ra thì làm sao để nó bớt sợ bây giờ ? đành an ủi qua lời nói một mình không biết nó có nghe hay không thôi ! (~_~)

" Đừng bỏ em lại một mình !" - nó như lấy được điểm tựa mà ôm lấy cánh tay của hân rồi rúc đầu vào trong lồng ngực săn chắc của hân mà lau đi những giọt nước mắt còn vương lại của mình . Nó như nghe được câu nói nên không khóc nữa mà ngủ một cách ngon lành và có vẻ như không gặp lại cơn ác mộng vừa rồi nữa , mặc dù nó không biết chủ nhân câu nói đó là của ai những vẫn nghe theo .

" Tôi hứa sẽ không bỏ em ở lại đâu !" - hân thì thầm vào tai con người đang ở trong lồng ngực của hân mà ngủ kia . Nó thực sự còn quá nhiều điều bí mật mà hân chưa biết , rồi phải tìm hiểu mới được . Tuy tìm hiểu chuyện của người khác là chuyện bao đồng nhưng nếu hân không biết người nó nói là ai thì làm sao có cách an ủi nó được ! Không lẽ cứ để nó phải gặp ác mộng mỗi đêm vậy sao ! (lo xa quá)

Hân nhìn nó cười triu mến , cho dù bây giờ chỉ là màn đêm nhưng nụ cười đó vẫn tỏa sáng như ban ngày vậy . Thật đẹp ! Cơ thể to lớn của hân đã bao bọc lấy thân hình nhỏ bé của nó mà ngủ tiếp , trên môi vẫn nở nụ cười tỏa nắng ấy.

Mặc dù đã là buổi sáng rồi nhưng bầu trời vẫn còn đen kịt lại như buổi chiều tối vậy . Hai con người bá đạo vẫn đang ôm nhau ngủ mà không hay biết đến thời gian kia , chắc hôm nay nó và hân quyết định nghỉ học quá. Nó tựa mình vào cái thì thấy có vật gì đó bao trọn lấy mình nhưng không phải là chú gấu bông hôm qua nhận được mà là một vật gì đó to lớn hơn , có cả hơi thở và nhịp tim nữa , nó chắc chắn đó là con người . Nó ngóc đầu dậy xem vật đó là ai thì đôi mắt tím buồn kia phải mở to mắt nhìn người nằm bên mình , là hân ! Sao hân lại ở đây chứ ? Không lẽ hân chưa đưa nó về ? Mà quên mất hân có biết nhà nó đâu mà rước về ! Chắc phải đây là nhà hân ! Nó khẽ đẩy cánh tay to khỏe kia ra mà ngóc mình dậy đi ra đứng bên chiếc cửa sổ có

bầu trời tối thui kia mà ngắm quang cảnh nơi đây . Khi nãy nó cũng rất bất ngờ nhưng cái đầu thiên tài của nó sinh ra để làm gì cơ chứ và nó nhanh chóng hiểu ra mọi chuyện nên mới yên lặng như vậy.

Hắn đưa tay vờn phía giường bên cạnh mình mà không thấy nó bèn vùng dậy mà mở mắt ra , tưởng nó phải hét ầm lên chứ không ngờ lại yên lặng khác hoàn toàn hẳn suy nghĩ.

Đưa đôi mắt tìm khắp gian phòng thì dừng lại ở chiếc cửa sổ làm từ chiếc kính trong suốt kia , bóng một cô gái đang đứng nhìn bầu trời sắp đổ mưa kia , suy nghĩ vẫn đề gì đó mà hẳn cho rằng đang nhớ đến con ác mộng của nó hôm qua . Hắn đi xuống chiếc giường ga trắng mà lấy trong tủ ra một chiếc áo somi trắng dài tay với chiếc quần ngắn nâu xám đi đến chỗ nó đang đứng

" Vào thay đồ đi !" - hẳn đưa trước mặt nó là bộ quần áo hẳn lấy lúc nãy rồi tìm một chút thông tin trong ánh mắt nó nhưng đáp lại chỉ là con số 0

" Cảm ơn !" - nó nhận lấy bộ quần áo của hẳn mà cười buồn ! Vì sao ư ! Vì nó đã biết được câu nói an ủi hôm qua là của hẳn không phải là người nó hằng ngày mong nhớ (chưa nghe thấy được câu cuối của hẳn đâu nha)

Chẳng mấy chốc nó bước ra khỏi phòng tắm trong bộ dạng áo thì dài đến đầu gối , cánh áo phải xắn lên tận cổ tay mà vụn dài , chiếc quần vì rộng mà phải thắt thêm cái thắt lưng da , chiếc quần ngắn giờ thành quần dài mất rồi . Hẳn cao hơn nó hơn 10 cm cơ mà , nó mặc dài là đúng rồi , nhìn bộ dạng nó bây giờ cực kì đáng yêu và cuốn hút lun ý.

" Trông cô đáng yêu đấy !" - hẳn cười nhìn nó rồi chạy luôn vào vsen luôn mà để nó ở ngoài mà chẳng kịp ú ớ gì

" Ầm Rào " tiếng mưa xối xả chút xuống quang cảnh ở đây , người đi đường phải tìm chỗ trú mưa , nhưng hàng cây ven đường thì đang nhảy múa cùng với những giọt mưa axit nhẹ . Ông trời thật hiểu biết cảm xúc hiện tại của nó mà mang cơn mưa tới đây , trước cánh cửa sổ có một chiếc cây cổ thụ lớn cao ngang bằng phòng hẳn , phòng hẳn từ tầng 2 cao bét nhất cũng phải khoảng chừng 4-5 m . Nó mở cửa sổ ra rồi nhảy qua chiếc cây kia một cách dễ dàng , nó mon men theo cành cây để đi xuống đoạn cành thấp nhất đặt chân rồi nhảy thẳng xuống mà đáp đất an toàn , may mà lúc nãy nó đã mang thêm chiếc giày thể thao của hẳn vào chân nếu không chắc trượt da rồi và đầu đội thêm chiếc mũ lĩa trai đen của nó rồi búi tóc cao nữa khiến cho ai nhìn vào cũng tưởng rằng nó là boy nhưng không phải boy bình thường mà là hotboy làm ai cũng phải rời theo mà nhìn nó , đa số là con gái đó nha.

Sau khi vsen xong xuôi hẳn đi ra thì thấy nó đã nhảy thẳng sang cành cây bên kia khiến hẳn phải tái mặt mà chạy xuống lầu , may mà nhà chỉ có hẳn sống và mấy cô chủ giúp việc nữa nếu không thì chết chắc rồi . Đi xuống thì nó đã đáp đất an toàn khiến hẳn thở dài một tiếng rồi định đi ra chỗ nó thì nó bốc hơi đi đâu mất rồi . Nó thật biết cách làm cho hẳn thôi mà , hẳn mang trên mình chiếc áo somi cùng chiếc quần bò nam tính mà rách với mái tóc nâu vàng được để xuống cùng với chiếc ô đồng hành đi tìm nó .

" Sao con nhỏ này đi nhanh vậy trời !" - hẳn đi trên vỉa hè mà chẳng thấy nó đâu vì mọi người ai về nhà nấy và đi trú mưa hết rồi nên tìm cũng dễ thôi .

Đi qua khu công viên gần đó thì thấy một chàng trai đang ngồi ở đó mà cúi mặt xuống , nhìn có thể biết anh ta có nỗi buồn rồi !

" Nhưng bộ quần áo đó và đôi giày đó không phải của mình sao !" - hẳn ngờ ngác nhìn con người đằng xa kia . Là nó đó sao không đến mà vẫn hỏi được câu này nhì

" Đúng rồi ! Là Thư mà !" - hẳn tự cốc mình vào đầu một cái rồi đau vì cái tội không nhận ra nó . (~ _ ~)

" Sao lại ngồi ở đây !" - hẳn chạy đến che những giọt mưa nặng hạt cứ vô tình tạt vào người nó

Sau khi nghe được giọng nói quen thuộc ấy nó bèn ngược lên trong đôi mắt ướt đầm là nước , mọi người nhìn vào thì có thể không biết đó là nước mắt hay nước mưa nhưng hẳn có thể nhìn được đó chính là giọt nước mắt của nó.

" Hix..hix tại...sa..o tôi ..không...q..uên được...! HUHU ...!" - nó khóc lên như nhưngzx đứa trẻ mà giấu đi những giọt nước mắt vào lòng bàn tay của mình để không ai thấy được

Ai cũng có một trái tim mà đúng không ?

Con người có lạnh lòng đến đâu

Đó chỉ là cái vỏ bọc mà họ tự tạo ra

Để che giấu đi cảm xúc , suy nghĩ

Luôn nói với mọi người rằng mình đã ổn

Nhưng bên trong lại có những vết nứt khó thể lành lại

Những vết máu đang rỉ trong tim

Không ai là hoàn hảo cả !!!

Về mặt tinh thần lẫn thể xác !!!!

" Hay khóc đi ! Khóc cho bao giờ thấy lòng được an ủi ! Sau cơn mưa trời lại sáng ! Sau những giọt nước mắt sẽ là những nụ cười ! Tôi hứa với em !"-
hắn buông thõng chiếc dù xuống mà đến gần ôm nó vào lòng mình mà đã nói ra một lời hứa

" Huhu...!"- nó vui khi nghe được lời hứa từ miệng hắn và cũng đau nhói trong tim và truyen quá khứ.

Cả hai cứ ngồi đó cho đến khi nó chịu nín thì hắn mới buông nó ra nhưng nó vì khóc đến mệt là người nên đã dựa vào vai hắn mà ngủ , đúng lúc đó thì bầu trời đã tạnh mưa và xuất hiện cầu vồng khiến cho quang cảnh thêm đẹp nhưng thật tiếc khi nó đã ngủ nhưng không sao . Hắn tin mình sẽ giữ được lời hứa như bầu trời đã hiện lên bảy sắc cầu vồng đẹp đẽ này. Hắn cõng nó trên lưng mà cười suốt cả dọc đường đi mà quên mất sự mệt mỏi trên lưng.

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nỗi buồn trong kí ức 1

2 năm trước

Tại tổ chức KPS (chém bừa thui nhá ~) . Nó được bác Hùng dẫn đến đây , bác nó cũng được gọi là boss ở đây , ông tự lập ra tổ chức này với 3 mục đích :

- + Ai cản đường công ty phát triển thì sẽ phải chết
- + Lập ra để đào tạo giúp việc lớn cho ông trùm này .
- + Giết những kẻ ông thấy chướng mắt - _ - Không biết có phải mục đích không nữa .

Nói mục đích là mục đích vậy thôi nhưng thật ra chưa có ai biết đến điều đó cả . Chỉ biết rằng ông giao giết ai thì người đó chắc chắn là người xấu , có mối đe dọa nào đó , họ chỉ nghĩ là ông ta làm việc này chỉ có lợi cho mọi người nhưng thật ra thì lại là mục đích riêng của ông ta . Trong tổ chức luôn nhớ rõ câu " Ai phản sẽ chết " nên họ chỉ biết nghe theo mà không dám ý kiến .

" Đây là Thư ! Người mới vào ! Mọi người giúp đỡ nó !" - ông ngắn gọn rồi bỏ nó ở lại cùng cái đám bị ông tiêu khiển kia . Ở lại làm gì nữa chứ , chẳng qua ông muốn tìm thêm nhiều đứa trung thành nên phải lôi nó vào thôi .

" Dạ ! Em là Thư , rất vui được gặp mọi người !" - nó giới thiệu mà chẳng ai quan tâm đến lời nói của nó , mà rồi đi chỗ khác bỏ nó lại một cục . Không biết những người ở đây làm sao vậy nhỉ ? Người ta mất lời giới thiệu rồi bết nhất cũng phải nói một lời chứ !

" Rất vui được gặp em !" - đang mãi mê suy nghĩ , bỗng dung một giọng nói nào đó cắt ngang dòng nghĩ khiến nó giật mình mà ngẩng cao đầu lên .

" Woa ! .. Anh đẹp trai quá ! Anh tên gì vậy !" - một chàng trai khuôn mặt đẹp tuấn mĩ , đôi mắt vàng nâu ấm áp hiện hữu với làn da trắng mịn cùng mái tóc xanh biển để mái che mắt một bên mắt được trái mực . Bộ áo thể thao dài trắng có mũ , chiếc quần bò đen dài mài rách đôi chỗ cùng đôi giày thể thao xanh sẫm . Chàng trai cao hơn nó quá cái đầu khiến nó phải ngẩng đầu mới nhìn thấy mặt anh ta . Nó ngấm xong thì đôi mắt long lanh cảm thán .

" Anh tên Thành ! Em trông đáng yêu đấy !" - anh cười nhìn nó , đã có ai kêu anh đẹp trai với đôi mắt long lanh như khóc anh qua đời vậy . Anh xoa đầu nó , mái tóc hung đỏ dài quá vai một chút được nó chải mực .

" Nhận em làm em gái nha !" - sau khi thấy cử chỉ ân cần của anh khác so với ông anh đang ngồi ở nhà chờ nó về rửa chén , hầu cơm . Anh ta có vẻ mới đáng là anh trai của nó còn ông anh ở nhà thì sao nhỉ ? Cho vào thùng rác đi điều chế , cái tạo là tốt nhất !

" Em khác với đám hám zai ngoài kia quá " - anh vuốt ngả ngửa ra phía sau vì câu nói của nó . Chẳng có cô gái nào kêu người ta đẹp trai để muốn làm anh trái đầu .

" Nha ... anh ! Ông anh ở nhà của em toàn bắt em này nọ !" - nó đôi mắt tiu hui , buồn bã như sắp khóc . Không ai muốn nhận đứa em vừa xinh đẹp , giỏi giang nhưng lại đáng thương này sao ! Ông trời thật bất công , mama thật thiên vị . Tại sao không xanh nó ra trước để lên chức chị cơ chứ ! Huhuhu ! (sao lôi hắn mama nó vào chuyện này cơ chứ)

" Ừm được rồi ! Em gái thì em gái !" - bây giờ mới biết vì sao nó lại muốn vậy , thôi thì chiều nó . Đàng nào anh cũng làm gì có gia đình , vì làm cô nhi từ nhỏ nên anh cũng chẳng có họ hàng với ai cả . Nay lại lôi đầu ra một đứa em gái thế này cũng tốt .

" Vậy đi ăn kem để mừng ngày hôm nay anh em kết nghĩa thôi nào !" - vẫn là món ăn sở trường của nó nên luyện cho cái họng của nó chẳng bao giờ bị ho khi ăn nhiều kem mà ngược lại là đàng khác . 4 mùa xuân , hạ , thu , đông cho phép nó ăn kem suốt cả năm luôn khỏi lo ốm . Nói rồi nó kéo anh như đứa trẻ lên 3 vậy , anh hơn nó 2 tuổi . Thế hóa ra một đứa 3 một đứa 5 rồi !

Anh và nó đi mua kem sau đó cả hai vui vẻ đi ra công viên ngồi ăn rồi nói chuyện vui vẻ .

" Anh ở đâu ?"- nó vừa ăn vừa nói , cũng đúng thôi từ nãy cứ nói chuyện phiếm với nhau thôi à ! Chưa biết rõ thông tin về ông anh trai mới nữa là .

" Anh là cô nhi nên hiện tại vẫn ở tổ chức !" - anh cúi mặt xuống mà không dám ngẩng mặt lên , anh sợ nó kêu là thằng anh nghèo sơ nghèo xác , không có nhà .

" Em xin lỗi !" - nó gằm mặt xuống về mặt hối lỗi mà tự tát vào mặt mình một cái rồi đau tự trách cái miệng thì lẩm , cái bản tính thì tò mò lắm chuyện nên gây ra chuyện lớn rồi đây này .

" Không có gì ! Em không chê là được rồi !" - anh xoa đầu nó rồi cố kéo khuôn mặt của nó lên xoa xoa cái vết đỏ trên má mà nó tự gây ra cho mình . Anh không ngờ nó có phản ứng kiểu này , khi anh vừa chạm vào má nó thì thấy nó thật mềm mại như em bé vậy .

" Ôi đau em !" - nó thấy đau đau ở hai bên má khi bàn tay to lớn của anh đang bẹo cái má vô tội của nó kia.

" Má em mịn quá !" - anh cười rồi bẹo thêm , bây giờ anh coi nó như một con búp bê vậy . Nó vô tội mà ! ;^;

" Thế đừng trách em vô tình ! hahaha..." - nó nở nụ cười thật tươi rồi đưa hai bàn tay nhỏ nhắn của mình lên mà bẹo má anh , nói má anh là con trai vậy thui chứ thật ra nó còn mịn hơn con gái nhiều à nha .

Cả hai nở nụ cười thật tươi trong công viên tại nơi ghé đá đó đã làm cho tim cả hai đập lệch một nhịp . Ngày qua ngày , bây giờ có thể khẳng định anh nhìn nó không phải là con mắt anh trai nhìn em gái nữa mà là từ cách một người con trai yêu thầm một người con gái và nó cũng chả khác gì anh là mấy . Đêm buồn xuống thì không ngủ được vì mãi suy nghĩ , sáng dậy thì được gặp mặt anh nhưng lại thấy tim đập nhanh và lệch 1 nhịp . Cả hai cùng ngượng ngùng và không dám nói cảm xúc của mình ra vì sợ đối phương không có cùng cảm giác đó .

Vậy hai người đó đến lúc nào mới nói ra cảm nhận của mình về đối phương ?

Họ sẽ nói trong hoàn cảnh nào ?

Lãng mạn hay không ?

- '---- Sẽ biết nhanh thôi ----' ""' -

-- Chương sau sẽ giải mã tất cả ---

==== GTNV ====

+ Hoàng Gia Thành (17 tuổi - lúc này) : khuôn mặt tuấn mĩ , mái tóc xanh biển luôn để mái che đi nửa con mắt , đôi mắt vàng ấm áp hiện hữu nổi bật trên làn da trắng không tí vết , tính cách thân thiện , hòa đồng , thông minh . Gia thế vẫn đang trong bí mật , anh mò còi khi 10 tuổi , vì sao ? Rồi sẽ biết - _ - ! Anh là 1 tay xạ thủ , võ giỏi nhưng chuyên ra dùng súng không như nó , nó luôn dùng kiếm trong mọi đợt đi làm nhiệm vụ , cả hai luôn làm việc cùng nhau . Vì sao ? Có đơn giản là anh em kết nghĩa ? IQ : 299/300 , cao 1m85 .

《 End chương 》

Đã lâu mk không đăng chương , bây giờ mới có ý tưởng nên đăng lên thay lời xin lỗi lâu nay đã bỏ rơi câu chuyện đã lâu .

Gomennasai ! T^T

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Nỗi buồn trong kí ức 2

Trong thời gian qua , nó và anh được đào tạo ở tổ chức trở thành một sát thủ máu lạnh , tàn nhẫn . Hôm nay , cả hai nhận được một nhiệm vụ là đi đánh vào một tổ chức nào đó để giết tên cầm đầu còn những kẻ khác ai biết phải giết hết bọn chúng .

" Nhiệm vụ hôm nay có vẻ khó à nha !" - một cô bé còn học trung học với khuôn mặt đáng yêu , thuần khiết , đặc biệt hơn hết là mái tóc màu hồng đỏ được cột cao đuôi ngựa , đôi mắt tím buồn cùng bộ đồng phục học sinh cấp 2 . Chiếc áo sơ mi trắng được thắt cavat xám đen , chiếc quần váy gồm hai màu chủ đạo đen kẻ sọc xám cùng đôi giày thể thao trắng năng động cùng chiếc tất dài đến đầu gối . Nó ngồi trên ghế đá ở công viên mà đung đưa cái chân nói với người bên cạnh mình .

" Ủm ! Em có sợ không ?" - chàng trai có khuôn mặt đẹp trai , mái tóc xanh biển mát mẻ che nửa con mắt , đôi mắt vàng nâu ấm áp với làn da thì không chê vào đâu được cùng chiếc áo khoác mỏng xám bò , chiếc quần thể thao dài đen rộng tôn lên độ cao cực chuẩn của chủ nhân nó với đôi giày thể thao đen mũi trắng . Anh xoa đầu nó cười dịu dàng nói với chất giọng nửa đùa nửa thật .

" Có anh bảo vệ rồi !" - nó ngừng đầu cười tươi rồi rôi , cũng đứng thôi . Nếu nó mà gặp nguy hiểm thì anh sẽ luôn ở cạnh nó để bảo vệ nó mà !

" Nhớ anh toi luôn ở đó thì sao ?" - anh nhìn nó mà trông vẻ mặt nghiêm túc , đúng anh sẽ luôn bảo vệ nó nhưng anh cũng không chắc lần này có qua được ải không . Ông ta đã nhiều lần khiến anh và nó gặp nhiều khó khăn nhưng vì ải đó dễ dàng quá thôi . Dù có thế nào ông ta cũng phải trả giá !

Ông ta anh nói đến là ai ?

Tại sao lại làm hại anh ?

Anh đã biết nhưng gì ?

Vì sao ông ta anh nói đến lại phải trả giá ?

Đó vẫn là một con số bí ẩn ☹_☆

" Anh sẽ không sao đâu mà nhĩ ?" - nó thấy vẻ mặt của anh có vẻ nghiêm trọng lắm nên cũng hơi lo , Anh đừng làm bộ mặt đó làm nó sợ . Lần này là nó sợ thật sự đó không đùa đâu ! Như mấy vụ lần trước nó làm cùng anh suýt nữa cả hai mất mạng rồi chứ nhưng nó không làm thì mấy vụ đó bọn địch kia toàn nhắm vào anh thì phải !

" Ủm ! Anh sẽ không sao ! Em hãy giữ cái này giùm anh nha !" - anh đưa bàn tay to lớn của mình ra mà đặt lên bàn tay nó một chiếc đồng hồ quả quýt màu bạc , bên trong là những con số điện tử màu đỏ hiện lên .

" Woa ... đẹp quá !" - nó cảm thán với kết cấu cái đồng hồ , nó còn có một chiếc dây bạc tròn lượn qua chiếc đồng hồ quả quýt đó để tiện thể đeo lên cổ phòng chống bị rút ra ngoài .

" Cái đó anh tự làm đó ! Không chê thì em hãy coi nó như một món quà anh tặng em !" - anh cúi mặt xuống suy nghĩ gì đó , có lẽ anh đã biết được chuyện gì đó . Chính cái đồng hồ đó mà cướp đi bao nhiêu mạng người ! Anh thật cảm thấy kinh tởm ông ta .

" Dạ ! Đeo cho em !" - nó vui vẻ đưa chiếc vòng bảo anh đeo vào cổ cho nó . Anh đưa chiếc vòng lên cổ mà nghĩ nó sẽ an toàn thôi vì đằng nào nó cũng là cháu gái ông ta mà .

---" Dài ngắn cách thời gian --'-----

Nó và anh làm nhiệm vụ giết tên cầm đầu trong nhánh gọn nhưng bọn phát hiện ra hai người thì quá đông , nó dùng kiếm múa những đường kiếm điêu luyện khiến lũ kia chết không nhắm mắt còn anh thì vừa bắt tia vừa đánh bọn chúng bằng cái gậy sắt có thể tùy chỉnh kích cỡ , anh giáng xuống bằng những đường gậy thật mạnh khiến bọn chúng hộc máu mà chết . Chẳng mấy chốc cả hai cũng xử xong nhưng không biết từ đâu có một tên bắn tia , bắn hai phát liên tiếp nhưng ở hai vị trí khác nhau . Một phát dành cho anh nhưng may anh tránh kịp nhưng còn nó vì lơ đãng chút xíu thôi khiến viên đạn đó bay đến nó .

" Cẩn thận !" - anh nhanh như chớp chạy ra đỡ viên đạn cho nó và viên đạn gim chúng phía bên trái của anh kêu cái " Bụp " rồi bóng dáng cao lớn kia từ từ ngã xuống đất .

" Anh Thành !" - nó nghe thấy vậy liền ngoảnh lại thì thấy một tên nào đó đã lấy cái gậy mà đập vào sau gáy của anh khiến anh thổ huyết ra một dòng máu tươi .

" Anh xin lỗi vì không bảo vệ được em !" - vì cú đánh vừa nãy quá mạnh khiến anh nôn ra một vũng máu sau rồi ngất lịm . Đó là suy nghĩ của anh sau khi ngất đi ! Anh thật sự không trụ được , thật may nó không trúng viên đạn đó nhưng anh đỡ cho nó lại gậy cho anh nguy hiểm đến tính mạng vì nó gim vào gần tim anh . Vậy là đủ rồi , anh không hối tiếc !

" Người dám !" - nó tức giận dùng lưỡi kiếm của mình mà chém mạnh qua cổ hắn ta , lưỡi kiếm vẫn tiếp tục gim sâu vào cổ tên kia khiến tên sáu số kia chết không kịp ngáp và lại vì lưỡi kiếm gim sâu quá khiến đầu của tên kia đầu lia khỏi xác . Máu tuôn ra như xối bắn đầy vào khuôn mặt trắng ngần của nó , đôi mắt tím buồn trở nên đục ngầu hiện rõ vẻ tức giận , khát máu của nó .

" Anh Thành ! Anh tỉnh dậy đi mà !" - nó xử lí xong tên kia thì chạy ra chỗ anh mà đỡ anh dậy thì thấy trên tay nó dính đầy máu ở lồng ngực của anh .

" Đừng dọa em mà anh !" - nó nghe nhịp tim của anh ngày yếu dần , nó lay anh mãi nhưng anh chỉ biết ngủ mà thôi . Anh hứa là không sao mà ! Anh phải giữ lời chứ ! Huhu !

" Anh không đượ ngủ ! Anh còn chưa nói lời xin lỗi nên không đượ ngủ !" - nó cố gắng đỡ anh rời khỏi nơi chứa đầy máu tanh đó mà đến bệnh viện gần nhất . Nhưng nó đâu biết rằng anh đã nói lời xin lỗi với nó trước khi ngất lịm đi .

Nó đến bệnh viện trong bộ dạng khiến ai cũng khiếp sợ nhưng vì nỗi khiếp sợ đó khiến nó nói câu nào các bác sĩ ở đây phải nghe theo câu đấy .

3 tiếng trôi qua , bama , anh hai và nó đều có ở bên ngoài vì họ đều coi Thành như người trong 1 nhà vậy .

" Ai là người thân bệnh nhân ạ !" - ông bác sĩ đi ra với gương mặt đỏ mồ hôi .

" Tôi , cậu ấy sao rồi !" - baba nó đứng lên rồi cả ba người còn lại cũng chạy đến nghe ông nói , mong rằng sẽ là tin tốt .

" Anh ấy sao rồi !" - nó kích động nắm lấy cổ áo của ông bác sĩ . Nếu ông ta mà không cứu được chính nó sẽ giết ông thế mạng .

" Bình tĩnh đi Thử !" - anh nó từ nãy đứng một bên mà ra kéo người em gái của mình ra . Trong lúc này không được kích động .

" Ông bà đi theo tôi !" - ông không quan tâm đến nó ban nãy làm gì mình mà quay qua bama nó và mời vào trong phòng .

" Được !" - mama trả lời trong nước mắt rồi cùng ba nó vào nghe ông nói tình hình về Thành .

Sau 30' baba đi ra với gương mặt buồn buồn còn mama nó thì đã khóc từ khi nào .

" Thành nó đã ...! huhuhu !" - mama nó áp úng trong làn nước mắt . "Bama xin lỗi con gái nhiều lắm" .

Tại sao bama nó lại xin lỗi nó ?

Vẫn là một dấu hỏi chấm .

" Mama đang đùa đúng không ? Anh Thành không thể nào , anh ấy đã hứa với con là không sao mà ! huhu !" - nó nói một câu dài chạy ra chỗ mama nó mà giữ chặt cánh tay bà rồi khóc và thầm mong rằng lời bà nói vừa nãy là không phải đi .

Thời gian như dừng lại ở đó , nó khóc đến cạn nước mắt , kiệt sức , bất lực mà ngất lịm đi .

" Hãy đưa nó về !" - baba nó đi đến mà vuốt tóc nó rồi suy nghĩ gì đó mà anh cũng không biết chỉ có mama nhìn sang ông mà hiểu ý rồi nhìn anh đang đứng một cục kia .

" Dạ !" - anh đi đến chỗ bà rồi công nó ra xe rồi đưa nó về thẳng nhà rồi báo các bác giúp việc thay đồ cho nó rồi để nó nghỉ ngơi . Thật sự anh cũng rất buồn , từ lâu anh cũng đã coi Thành như người anh trai rồi .

" Tip tip " - tiếng chuông tin nhắn điện thoại của anh reo lên . Anh mở ra mà đọc từng dòng một do ai đó gửi đến mà dẫn mắt ra , nhìn bộ mặt mà thấy rõ vẻ vui mừng .

" Dù vậy thôi nhưng cũng tốt rồi !" - anh nói rồi đi vào phòng nó mà nhìn khuôn mặt bé nhỏ tựa thiên thần kia mà có vẻ buồn buồn . Thật sự anh phải lừa nó để nó bớt đau khổ sao !

Tin nhắn đó có nội dung gì ? Là của ai gửi tới ? Tại sao anh phải lừa dối nó và lừa dối gì ?

Đám tang của Thành diễn ra trong im lặng . Nó đã ngủ li bì suốt 3 ngày kể từ ngày hôm đó , đến khi tỉnh dậy thì nó đã hỏi anh vị trí ngôi mộ sau đó đến thẳng nơi đó . Nơi mà Thành đang nằm đó , nơi anh đang ngủ một giấc mơ dài . Ảnh của anh được gắn trên bia mộ đá đầy lạnh lẽo kia .

" Anh là kẻ không giữ lời hứa ! Anh xấu lắm , anh dám bỏ em lại một mình à ! Anh đáng chết !" - nó đá mạnh vào nền gạch thật mạnh mà trách anh nhưng nó chưa rơi được giọt nước mắt nào hết , có lẽ nó đã cạn kiệt nước mắt vào ngày hôm đó rồi . Nó mạnh mẽ lắm , mỗi cú đá giáng xuống thật mạnh khiến bàn tay nhỏ rỉ máu .

" Em nói em yêu anh ! Anh có chấp nhận không !" - nó đứng nhìn cái bức hình có một chàng trai với khuôn mặt rất đỗi quen thuộc với nó với mái tóc xanh biển cùng đôi mắt vàng nâu ấm áp đang nhìn nó cười , một nụ cười tỏa nắng .

" Sao anh không trả lời em ? Sao anh cười mãi vậy ? Hãy trả lời đi , em xin anh mà !" - nó bây giờ đã gục thật rồi , nó ngồi xuống mà ôm lấy bờ mộ lạnh kia .

Bầu trời mây kéo đen kịt từ nãy , không trụ được nữa rồi ! Những hạt mưa tí tách rơi trên bờ vai đang run rẩy của nó vì đã khóc .

" Ào " tiếng mưa xối xả vào người nó , ngẩng đầu lên nhìn bầu trời cùng những giọt mưa nặng hạt .

" Aaaaaa ! Tại sao ông lại bắt công như vậy ! Sao lại cướp anh ấy rồi khỏi tôi , anh ấy đã làm gì sai ?" - nó hét to mà thầm rửa tên nào đã sai người giết Thành , nó nhất định phải giết kẻ đó để báo thù cho anh .

Tiếng hét hòa vào tiếng mưa giữ dội đó , nước mắt cũng hòa vào mưa . Có phải ông trời đang khóc cùng nó không , có phải ông trời hiểu cảm giác của nó bây giờ không ? Nó đau lắm , tim nó như chia làm trăm mảnh vụn , vết nứt từ từ mà rạn ra bên trong nó .

Nó vẫn khóc , khóc cho nỗi buồn vui đi . Nó chỉ biết khóc và khóc cho ngày mai , khóc cho mai sau . Rồi bắt đầu ngày mai nó sẽ trở thành một con người khác , bây giờ nó chỉ biết vậy thôi .

" Khi yêu

người ta không chỉ mang lại

hạnh phúc cho nhau

Mà họ còn chấp nhận hi sinh

Chỉ để người mình yêu hạnh phúc"

" Có nhiều người nghĩ rằng

Chỉ cần mình hi sinh

thì người mình yêu sẽ hạnh phúc

Nhưng họ đâu biết rằng

nếu mất họ

người kia

sẽ sống không bằng chết "

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Nó có phải họ hàng với quỷ ?

Sau thời gian dầm mưa , nó đã được hấn đưa về nhà , không phải nhà nó đâu nha mà về nhà hấn . Hấn bảo các cô làm việc lên thay đồ cho nó và hấn cũng nên thay bộ khác chứ . Dầm mưa suốt rồi mà không lẽ định mặc bộ quần áo này suốt cho ốm à . Hấn mang trên người chiếc áo phông xám ngắn , chiếc quần âu dài đen rộng tôn lên vóc dáng cao chuẩn của một thằng con trai , mái tóc xanh đen với đôi mắt xám khói nói lên vẻ lạnh lùng . Hấn xò tay vào túi quần mà bước lên từng bậc thang rồi vào phòng mình , vừa mở cánh cửa phòng ra hấn đã thấy được khuôn mặt thiên thần của ai kia đang nằm ngủ trên chiếc giường nệm trắng , mái tóc dài hung đỏ mượt rải trên gối trắng , đôi mắt tím buồn thường ngày đã khép hờ với chiếc áo somi trắng của hấn dài quá hông cùng chiếc quần đùi nâu của hấn dài đến đầu gối của nó . Hấn tiến gần đến giường mà khẽ vuốt ve khuôn mặt của nó .

" Thật ra em có bao nhiêu bí mật mà tôi chưa biết !" - hắc cúi xuống khẽ hôn vào trán nó một nụ hôn chứa đầy tình yêu thương của mình . Hắc thật sự muốn biết cái người tên Thành nó nói là ai ? Tại sao anh ta lại làm nó đau khổ đến như vậy ?

" Còn nhiều lắm !" - nó khẽ mở đôi mắt tím buồn và đầy bí ẩn của mình ra . Bốn con mắt chạm nhau mà không phải cố ý . Nó có đúng là đang trả lời hắc không ? Hay nó quyết định nói ra những điều buồn phiền đó cho hắc .

" Có thật em sẽ nói cho tôi biết !" - hắc vẫn nhìn thẳng vào đôi mắt đó mà kiên định và cũng biết rằng đôi má nó đỏ ửng . Có phải nó đang ngại ngùng không ? Nhưng thế này trông nó dễ thương hơn nhiều đấy .

"Sao có tận hai người vậy nè ! Anh dùng phân thân chi thuật của Naruto hả !" - nó lắc đầu ngoay ngoay , mặc dù hắc và nó chỉ cách mặt nhau khoảng 10 cm . Ô hay thật , có tận hai tên sát gái này lặn . Mà cũng đúng thôi người ta thường có câu " Trên thế giới này người giống người là chuyện bình thường "

" Hazz ! Em bị sốt rồi !" - hắc thấy vậy thì ngó người một hồi rồi nhân lúc hai gương mặt đang gần thì hắc lấy vắn trán cao rộng của mình mà đặt lên vầng trán đang nóng lên của nó . Hắc thờ dài , cứ tưởng sắp được biết bí mật của nó rồi chứ .

" I still love you in my heart

Ai ni obite teta

Please tell me back in the day

Wasurenaide...

Hitomi tojireba

Ano hi no egao ga

Matataku kaze ni ima , furuete ..."

(Sayonara I love you - CLIFF EDGE)

Bản nhạc chuông quen thuộc của nó bỗng phát lên khi hắc định ra khỏi cửa để xuống lấy mấy viên thuốc cho nó .

" Tạm biệt người em yêu ư ! Cũng hay đó !" - hắc nghe thấy mà quay lại cầm chiếc điện thoại của nó đang réo trên bàn kia mà không quên dịch luôn tên bài hát sang tiếng việt .

" Alo " - hắc nhắc máy khi thấy cái tên của nhỏ hiện trên màn hình . Chắc nhỏ cũng đang lo cho nó đây , vì sao ư ? Dễ thôi , hôm qua nó góa giang phu nhà hắc mà .

" Ai vậy ? Thư đâu ?" - nhỏ thấy đầu dây bên kia vọng lên một tiếng của người con trai nào đó , bèn sinh nên lo lắng . Nếu là bất cóc tổng tiền thì nó đâu yếu đến nỗi không đánh lại được bọn chúng .

" Thư ồm ! Nói địa chỉ đi , tôi sẽ đưa em ấy về !" - hắc không biết nói sao nữa bèn khai thật nhưng hắc chưa khai tên người nghe là ai , kéo nhỏ có tin không nhỉ .

" Không cần đâu ! Để con Thư ở lại cũng được , nó mà về chắc nhà thành bãi rác ! Thế nhé chiều có nó giùm !" - hắc định nói tên mình thì đầu dây bên kia bỗng nhanh nhẩu đáp mà không cần suy nghĩ khi nghe tin nó bị ốm . Nhỏ có phải con bạn thân nó không vậy trời . Hắc tắt máy đi mà thờ dài nhìn vào chiếc giường thì ôi chao ! Nó biến đâu mất rồi - _÷

" Sao con nhỏ này làm mình như đầu vậy nhỉ !" - anh thờ dài rồi đi xuống nhà định đi tìm nó . Vừa đi đến cầu thang thì thấy các bác giúp việc đứng một bên mà mở to mắt nhìn một vật thể lạ nào đó mà không chớp mắt .

" Ôi má mi ! Em đang làm gì vậy ?" - hắc vừa đến chỗ các bác mà nhìn vào chỗ họ đang quan sát mà đôi mắt cứ giật giật , cảnh vật hỗn độn trong phòng bếp . Cái tủ lạnh thì tất cả đều bị nó lòi ra hết rồi nó trộn tất cả làm thành một món kê cả sữa , cục đá trong tủ nó đều đổ vào một cái nồi riêng nhưng trong khi đó những chiếc bát , xoong , chảo bị nó làm cho rời khỏi vị trí ban đầu mà khiến nó cứ đập leng keng với mặt đất . Trông nhà ăn của hắc bây giờ hơn một bãi chiến trường .

" Tôi làm món ăn mà ! Anh muốn thử không ?" - khuôn mặt nó vẫn lơ mơ mà cười híp mí trông đáng yêu lắm nếu mà nó không bê một nồi xoong chứa hỗn tạp , nó trộn hết tất cả với nhau khiến món ăn như cám cho lợn vậy . Nói gì thì nói từ trước đến giờ nó có bao giờ nấu ăn đâu , ai cũng biết khi nó làm thì không ai ăn được và còn hết hẳn nguyên liệu trong nhà nữa chứ .

" Em làm vậy thì ai ăn được ! Tôi đưa em đi chỗ khác ! Mọi người giúp con chỗ này nha !" - hắc kéo nó ra ngoài mà không quên nói với những người còn lại giúp hắc dọn bãi rác này đi . Chắc ngày hôm nay phải nhịn đói mất thôi !

Hắc đưa nó đến khu vườn nhà , ở đó là một bãi đất rộng đỏ nha . Không khí ở đó rất trong lành , hai hàng dây đều là cây với hoa được hắc tự tay chăm sóc tốt . Hắc buông tay nó ra định quay lại nói nó thì nó biến đâu mất teo rồi - - . Khổ cho hắc lại phải lên đường kiếm nó thêm một lần nữa , mong rằng nó không gây ra chuyện gì nữa . Nó chưa được uống thuốc ốm thì chắc chưa dừng lại đâu .

" Xi ... Púp !?" đang đi kiểm nó thì hần nghe thấy trong gara để xe của hần có những tiếng kì lạ phát ra . Hần chạy đến đó thật nhanh thì thấy nó cùng với mấy cái nan hoa to đùng ở đâu ra ở trên tay nó .

" Anh chơi không cái này nghe vui tai lắm ?"- nó một tay cầm những cái nan hoa to đùng còn tay kia thì lấy đại một cái nan hoa đã được gắn những cây đinh mà đập mạnh đầu gắn đinh xuống khiến nó phát ra âm thanh cái " búp " hồi lâu vì trong gara cách âm mà .

" Hay đấy !" - hần thú vị chạy đến chơi cùng nó vì những thứ âm thanh kiểu này khiến hần vui tai mà quên mất hỏi nó lấy mấy cái nan hoa đó ở đâu ra .

Hần chơi mãi mà không để ý nó hiện giờ không ở chỗ hần . Chơi một hồi thấm mệt hần dựa người vào chiếc xe Lamboring thân yêu của mình thì cảm thấy gì đó không được êm như thường ngày .

" Áaa ... con nhỏ này dám tháo hết nan hoa xe à ! Không lẽ ... nó cũng mất hết rồi !" - hần nhìn xuống lốp xe thì không thấy thành viên nan hoa nào còn ở đó rồi bắt đầu ngó người nhìn sang chiếc siêu xe của mình , moto phân khối lớn đó cũng bị nó tháo rớt lun , nó là con người hay là con quỷ vậy trời ! Hóa ra từ nãy hần đang chơi pháo được tạo bởi những em yêu của hần à @-@

Hần lại cuộc hành trình đi tìm nó sau khi ngăn tò te khi nó không chơi cùng hần từ nãy đến giờ . Hần sau khi đi một vòng ngoài vườn không thấy nó , hần chán nản đi lên phòng khách thì bất gặp cảnh tượng thật mất mề . Tất cả các bác giúp việc cả trai lẫn gái đều nằm la liệt dưới sàn cùng các chất gì đó màu đỏ kia dính đầy trên sàn nhà và trên áo của họ .

Hần chạy vào xem có chuyện gì xảy ra thì bỗng dưng chân hần trượt lên đằng trước mà cả người bay lên không chung . Hần lấy hai bàn tay chống xuống sàn nhưng ôi không , sàn nhà sao lại trơn vô đối khiến hần trơn trượt ngã hôn sàn lun .

" Cậu chủ cậu có sao không ?"- bà Mai nằm dưới sàn mà ngóc đầu dậy vì cứ mỗi lần mọi người chống tay hay bò cũng bị toái ra thôi nên chỉ còn cách bò toái ra ngoài thôi .

" Ai làm ra nhưng việc này ?"- hần tức giận mà quát to khiến ai nấy đều sợ hãi . Hần mà biết là ai làm chuyện hần bò như đứa trẻ tập bò thế này thì hần sẽ phanh thây tên đó ra .

" Dạ thưa là cô Thư ạ !" - các cô giúp việc còn lại mà nói tên ra . Cũng đúng thôi , nó sau khi trộn dầu gội đầu , lọ vuốt keo , dầu ăn , ... các nguyên liệu khác thì nó bắt đầu đổ khắp nhà khiến ai cũng dính bầy .

" Cô ấy đâu ?"- hần vẫn còn tức giận mà gằn giọng , hần mà bắt được nó thì việc đầu tiên phạt nó sau đó bắt nó uống thuốc cho nó ngủ khi thức dậy thì nó mới được bình thường được .

" Dạ , ở trên lầu ạ !" - ông quản gia già nhìn lên lầu đầy lo lắng , không biết nó sẽ làm gì nữa đây , thấy cảnh tượng bép tan , sàn nhà sạch nhất xóm thế này khiến ai cũng rùng mình . Chắc phải dọn đến sáng mai mất ! >=<

" Mọi người dọn giúp ! Con lên xem "- hần nói rồi cùng mọi người dờ khóc dờ cười mà bò toái rồi lết cái xác ra ngoài . Thật không hổ danh học sinh quậy phá nhất trường . Không những thế lại còn đứng nhất xóm nữa ! Thật bá đạo !

" Em ra đây cho tôi !" - hần bật mở cửa đi vào phòng mà thấy nó đang uống thuốc . Không biết lấy đâu ra nữa ! Nhưng uống thế chắc ổn cho căn nhà này rồi .

" Chơi chán rồi !" - nó xì mặt , từ nãy nó chơi nhiều trò rồi không phải riêng ba điều trên đâu , không tin hần có thể vào phòng tắm mà xem . Tóc nhuộm của anh bắn tứ tung luôn nhưng thôi hần không khai ra ! Khai ra đề mà chết à , ngu đâu mà lán vậy

" Chơi chán rồi à ! Em gây cho tôi thành ra vậy rồi định bỏ chạy mà lơ đi à !" - hần tức giận khi nó cứ khoanh tay mà đứng đưng không quan tâm đến hần . Hần đang rất tức giận , cho góa giang rồi gây nhà người cho ở lại như vậy à ? Nhà bếp chẳng khác gì bãi rác , nan hoa thì là ta nhưng cũng tại hần mà , nhưng chính nó đã phá cả hai xe của hần mà , cái sàn nhà gì mà như cái sàn băng gầy rãnh lúc nào không hay . (Còn thiếu nhà tắm nữa anh ~)

" Thế bây giờ anh muốn gì ?"- có vẻ nó đã tỉnh hơn một chút khi uống thuốc xong . Được Thư ma vương ta đây không sợ trời không sợ đất chỉ sợ mỗi côn trùng - _ Phạt ta cái gì ta chấp nhận hết .

" Muốn gì cũng được ?"- hần cười ranh ma nhìn nó , mà cũng mong rằng cái gì cũng được thì hay biết mấy . Thật ra hần muốn lôi nó lên giường ngủ quá đi . (không đen tối đâu nhá ! Hần chỉ muốn ôm noa ngủ thôi)

" Ừm ừm "- nó vừa ngắt lời thì chưa nói được câu nào đã bị chặn lại từ cửa miệng . Một cảm giác ấm ấm từ đầu môi , người nào đó nhân cơ hội nó không để ý mà vẫn còn đang bất ngờ thì hần dùng đầu lưỡi của mình mà đảo quanh miệng mà hút hết mật ngọt của nó rồi đi tìm đầu lưỡi của đối phương .

Một nụ hôn mãnh liệt khiến cả hai phải gằn hết hơi thì hần mới buông bờ môi nó ra trong sự luyến tiếc nhưng trước khi rời khỏi bờ môi anh đào của nó thì hần đã kịp lúc cắn vào bờ môi khiến nó phải bật máu . Hần rời khỏi rồi lướt xuống xương quai hàm của nó trượt xuống vùng cổ trắng nõn mà cắn thật mạnh , vết cắn thật mạnh khiến nó nhăn mặt vì vùng đó đã bật máu . Hần hút hết tất cả những giọt máu của nó như một con ma cà rồng vậy , để lại một dấu vết không bao giờ xóa được do hần để lại .

" Tôi muốn em là của tôi mãi mãi !" - hần phả vào vành tai với hơi thở ấm nóng khiến khuôn mặt nó đỏ bừng lên , khẽ nói nhỏ vào vành tai nhỏ kia nhấn mạnh từng chữ rồi hần bước vào phòng tắm .

" Có phải mơ không ?"- nó tự lấy hai bàn tay mà vỗ vỗ vào mặt mình . Nó đang mơ phải không ? Không phải nó thích hấn mà bất ngờ không thể tin hấn nói những lời đó với nó sau trận dầm mưa .

" Em làm gì với phòng tắm tôi vậy ?"- hấn sau khi vào phòng tắm thì lộ nhuộm của hấn hết sạch mà thay vào đó là một căn phòng có đầy màu sắc sặc sỡ trông khiếp đảm .

Một buổi phá hoại !

Một buổi nhận định nó là của hấn !

Một dấu ấn không thể xóa bỏ !

Một ngày trôi qua trong sự nở hoa của căn biệt thự !

Một cuộc sống mới có thật sự bắt đầu với nó !

" End chương "

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Hôn ước

Hoàng hôn đỏ hồng đã dần ngả về tối, bầu trời bao trọn cả thành phố trong màn đêm tĩnh lặng . Trong shop quần áo nổi tiếng trong thành phố với những loại mẫu hàng nổi tiếng mới ra mắt thị trường - nói thì nói vậy , thật ra cửa hàng thuộc công ty hấn đó . Một chàng trai với khuôn mặt tuấn mĩ với đôi mắt xám tro , mái tóc hung đỏ được vuốt keo ngược để lộ vầng trán rộng , diêm trên người chiếc áo phông đen mun dài tay , chiếc quần bò nam tính mềm nhả đôi chỗ - ÷ đôi giày thể thao đen . Đôi mắt hấn là một cô gái với mái tóc dài hung đỏ cùng màu được buông mượt , đôi mắt tím buồn bí ẩn không lạc vào đâu được , chiếc áo pull trắng cộc tay để lộ làn da trắng mịn , chiếc quần jean đen mài rách đôi chỗ , trên đầu đội chiếc mũ đen bóng mũi thẳng với dòng chữ " Girl " trắng viết một cách điêu luyện , đôi giày thể thao trắng năng động . Hấn nhìn nó mà cười hài lòng , mặc dù hấn muốn xem nó diêm vậy hơn . Hấn đã nắn nò nó bao nhiêu nhưng nó cũng không chịu nhưng thấy nó mặc vậy cũng cá tính mà nên đi diện kiến bama cả hai cũng chẳng bận tâm là vậy .

Thật ra chuyện là thế này , lúc hấn và nó đang ở nhà trong cái bụng biểu tình ầm ầm . Mọi người nghĩ vì sao nó không được về ? Là vì nó đã quậy tung bùng khói lửa nhà hấn lên đầu để hấn để nó đi như vậy nên bắt nó ở lại nhện đôi chung + ☹ Nhưng đang cuộc thi nhện đôi thì bỗng dưng cái điện thoại hấn reo lên do mama hấn gọi và gọi cả hai người đến nhà hàng HSP thuộc quyền sở hữu nhà nó mà nói với cả hai điều gì đó .

----- Đường phân cách thời gian

không gian -----

Trong nhà hàng sang trọng , tại phòng ăn 132 với những ánh đèn trùm sáng chói , tại bàn ăn nào đó hay nói rõ hơn tại bàn ăn của hai nhân vật chính nhà ta và các bama . Bầu không khí đưa đám í nhảm , với bầu không khí vui nhưng không đi theo về vì sao ư ? Vì chính hai main chính nhà ta phá hoại cái về ăn uống của bốn phụ huynh chứ sao nữa . Bama cả hai nhìn nó và hấn cứ gấp đồ ăn liên tục bỏ vào miệng mà nhai nhồm nhoàm , không biết giữ ý tứ , bất lịch sự nhưng cả 4 phụ huynh chỉ biết nhìn nhau cười . Bây giờ đối với nó và hấn thức ăn là quan trọng để lột cái bao tử nhất cần gì cái lịch sự làm gì nữa , vất nó sang một bên là đúng .

" Bama muốn nói với hai con một chuyện "- mama hấn với khuôn mặt trắng nõn xinh đẹp nữa nhìn như gái 20 vậy nhưng ai biết được bà đã 40 rồi . Thui mấy bama không kể nhieu làm chi , chỉ biết trông trẻ là được rồi .

" Bác / mama cứ nói "- cả hai đồng thanh nhưng trả quan tâm mà chỉ biết cầm đầu , cầm cổ vào mà ăn với ăn mà thôi .

" Bama đã đính ước cho cả hai ?"- mama nó lên tiếng hiền dịu , đôi môi con lên một đường cong hết sức dịu dàng nếu không muốn cả hai đứa nó đứng dậy mà bỏ đi .

" Vậy thì sao bama ?"- cả hai không bàn mà cùng đồng thanh tập hai mà không biết mục đích ẩn sâu trong lời nói của hai bà mẹ là gì . Hấn cũng đã nhấc giấy lau miệng rồi nhâm nhi li nước giống nó rồi .

" Thì quyết định cho hai đứa ở chung chứ sao nữa "- lần này thì cả 4 cái loa phát thanh à nha ! Không phải vừa đâu , đầu tiên mỗi người một cái thì đổi là bình thường nhưng đã khi có bốn thì chắc chắn có vấn đề .

" Phụt "- cả hai nghe lọt tai thì miếng nước trong miệng tuôn như xối ra ngoài hết sạch sành sanh nhưng vẫn đề ở đây là kẻ xấu số là ai nhận số nước đó .

" Muahahaa không chịu nổi kia "- cả 4 phụ huynh không bàn mà cũng cười tập thể mà nhìn hấn tội nghiệp . Hấn sau khi nghe xong thì số nước trong miệng phun hết ra sàn nhà mà ho dữ dội nhưng trong khi đó nó lại bắn tất nước của mình vào mặt hấn khiến kiểu đầu đẹp vừa được vuốt ngược bây giờ lại sụp mà sụp xuống còn phần áo thì ướt tất phần cổ nhưng khi hấn vuốt tóc sang ngang thì không kém phần lãng tử ☺ ~ Ôi lãng tử kia mấy vị , chụp ảnh xem câu được mấy nghìn Like .

" Con không ... "- chưa nói hết câu thì nó đã bị cái bàn tay to lớn của ai đó bịt miệng lại không nói được lời nào .

" Con đồng ý !"- giọng nói phía trên nó phát ra rất nhẹ nhàng như gió mây thoảng qua vậy . Rồi cúi xuống gần tai nó mà nói nhỏ khê .

" Cô mà cứ động nữa cứ liệu tối nay đi "- giọng nói vừa lạnh vừa tức giận khiến nó đang cố gỡ tay hấn ra cũng phải nghe lời mà đứng im lạnh sống lưng .

" Tụi con về trước bama không cần xếp hành lí đâu , con sẽ sắm giúp em ấy "- nói xong hấn giữ người nó mặc cho nó giãy giụa mà đâm vào lưng hấn khóc không ra nước mắt .

" Ở im trên đó đi nếu không tối nay tôi không biết sẽ làm gì đâu "- hấn nói đủ để hai người biết khiến nó phải im ru ở trên vai hấn , riêng cái tội phá nhà hấn nở hoa là đủ để nó lau dọn cả biệt thự đó rồi lại còn cái tội phun nước vào mặt hấn nữa . Ôi con phải làm sao đây ? Cuộc đời con biết tạt vào bờ cõi nào đây ? Nó không muốn nhưng không hiểu sao khi hấn giận nó có cảm giác sợ sợ ?

" Có vẻ con zai nhà anh có vẻ dạy được con quý nhà tôi đấy !"- baba nó nhìn theo mà thấy đứa con gái của mình thường ngày bướng bỉnh bây giờ lại trở nên nghe lời như vậy mà khâm phục hấn rồi quay sang ông xui bên cạnh mà vỗ vai .

" Ô thôi cũng thấy có vẻ thằng con tôi nghiêm túc đấy ! Thường khi nó có nghiêm túc về việc này đâu ! Cho xem mắt mấy lần rồi !"- ông xoa cằm suy nghĩ , không lẽ thằng con trời đánh cũng coa ngày nghiêm túc trong tình iu cơ à . Thật khó tin = _ =

" Đứng đứng !"- mama hấn nhảy vào thêm mắm thêm muối cho có vị mà khẳng định .

" Con bé nhà tôi cũng khác gì ! Đối với bama nó thì bướng bỉnh không nghe lời mà lại đi nghe lời con ông bà mới đau chứ !"- mama nó giả bộ đau lòng mà rom róm , cũng đúng thôi bà mới là mama nó chứ có phải hấn đâu mà nghe lời giữ vậy .

" Thôi gọi chung là đẹp rồi !"- baba nó ra vỗ vai an ủi bà nó , còn hai vị kia thì cùng gật đầu đồng tình . Thế là xong xuôi rồi , cả hai nhà đều muốn gọi gấm đứa con của mình cho nhà hai bên .

" Thế đi chơi ăn mừng nào "- cả bốn vui vẻ hiểu ý nhau mà cùng ôn lại kỉ niệm thời còn học cấp 3 . Cả 4 đã chơi thân với nhau lâu lắm rồi nên cũng hiểu tính nhau , nói lại thì hồi đó cả bốn quậy phá không kém gì thế hệ kế tiếp đâu .

Buổi gặp mặt kết thúc trong tốt đẹp còn về nó sau khi về thì bị hấn quăng lên nệm trong sự tức giận nhưng đó chỉ là bề ngoài thôi thật ra thì hấn đang vui lắm nhưng không muốn lộ ra ngoài thôi

" Em có biết một ngày hôm nay gây ra cho tôi nhiều chuyện lắm không ?"- hấn ép người nó xuống giường mà đặt hai tay lên mặt ga trắng mà chặn đầu nó bên trong . Hấn muốn dọa nó xem sao , khi này dọa mà tưởng thật trông mắc cười quá (không biết khi nó biết thì anh ra sao)

" Ừm ! Tôi đồng ý là được chứ gì !"- nó định đẩy hấn ra khỏi người mình nhưng không được mà còn bị hấn ép chặt hơn .

" Vô ích thôi "- hấn cúi gương mặt vẫn còn ướt gần sát gương mặt của ai kia đang dần đỏ ửng . Muốn dọa mà tưởng thật à ! hahaha vui quá ~ _ ÷

" Anh định làm gì ?"- nó nhắm mắt lại khi hấn tiến gần khuôn mặt nó hơn . Quả thực chuyện chiều nay đã làm nó bất ngờ rồi lại còn cái chuyện hôn ước nữa chứ , không bất ngờ sao nổi .

" Muahahaha ! Em nghĩ sao mà tôi lại làm vậy mà nhắm mắt và lại áo tôi bị em cho thác nước vào trở nên vậy , còn chưa tắm nữa là "- hấn ngồi dậy mà cười , mà không biết rằng kẻ nào đó bị lừa cho giận tím mặt , hết cười hết cười rồi nhá .

" Cười này !"- một cú song phi của nó đá hấn cơ thể to lớn hấn bay vào tường . Thôi thế là đời anh từ biệt tại đây .

Một ngày lại trôi qua nữa rồi !

Nó đã có vẻ vui hơn trước !

Nó cảm thấy ấm áp hơn trước khi được hấn ở bên !

Ôi tình yêu hoa nở !

Cuộc đời nó sắp được nở hoa !

--""-''---- Lại end chương nữa rồi -''-----""

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Đỉnh ước

Trong một nhà hàng lớn nổi tiếng trong thành phố thuộc chi nhánh Đặng Bảo nhà cậu . Tại phòng 202 , bốn vị phụ huynh nào đó đang nhìn cặp đôi trước mặt mà cười để lại hai bộ mặt khó chịu với dấu hồi chấm to đùng trên trán . Cô gái được mama chuẩn bị cho bộ váy trắng , trên cổ có đính kim cương vòng quanh cổ , chiếc nơ to thắt qua eo váy , váy ngắn đến đầu gối để lộ đôi chân trắng ngần , đôi giày búp bê trắng tôn lên vẻ đáng yêu của cô gái có gương mặt đẹp đến động lòng người , đôi mắt đen tuyền , mái tóc hồng nhạt được búi tóc cao gọn . Chàng trai ngồi bên cạnh thì sao nhỉ , chàng nhìn cô ngây ngất mặc dù mình đẹp không hề nhẹ , bộ vét đen lịch lãm trưởng thành , đôi giày nike đen , đôi mắt xanh thăm với mái tóc vàng kim được vuốt keo để lộ vầng trán cao rộng .

" Thôi vào thẳng vấn đề luôn cho hai đứa đỡ nhần nhó "- baba nhỏ vang lên giọng nói chộc ghẹo , mà đâu phải hai đứa nhần nhó đâu , nhìn có đúng một đứa nhần còn một đứa nhờ vì vui thôi .

" Ủm , con biết vì sao công ty mình mang cái tên Đặng Bảo và bên nhà An có tên là Bách Nhật không ?"- baba cậu lên tiếng mở màn cho cuộc gặp mặt với hai bên và cũng là buổi xem mắt đầu tiên của cả hai . Mà đâu phải xem mắt , đây cũng được coi là đỉnh ước từ lâu rồi chứ .

" Con không biết "- cả hai đồng thanh rồi nhìn hai ông bố xem họ nói gì thêm chiêm vào cũng không chừng , phải tùy cơ ứng biến thôi .

" Vậy hai đứa thử đọc tên đầu ghép với tên sau của hai công ty lên "- mama nhỏ từ nãy tán phét với xui gia bây giờ mới có dịp chộc ngoáy nhỏ và hần . Trời sắp ở với nhau rồi mà còn ngại như vậy rồi sau này sống sao rồi

" Thành Đặng Nhật với Bách Bảo , có gì sao mama / bác ?"- cả hai cùng đồng thanh tập hai nhưng vẫn chú tâm dán mắt vào hai bà mẹ hai ông bố với cặp mắt ngây thơ vô số tội .

" Hazz ! Thế hai đứa thử đọc họ và tên đệm mình lên "- mama cậu bây giờ mới góp lời nhưng ngoài thì nghĩ không biết hai đứa này biết hay giả bộ ngây thơ tin người nữa .

" Đặng Nhật / Bách Bảo ơ , có sự trùng hợp không hề nhẹ "- cả hai đồng thanh rồi nhìn nhau . Sao nó lại giống đến vậy , trùng hợp hay định mệnh . Ôi mong là trùng hợp thôi T-T (ta đây cho định mệnh lun khỏi bàn cãi)

" Thì đây hiểu ngụ ý chưa ?"- bây giờ thì cả 4 phụ huynh chịu hết nổi rồi , ngồi từ nãy giải thích mà IQ ngất ngưỡng của hai đứa vất xó nào rồi - _ -

" Ý bama là tui con đã có đỉnh ước từ lâu "- Cái đầu của cả hai bắt đầu sử dụng IQ trời ban của mình mà bắt đầu hoạt động linh hoạt . Sau một hồi suy nghĩ nhanh chóng thì cả hai cũng phun ra một câu hết sức chuẩn không cần chỉnh mà đã chỉnh là sai , cũng có thể thay từ khác mà nghĩa cũng được chứ nhỉ ^≡^

" Phải giải thích nhiều nữa , mồm miệng khát nước từ nãy vì hai đứa rồi . Bắt đầu hôm nay hai đứa ở chung nhà mà học tập cho mai sau "- mama cậu gục đầu xuống bàn , cuối cùng thằng con trai ôn thần với chỉ số IQ bà ban cho cuối cùng cũng hiểu cho bà .

" Nhớ chăm sóc con gái giùm bác à nhằm giùm mama nha , còn con ứng xử cho tốt vào , bama đi trước nha "- thế là cả 4 phụ huynh chạy ra ngoài mà ôn lại kỉ niệm . Mọi người biết cùng ai không ? Cùng bama của hần và nó nữa đây . Cả 8 người hẹn nhau rồi mà nên cũng nhắn tin báo kết quả nữa chứ .

" Ô "- cả hai không kịp ú ớ câu nào mà các ông bà mẹ của mình đã lon ton ra ngoài để lại bầu không khí im lặng trong căn phòng .

" Đường ai nấy đi anh về nhà anh , tôi về nha tit tit "- nhỏ chưa kịp nói xong thì con rể yêu của cả hai báo tin nhắn cùng một lúc . Cả hai mở ra thì của cả hai bà mẹ đều có tựa đề giống nhau . Vì thông đồng bàn luận mà lị .

" Nếu hai đứa không ở cùng nhau ,, bama sẽ cắt tiền tháng , thu thế tín dụng , lấy hết đồ đạc của con , cho ra ngoài đường ở trong hai bàn tay trắng không một xu dính túi , cho đi làm ăn mày luôn "

Nội dung tin nhắn là vậy , cả hai xám xanh mặt vì nội dung này vì cả hai cũng đã có một lần bị phạt vậy rồi vì cãi lời , lúc đó nhỏ thì phải ở đậu nhà nó nhưng nó là bạn thân mà như kẻ thù vậy , mượn thế tín dụng cũng không cho biểu nêu lí do thì lại bảo bama cấm . Cậu thì sao nhỉ cũng hạ cánh tại nhà hần và cũng bị như vậy , một lũ bạn khi gió , thấy bạn gặp nguy nan mà chỉ biết đứng cười .

" Bây giờ cô về đâu ?"- cậu cười nhếch mép , vừa nãy nhỏ chưa kịp nói hết câu . Cậu thử xem nhỏ định về đâu ?

" Tôi về nhà anh , huhuhu . Sao cuộc đời bất công vậy nè "- nhỏ khóc không ra nước mắt , sao ai cũng bắt nạt nhỏ vậy . Về nhà nó bắt nạt , đến đây thì bị bama bắt nạt . Đời không như mơ mà T-T

" Về thôi nào "- hần chìa đôi bàn tay to lớn trước mặt nhỏ , không biết nhỏ có thích cậu hay không nhưng đây là cơ hội tốt cho cậu theo đuổi nhỏ .

" Um "- nhỏ thấy vậy có chút đỏ mặt nhưng cũng đưa tay để cậu kéo lên . Đôi bàn tay to lớn bao trọn cả bàn tay nhỏ , nó thật ấm áp làm sao .

Thế là lại một kì tích nữa !

Nhằm một định mệnh mới đúng !

Lại một cặp nữa có đính ước !

Họ sẽ đi lên con đường hoa chứ ?

----- End chương -----

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Tổ tình

Cả 4 vị thánh sống của chúng ta thì uất ức ở chung nhà mà không đứng chỉ có 2 thánh nữ thôi còn 2 thánh khác giới kia thì đang vui sướng trong sự thăng hoa . Mỗi tên một suy nghĩ riêng nhưng đều có cùng một nghĩa được sống cùng nó và nhỏ . Thật sợ đời giống mơ thật đấy , cậu và hân mơ như thế nào được ngay thế đấy nhưng sao giấc mơ của nó và nhỏ không thiêng cơ chứ . Hai cặp quậy phá nhiều trò dừng tại đây thôi , bây giờ đến với cặp đôi ngoan hiền mang tâm hồn ác quỷ đi nào .

Trên con đường đầy quen thuộc mỗi khi đi học nhưng lại rẽ vào đường đi chơi đó nha , không ai muốn đi chơi vui vẻ mà đến trường học đâu . Chàng trai mang khuôn mặt đẹp đến hút hồn bao cô gái , đôi mắt tím buồn bí ẩn , mái tóc xanh sẫm mượt được rẽ chéo che một bên mắt , chiếc áo thun trắng khoác bên ngoài chiếc áo khoác da đen , quần bò rộng khoác màu xanh sẫm , đôi giày thể thao đen năng động . Bên cạnh là không ô tô , không xe mô tô , không xe đạp chỉ có người không đang đứng trước cổng căn nhà , mà không cái biệt thự mới đúng . Biệt thự rộng thì không rõ thông tin nhưng đẹp thì có thừa , sơn màu nhà với hai màu , xanh lục nhạt kết hợp hài hòa với màu nắng vàng . Hai dây hoa và cây cỏ , ở giữa sân là một đài phun nước với hình nữ thần đầu người thân ngựa điêu khắc , làn nước được phun lên long lanh trên không trung nhờ bởi 4 bóng đèn trắng không thấm nước rọi vào . Còn bên trong đẹp như thế nào nữa thì không rõ vì anh chưa tham quan , những gì anh kể là anh thấy được khi đứng trước cổng thôi .

" Anh chờ có lâu không ?" - một cô gái với khuôn mặt socciu , cute , mái tóc dài đen sẫm được cột lệch sang một bên để mái chéo , đôi mắt nâu ấm áp động lòng , đôi môi đỏ mọng , làn da trắng không cần phấn cùng đôi má lúm đồng tiền hai bên . Diễm trên người chiếc áo pull trắng cộc tay , quần jean đen mài rách đôi chỗ cùng đôi giày búp bê trắng trông thật đáng yêu à nha , may mà anh kiềm chế được . Cô bước ra khỏi cổng nhà mà nhìn chàng trai , đã từ lâu cô rất muốn có một lần được chơi cùng người mình yêu thương thăm bấy lâu một buổi .

" Không sao , chúng ta đi thôi " - anh ngắt ngay một hồi khi thấy cô đi ra trong bộ dạng này . Nếu không phải anh kiềm chế thì anh đã phạm tội với đôi môi ai kia rồi .

" Um " - không để cô trả lời anh đã kéo cô đi chạy trong nụ cười chết người tỏa nắng của anh khiến tim ai kia đập lệch phăng đi mấy nhịp . Ôi kéo cô phải đi chữa bệnh tim không sớm thì muộn mất .

Thế là cả hai vừa đi đến khu vui chơi vừa nắm tay nhau trong nụ cười hạnh phúc . Bất mí xú , anh đã quyết định ngày hôm nay chắc chắn anh sẽ tỏ tình với cô , anh biết sẽ có hai câu trả lời có hoặc không thôi nhưng anh đã chuẩn bị tinh thần hết rồi . Anh sẽ tôn trọng quyết định của cô , nếu cô đồng ý thì anh sẽ rất vui nhưng nếu không thì anh vẫn sẽ cười rồi về đến nhà vừa gặm nhấm nỗi buồn vừa hít ướm một mình thôi , vì nó bỏ rơi anh đi cư đi chỗ khác rồi mà (không phải muốn nó đi lắm sao -_-) . Con trai khóc không phải ẻo lả , yếu ớt rớt mòng toi đầu nha , ai cũng là một con người , ai cũng có cảm xúc , ai cũng có trái tim để yêu thương mà , ai cũng biết đau đấy nhưng ai cũng cố gắng tỏ ra mình mạnh mẽ mà không muốn nói cảm xúc thôi . Khóc không phải là xấu , khóc là trút đi nỗi buồn , khóc là sẽ nhẹ lòng , khóc sẽ trôi đi tất cả , khóc không làm được gì nhưng khóc được thì mới biết được mai sẽ làm gì .

Ôi chạm chém phết định lí về " Khóc " dài quá mà không biết anh với cô chơi được bao trò rồi . Hiện tại thì cả anh và cô trên tay mỗi người cầm một que kem socola mà ăn ngon lành .

" Kem dính rồi nè " - anh khẽ đưa tay lên má cô mà lau đi vết kem , má ơi sao má mềm mại đến vậy . Không biết có dùng gì không nhưng má cô thật mịn màng à nha .

" Ô... Ừm Cảm ơn anh " - cô đỏ mặt quay đi hướng khác cố để những cơn gió đi qua thổi cho mát mặt đỡ cà chua , tương ớt .

Thấy cô đỏ mặt anh cũng cười rồi nhìn xung quanh thì thấy cái chỗ có mấy cô gái như một hội đang mở quán trò chơi kia có nhiều người hò hào mà bu quanh , không biết ở đó có thứ gì nhi , à mà trên nóc quán kia có một con gấu bông màu xanh sẫm cao to 1m80 như con người vậy , có chiếc nơ hồng xinh cùng cái gối trái tim màu đỏ có hình chữ " Love " trang trí uốn một cách điêu luyện .

" Anh ra đây một chút " - anh nói rồi đi ra chỗ đám đông , ai nhìn anh cũng rẽ thành đôi đường vì sao ? vì mê zai chứ sao . Công nhận đẹp trai cũng không sai mà còn có lợi chứ .

Cô dõi theo thì thấy mấy cô gái ăn mặc thiếu vải kia thì đôi mắt buồn rười . Không lẽ anh không có một chút tình cảm gì với cô sao , cô không mong đợi

nhieu chỉ cần một chút tình cảm anh có thể dành cho cô thôi . Cô sẽ liều , đằng nào cũng đau , vậy cô sẽ nói thật với anh về tình cảm của mình .

Cô đi chậm rãi trên con đường , tại sao đi đến chỗ anh lại dài đến vậy chứ , nước mắt cô đã rơi khỏi khóe mắt lúc nào không hay mà tự do rơi vào không trung . Đến nơi cô không quan tâm đến vẻ ngoài của mình ra sao mà chạy thẳng đến chỗ anh . Còn anh , vừa lúc cô chạy vào gần đến anh thì cũng đúng lúc anh phi cái tiêu cuối cùng vào tâm đồ trên bia .

" Em sao vậy ?"- anh bất ngờ khi cô ôm anh từ phía sau , anh bảo cô anh đi một lúc thôi mà sao cô lại chạy vào đây . Định cho cô bất ngờ bây giờ chắc không thành mà thay vào đó câu lỗi kỹ thuật à .

" Đừng rời xa em em yêu anh huhuhu "- cô cố nói hết lòng mình sau đó kết thúc bằng một chàng khóc dài không ngớt trong khi cô vẫn ôm anh , khi thấy anh đang đứng phi tiêu mà bên cạnh mấy cô chân dài lòn vồn trước mặt anh , cô đau lắm chứ nhưng vẫn phải nói .

" Thật không ? Mà em đang khóc hả ? Anh xin lỗi "- anh quay lại phía sau mà giữ hai tay cô với cặp mắt vui vẻ nhưng khi thấy cô khóc anh lại cảm thấy lung tung , không biết làm sao mà ôm nhỏ vào chỉ biết nói câu xin lỗi .

" Bóp Bóp ..."- tiếng vỗ tay của những người xung quanh , kể cả người xem lẫn người trong trò chơi đều vui cho cô và anh .

" Quà của anh "- một cô gái trong trò chơi mà mang con gấu bông trên nóc quán xuống rồi trao tặng cho anh đã hoàn thành trò chơi xuất sắc .

Anh kéo nhẹ người con gái đang mít ước trong lòng ra , không ngờ cậu định tỏ tình với cô nhưng không ngờ lại được cô tỏ tình trước . Quả thật , con người không đoán trước được tương lai mà .

" Em có đồng ý làm người yêu anh không ?"- sau khi nhận con gấu bông từ tay cô trong tiệm thì cậu đứng thẳng trước mặt cô mà vẻ mặt nghiêm túc , vì con gấu này to quá nên không biết tay anh đang đưa ra tặng cho cô .

" Hix .hix "- cô vẫn còn nắc cục nhưng bộ mặt cute đã có phần thêm đỏ chín . Không biết nói gì chỉ biết trả lời theo kiểu nắc cục vậy thôi . Ai hiểu phiên dịch hộ cái T-T

" Nếu em đồng ý xin hãy nhận con gấu bông này ?"- anh thấy vậy liền hiểu ý liền nói tỏ tình theo kiểu khác , có vẻ lần này đảm bảo phải trả lời thôi , không còn việc cứ nắc cục trả lời nữa .

" Em đồng ý "- cô đỏ mặt nhận lấy con gấu bông trong tay anh mà chúi đầu gấu mặt vào nó . Ngại lắm đấy không phải đùa đâu .

" Yeah ... Em đã đồng ý Anh yêu em "- anh vui mừng ôm cô và cả gấu bông vào lòng mà quay một vòng . Anh quả thật rất vui khi cô cũng yêu anh Anh hạnh phúc lắm .

Cuộc sống tươi đẹp đang đến với anh và cô phải không ?

Anh ơi đừng hạnh phúc quá hóa điên à nha .

-----End chương -----

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Đồng hồ quả quyết

Một căn phòng đầy tĩnh mịch , một người đàn ông trung niên ngoài 40 , mái tóc đen nâu , đôi mắt đen sâu sắc bén tỏa ra đầy sát khí , làn da có chút xò lại do tuổi tác , bộ vest đen lịch lãm đầy khí thế bức người . Ông ngồi ghế xoay đối diện với anh chàng với mái tóc đen nâu giống ông ta , đôi mắt đen sâu cũng sống ông ta , chẳng có gì để nói vì hai người họ là bố con mà . Trên người anh ta là một cây đèn , có lẽ anh ta là sát thủ thì phải .

" Con tìm được vị trí của nó chưa ?"- ông dựa vào ghế mà nhìn con trai mình . Ông biết chứ con ông là kẻ máu lạnh , là một sát thủ giết người không gớm tay mà .

" Nó nằm trên chiếc đồng hồ quả quyết của "- đến đoạn này thì anh ta ngập ngừng một lúc nhưng không dám nói ra .

" Của kẻ nào ?"- ông ta gần từng chữ , kẻ nào mà khiến cho con ông chờ nên như vậy .

" Dạ là của Trần Anh Thư "- anh ta cúi đầu xuống mà nói thật ra anh đã quen biết nó từ hồi nó nhập vào tổ chức , tuy nói chuyện qua vài lần nhưng anh đã có tình cảm với nó mất rồi .

" Ta không trực tiếp được , hãy cho hơn 40 người đi lấy nó về , đằng nào con Thư là sát thủ mà , nếu con Thư không đưa ra thì giết "- ông lạnh giọng đến âm cực độ khiến người đối diện phải đóng băng luôn . Tuy ông là bác nó nhưng bác theo danh nghĩa nhà hàng xóm thôi nên có thể ông có chút tình

thương thôi nhưng nếu nó không đưa chiếc đồng hồ ra chỉ có con đường chết .

" Lấy lại chiếc đồng hồ đó thôi , ba có thể cho con Thư chứ ?"- anh biết ông tuy lạnh giọng vậy thôi nhưng rất thương anh đó nha nên có thể xin được .

" Tùy con vậy ?"- ông chán nản với thằng con trai mình , thật ra ông cũng không ngăn cản gì anh khi yêu nó cả vì một phần thấy nó biết nghe lời nên cũng tạm .

" Con cảm ơn ba "- nói rồi anh chuẩn bị sai những sát thủ bậc nhất ra , nói 40 thôi chứ nhưng chia theo hai lượt mỗi lần 20 người đi thôi , đi nhiều làm gì để người khác biết chắc .

-----"----- Đường ngắn cách không gian và thời gian -----

Sáng hôm sau , tụi nó đến lớp thì vẫn vậy có đúng nhỏ thì đang mè nheo với nó kể sự tình việc hôm qua , cô thì đang mơ mộng mông lung đến 9 tầng mây , anh thì nghịch đuôi tóc đen sẫm của cô . Nó nhìn một vòng xem lại ông anh , nhỏ bạn mới quen và con bạn thân từ hồi đổng khổ . Mới ngày hôm qua thôi sao làm sự việc xảy ra thế này , chọn gì thì chọn , chơi gì thì chơi . Sao cả hai cặp kia cũng được ghép vào cùng một ngày với nó và hẳn thế , nhỏ thì đã đành rồi nhưng còn anh với cô , ôi lãng mạn thấy ngạt luôn , tình tò với nhau lại còn đúng ngày nữa chứ .

" Mày ơi tao phải làm sao ?"- nhỏ giả vờ khóc lóc trước mặt nó khiến cậu nhìn nhỏ mà cười . Nếu không phải cậu là cái thằng tương công tương lai được bama hai bên bảo vệ thì nhỏ đã ra phi 1 cước cho vào mặt tăng độ xinh gái lên giờ .

" Không sao , anh sẽ bảo vệ em suốt đời "- cậu đi ra ôm nhỏ rồi kéo nhưng sao không kéo được vậy .

" Đừng bỏ tao "- nhỏ đang nín kéo tay nó với gương mặt lâm li bi đát , sứt sứt khó nói .

" Tôi cho anh đấy "- nó thờ dài nhưng mặt gian gian mà thả tay nhỏ ra khiến nhỏ được cậu ôm ngay vào lòng ấy chứ . Được hotboy ôm là phước 3 đời đó nha .

" Thả tôi ra huhu "- nhỏ thì đang khó chịu không thể cựa quậy nổi vì quá là trật .

" Muaahaha "- cả lớp nhìn nhỏ vừa có ánh mắt thương hại , vừa cười rớt quai hàm , chảy cả nước mắt , ngoác cả miệng , rách cả mặt - _ Cười hại người khác mà đủ thứ tật .

" Hay cho tôi ôm em nha "- hẳn giờ giọng mè nheo , vẻ mặt gian tà . Hắn cũng muốn ôm nó chứ , hôm qua vì cái tội lừa nó mà bị đập bay ra ngoài không cho vào phòng mà ngủ phòng khác rồi còn gì có được ôm nó đâu .

" Never "- nó nói rồi đi ra khỏi lớp , tuy là trong giờ học nhưng nó vẫn có thể đi lại tự do được vì sao ? Vì nó học lớp A1 họ hàng với lớp A2 thuộc gia tộc quý sử nhưng lại là một trong những thiên tài mà .

Nó đi ra đằng sau dãy nhà mà nằm xuống trên bãi cỏ xanh mượt , đang mãi mê suy nghĩ thì nó cảm nhận được ai đó đang theo dõi và tấn công nó bất cứ lúc nào . Vì đây là trong giờ học nên có ít học sinh qua lại . Bỗng dưng từ đâu đó hơn 20 tên sát thủ hiện trước mặt nó , đều bịt mặt và mặc cây đen dài nên nó không biết của tổ chức nào .

" Cô có thể đưa tôi cái đồng hồ quả quýt ?"- một giọng nam nhân nào đó phát ra trong đám người bịt mặt nhưng nó chưa biết người đó là ai sao muốn lấy món quà cuối cùng Thành để lại cho nó .

" Không bao giờ "- nó mặc dù không biết cái đồng hồ ẩn dấu gì mà nó chưa biết nhưng nó chỉ biết rằng sẽ không có ai được đụng vào nó .

" Vậy đừng trách chúng tôi "- nói rồi tất cả hơn 20 người xông lên , nói gì thì nói , họ đều là sát thủ cả mà nên rất khó nhằn à nha và họ đều có vũ khí nữa , nó khó mà đấu nổi .

Đánh bằng những chiêu thức điều luyện của mình nhưng nó chỉ mới đánh được dàn nửa thôi vẫn còn cả chục tên nữa .

" Cẩn thận "- không biết hắn chui từ đâu ra đá thẳng vào tên đang cầm gậy định đánh lên sau lưng nó . Ôi thật may khi nó không sao mà .

" Cảm ơn "- nó cảm ơn mà gương mặt không có chút biểu cảm . Bây giờ lo đánh cái đã có thời gian đâu mà đồ mặt , ái ngại cơ chứ - _

" Vậy cùng xử "- nói rồi hắn cũng đánh bọn họ rất nhiều loại võ khác nhau , nếu hắn mà vào tổ chức chắc cũng được lên loại sát thủ bậc cao đó .

Thấy còn lại đúng 2 - 3 thằng còn gượng dậy được thì tên cầm đầu hô to kêu bọn chúng rút lui .

" Em không sao chứ ?"- hẳn lo lắng hỏi vì trên người nó không hẳn có ít vết thương đâu nha , các vết xước thì chi chít ở tay , còn có cả chỗ tím chỗ rướm máu nữa chứ .

" Không sao "- nó nói với gương mặt băng lãnh , nó không kêu đau hay khóc lóc như bao đứa con gái khác , nó với khuôn mặt nghiêm nghị như muốn tìm kẻ chủ mưu .

Tuy hắn cũng bị đôi chỗ nhưng bị nhẹ hơn nó , hắn đưa nó đến phòng y tế của trường mà băng lại vết thương cho nó mà không khỏi xót xa mỗi khi nó nhăn mặt vì rửa thuốc sát trùng . Vì trong phòng không có một ai nên hai đứa cứ tự túc là hạnh phúc - _ ☐ Xong xuôi thì nó được hắn đưa về nhà mà tịnh

đường rồi gọi điện thoại cho hai cặp kia đến nhà để bàn về vụ việc này , thật ra người ra quyết định không phải hấn mà là nó còn hấn chỉ việc gọi điện là xong xuôi .

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Bí mật chiếc đồng hồ

Sau khi mọi người đến nhà nó theo lời hấn gọi thì tất cả đều nhao vào hỏi thăm nó mà bỏ luôn hấn , anh là anh trai nó thì đã đành nhưng đến cả cậu bạn chí cốt của hấn cũng a dua theo , hấn cũng bị thương chứ bộ có phải cái xác lạnh lặn đâu . Cậu đây hỏi thăm nó là vì đã giúp nhỏ với cậu mấy lần liền , tạo cơ hội cho cậu được gặp nhỏ , tuyệt quá còn gì ^0^ .

" An , Trang ! Hai cậu có thể điều tra thông tin về bọn chúng ?"- nó nhìn cô và nhỏ đang trước mặt mình đang lo lắng hỏi han này , cả hai người như mama nó vậy . Hỏi nhiều vô kể , vì hai nhỏ đều tương đương là hacker rồi nhưng không được treo danh thôi mà mình cô được mang danh .

" Được chứ "- cả hai đồng thanh mà không ngần ngại , đã là bạn thì phải giúp nhau chứ , nó toàn giúp nhỏ và cô nhưng chưa có dịp hai người giúp lại , đây là cơ hội lập công .

" Anh và anh hai thì luôn đi theo và giúp đỡ cho hai nàng "- nó nhìn cậu và anh hai yêu quý của mình mà lườm một cái sắc bén , nếu hai nhỏ mà mất một sợi tóc nào thì đừng hòng thoát tội mà ngồi ngay ngắn mà để nó chém từng khúc từng mảnh mang ra cho cá ăn luôn .

" Rõ "- cả hai lạnh sống lưng mà đứng chấp hành như quân đội , người yêu mình thì phải bảo vệ chứ , nếu không bảo vệ được thì ngang nào cậu và anh là lũ vô dụng à .

" Tốt , bắt đầu hoạt động "- nó nói xong thì 4 con người kia đi về căn cứ của cô , vì là một hacker nổi tiếng nên cô có hấn một căn cứ ngay tại nhà nên rủ nhỏ cùng cậu vào làm luôn cho dễ , cậu và anh thì bất ngờ rồi nhưng nhỏ thì ngược lại vẫn về mặt thản nhiên .

" Thế còn tôi ?"- hấn thấy hai cặp nhà ta về hết rồi thì mới bắt đầu nhìn nó , tại sao ai cũng có việc làm mà hấn lại được ngồi một đồng .

" Anh theo tôi "- nói rồi nó đi lên phòng ngủ của cả hai , vì nơi này nó đâu quen biết nên cũng lấy tạm phòng ngủ ra mà làm đồ thôi .

Hấn bước vào phòng mà ngạc nhiên , hấn lên sau nó một chút thôi thế mà khi lên đã thấy nó ngồi trên ga giường trắng mà đánh máy . Nó lại gần nó rồi ngó vào xem cái gì thì ôi sao toàn con số là con số vậy nè , tuy hấn cũng giỏi nhưng đâu ngờ nó lại ngang tàng với một hacker vậy .

" Anh giúp tôi tháo cái đồng hồ ra "- nó vừa nhấn máy tính vừa tháo chiếc vòng cổ mà không phải là chiếc đồng hồ quả quýt ra . Nó phải phân tích thật rõ mới được , thật ra nó đã nghi ngờ tổ chức KPS từ lâu nhưng giờ mới khẳng định được , lúc nãy bị tấn công toàn chiêu thức cao của tổ chức không hà , vì không muốn tin nên nó mới bảo hai nhỏ điều tra thôi . Nó hiện giờ đang vào mạng lưới tổ chức nên không làm gì được cái vòng cả nên bảo hấn tháo vậy .

" Đây là bức ảnh ai vậy ?"- hấn vừa mở ra thì thấy bức ảnh một anh chàng nào đó cái mái tóc xanh biển với đôi mắt nâu ấm trông anh ta thật đẹp nha .

" Đó là Thành "- nó trả lời mà không ngần ngại , chuyện qua lâu rồi hay để nó qua .

" Anh ấy đâu ?"- hấn tò mò hỏi tiếp , đây không phải cái tên nó nói mơ trong giấc mơ đây mà .

" Anh ấy đã rời xa tôi mãi rồi ! Tại sao anh ấy chỉ để lại cho tôi chiếc đồng hồ này thôi chứ ?"- từng giọt nước mắt bắt đầu khẽ rơi ra khỏi hốc mắt nhưng lại bị nó quẹt đi một cách nhanh gọn .

Hấn không biết trả lời ra sao mà chọn cách im lặng , hấn không thể cho nó mượn bờ vai , tại sao hấn lại cảm thấy ghen tị với anh quá , được nhận sự yêu thương của nó mà không biết quý trọng mà để nó phải khóc . Hấn tháo được rồi tất cả ra thì thấy một cái thẻ nhớ và một cái USB loại nhỏ .

" Có cái thẻ nhớ này "- hấn cầm lên đưa cho nó đang dán mắt vào cái màn hình kia . Thật sự nó có quá khứ đau buồn đến nỗi tự chui mình vào thế giới ngầm sao .

" Ừm để tôi bật lên xem "- nói rồi nó cầm lấy cái đầu lọc thẻ mà ấn thẻ nhớ vào rồi nhét ổ cắm laptop rồi bật lên xem , vì trong đó có đúng một mục duy nhất nên nó có thể dễ dàng ấn vào xem .

Vừa nhấn vào thì nó đã thấy một giọng nói và hình ảnh quen thuộc nào đó hiện lên trên màn hình với mái tóc xanh biển kia .

" Anh xin lỗi vì đã không bảo vệ được em suốt đời , anh biết khi em xem được video này cũng là lúc tên Hùng bác của em đã biết được thông tin mật đó ở đâu , anh muốn em hãy bảo vệ nó , đừng để nó rơi vào trong tay kẻ khác nhất là tên Hùng . Ông ta vì muốn lấy thứ này mà sát hại cả nhà anh , anh vẫn nhớ rõ mòn một , mà cũng phải khi em xem được chắc anh cũng không còn nhĩ nhưng em đừng đau buồn nữa , sẽ có một người giúp anh thay em chăm sóc mà làm cho em hạnh phúc . Chỉ có một điều cuối cùng anh muốn nói với em . Anh yêu em "- tiếng nói đó , hình bóng đó hiện rõ lên mòn một trong

tâm trí nó lúc này , tại sao chứ . Tại sao người bác hàng xóm nó yêu quý lại là kẻ sát hại gia đình anh cơ chứ nhưng anh chưa một lần nào nói dối nó và cũng là người nó tin tưởng .

" Hãy khóc đi đừng cố gắng nữa "- hấn kéo nhẹ đầu nó vào lồng ngực hấn và nó ngoan ngoan như con mèo nhỏ nằm trong lòng anh mà khóc cho một trận long trời lở đất .

Nói vậy thôi chứ nhưng nó chỉ khóc một chút rồi thôi .

" Mở cái này lên "- nó lấy cái USB đưa cho hấn để hấn bật lên .

Vừa khi mở vào mục thì cả hai trở mắt ra , ai đã có một ý tưởng tuyệt vời như vậy , chắc chắn là thiên tài hay thần đồng mới nghĩ ra được . Đó là những bản kế hoạch dự án nào đó mà nó và hấn chưa từng thấy qua cả . Có lẽ đây là thứ anh nói không được để ai cấp được . Bây giờ thì cả hai đã tin anh , quả thật đây là một dự án lớn có thể khiến người nghèo thành một nhà tỷ phú lớn có tiếng trên thế giới đó .

" Tôi sẽ không thể ai lấy được nó "- nó rút USB ra mà cầm hấn trên tay , nó nhất quyết bảo vệ món đồ anh để lại an toàn và bắt đầu lập ra một kế hoạch sát hại ông Hùng .

" Sao em đưa tôi "- nó đưa cái thẻ cho hấn khiến hấn bất ngờ mág hỏi nó , rõ ràng đây là thứ Thành để lại mà , hấn làm sao có quyền giữ .

" Tôi tin ở anh "- nó nói rồi cầm cái thẻ nhớ lên mà lắp lại cái đồng hồ quả quýt , thật sự nó tin tưởng hấn thì nó mới giao cho hấn giữ chứ , bao giờ diệt được tên đã sát hại anh thì nó mới yên tâm .

" Có phải đó là một lời chấp nhận "- hấn tâm trạng cực vui khi nghe nó nói vậy , nó nói vậy ngang nào là tin tưởng hấn mà có thể giao trọn trái tim cho hấn . Ôi hạnh phúc quá đi mà ^*^

" Đừng có tưởng bở "- nhìn cái mặt gian gian như sán lá gan kia làm nó tức giận đá hấn một nhát nhưng bị hấn đỡ lại mà ôm nó quay vòng vòng trong sự vui mừng và gương mặt nó đã hiện lên ý cười .

Đây có phải mới bắt đầu cho hấn và nó không ?

Cả hai phải trải qua bao nhiêu gian nan nữa ?

Gian nan thấy nản lun rồi -_-

Nhưng cả hai sẽ không từ bỏ dễ dàng đâu .

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Rượt đuổi - bị bắt

Sáng hôm sau vẫn như mọi ngày thường xảy ra , tội nó vẫn đến trường nhưng có vẻ cảnh giác hơn mọi khi , tất cả những thông tin nhỏ và cô kiểm được cũng kể cho nó hết rồi . Tuy thông tin nó vẫn được phạm vi bí mật nhưng nhỏ và cô đã tìm được thông tin nhỏ thôi nhưng cũng chứng minh được lời Thành nói trong video nó và hấn xem là đúng sự thật . Cả 6 gương mặt điển trai xinh gái đều tụ tập ở trong canteen trường và là tâm điểm của những lời khen ngợi , ngưỡng mộ . Vì sao lại không có khinh bỉ , khinh miệt với ánh mắt giết người ? Là do cái vụ đánh hội đồng vừa rồi đã khiến tội nó được tôn vinh lên một bậc , mà đầu lên tận chức đại ti liền nhưng đại ti ở đây là nhỏ không phải nó vì nó có thể hiện đâu .

" Mày tính sao ? "- cô gái với mái tóc hồng cột chéo , gương mặt thiên thần , đôi mắt đen đến động lòng mang trên mình chiếc áo pull trắng cùng quần jean đen mài rách đôi chỗ cùng đôi boots cao năm phân đen ra dáng đàn chị nhưng nhỏ chỉ mới 17 tuổi thôi .

" Tao không biết nữa , giao mày giải quyết , tao không tiện tay "- nó với mái tóc hung đỏ cột cao , đôi mắt tím buồn trở nên sắc lạnh khiến người xung quanh cũng cảm thấy không rét mà run . Nó diem trên người chiếc áo phông trắng khoác bên ngoài là chiếc áo da đen bóng , quần gió rộng đen kẻ xanh sẫm , đôi giày nike trắng , chiếc mũ lia trai đen kéo che mắt nửa khuôn mặt ác quỷ nhưng đẹp đến hút hồn kia .

" Tội anh có thể giúp mà ? "- mái tóc xanh sẫm , đôi mắt tím buồn , khuôn mặt khiến các cô gái nào cũng phải dõi theo , bộ đồ quần áo bò xanh sẫm , đôi giày thể thao đen năng động . Anh nhìn thẳng vào trông mắt nó .

" Thôi tùy các anh , cẩn thận nha "- nó nói xong rồi quay người đi vì nó đang rất rối , tại sao ông bác hàng xóm hay yêu thương nó mà lại sai người đi ám sát nó vì chiếc đồng hồ chứ .

" Tao đi trước "- hấn từ nãy ngồi nghe với chiếc áo somi trắng cùng quần tây dài , đôi giày thể thao xanh sẫm mũi trắng . Hấn quay sang anh rồi chạy theo nó , hấn không thể bỏ nó một mình được . Vụ lần trước hấn đến giúp mà cả hai te tua đến như vậy thì không biết lần sau sẽ thế nào .

" Phải bắt đầu từ đâu ?"- cô trên người chiếc áo phông dài tay cùng quần jean đen , đôi giày thể thao trắng . Cô nhìn anh và nhỏ mà xem bắt đầu từ đâu , làm gì cô cũng theo , đã là bạn thì phải giúp hết mình chứ . Mà còn là em dâu tương lai nữa chứ Biểu tượng cảm xúc squint

" Đúng vậy ?"- cậu bộ vết lịch lãm , từ khi yêu nhỏ và còn được sống cùng nhỏ thì cậu đã thay đổi hoàn toàn rồi .

" Như thế này bla bla .. "- nhỏ bắt đầu tùm bôn với ba người kia mà nói nhỏ đủ để cả ba người kia nghe thôi . Nhỏ với nó quậy thì quậy thật nhưng cả hai đâu có ngu ^0^

----- Đến cảnh nó và hấn -----

Nó sau khi rời khỏi canteen thì cũng bắt đầu lên sân thượng mà hóng gió mà đâu đang nhắm mắt ở một xó để làn gió đùa nghịch mái tóc đấy chứ . Hấn đi theo nó lên sân thượng thì thấy nó đang ngồi dựa ở một góc sân thượng bèn đi đến gần mà ngồi cạnh nó .

" Anh đến đây làm gì ?"- nó không mở mắt mà cũng biết người ngồi cạnh mình là ai , cái mùi quen thuộc đó nó có thể nhận ra được .

" Để bảo vệ em "- hấn vẫn đáp tình bơ như không phải việc gì quan trọng mà đáp một cách nhanh chóng không cần suy nghĩ , mà hấn đang trả lời thật lòng mà .

" Tôi có thể tự bảo vệ bản thân "- nó khẽ mở đôi mắt tím buồn kia ra mà nhìn hấn .

" Thế đây là chứng minh em không thể bảo vệ được cho mình "- hấn kéo tay nó lên mà lộ ra hấn một vùng tay với chi chít vết thương vẫn còn thấm máu .

" Không cần "- nó vẫn đôi mắt lạnh mà nhìn thẳng vào đôi mắt hấn không ngà ngại . Nó luyện thể cũng thành quen rồi mà nên việc này có gì là khó cơ chứ .

" Sao em bướng bỉnh vậy "- hấn dơ tay chào thua về cái độ cứng đầu của nó . Hấn chưa gặp cô gái nào mà lại có độ bướng bỉnh không nghe lời lại cao như vậy .

" Vậy tốt rồi đừng ám theo "- đang nhắm mắt nói dở câu thì bị cái gì đó mềm mềm ầm ầm chặn lại , khi nó mở mắt ra thì đang bị hấn cường hôn , ôi cái tên trời đánh mà , đang thanh thiên bạch nguyệt ai nhìn thấy thì cái danh lạnh lùng nó gầy dựng cho mình bấy lâu bị phá hủy hay sao T-T

" Anh gan lắm "- nó sau một hồi vật vã đẩy hấn khỏi người thì nó mới bắt đầu dùng ánh mắt sắc bén nhìn hấn . Lần này nó quyết không tha nha !

" Thách cô bắt được tôi "- hấn chuẩn trước rồi quay lại nói với nó một câu đầy thách thức .

" Anh đứng lại "- nó vừa đuổi vừa cười với một nụ cười tỏa nắng nhưng nó không lọt vào mắt hấn mà lọt vào con mắt của tên khác , thấy cả hấn và nó cách xa nhau thì không biết một bóng đen nào di chuyển rất nhanh khiến nó không phản ứng kịp mà bị tên đó đánh ngất đi .

Trước khi nó ngất thì chỉ thấy bóng dáng hấn càng ngày càng xa nó . Nó nhắm nghiền mắt lại mà không biết chuyện gì xảy ra sau đó . Còn về hấn sau khi quay lại thì không thấy nó đâu , tìm khắp nơi rồi không thấy sinh ra lo lắng .

" Thù ! Thật ra em đang ở đâu ?"- hấn nhìn trong một khoảng không vô định . Thật sự hấn đang rất lo lắng , gọi cho nó thì thuê bao , gọi về nhà thì các bác giúp việc bảo nó không có nhà .

Thật sự nó đã bị gì ?

Chương tiếp theo sẽ giải đáp tất cả .

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Bí mật được bật mí

Trời đã ngả về màn đêm tối , con gió bắt đầu se lạnh , tại một căn biệt thự với hai màu chủ đạo xám - cam nhạt , trong một căn phòng với một màu trắng , trên chiếc ga nệm êm ái có một thiên thần đang ngủ một cách ngon lành , mái tóc hung đỏ trải dài trên chiếc giường nổi bật một vùng .

" Đây là đâu ?"- đôi mắt tím buồn khẽ mở ra nhưng nheo mắt một cách nhanh chóng vì ánh sáng trong căn phòng . Nó diêm trên mình bộ đồ ngủ màu trắng với chú gấu panda đáng yêu ở chính giữa áo .

" Cách "- cánh cửa phòng được kéo ra rất nhẹ nhàng như sợ ai đó tỉnh giấc

" Em tỉnh rồi à ?"- chàng trai với mái tóc hạt dẻ , đôi mắt đen thẳm , khuôn mặt tuấn mĩ , chiếc áo phông đen cùng quần ngắn ngang đầu gối màu xanh cây . Anh đi vào nhìn nó cười triu mến .

" Anh Trường ! Sao anh lại ở đây , mà đây là đâu vậy ?"- nó vì quen anh từ hồi còn học trung học nên có thể hỏi một cách dễ dàng như ăn bánh vậy . Mà đây là đâu ? Sao nó lại ở đây ?

" Đây là nhà anh "- anh đi đến ngồi bên mép đường mà xoa đầu nó cười tỏa nắng , anh luôn cười với nó , anh chưa bao giờ lớn tiếng với nó cả . Ở ngoài trong vỏ bọc lạnh lùng vậy thôi chứ nhưng khi ở bên nó anh mới sống thật với bản thân mà thôi .

" Ở vòng em đâu rồi ?"- nó lấy tay chạm lên cổ , như thường lệ là vẫn còn chiếc đồng hồ nhưng sao lúc này là một khoảng trống vô định vậy . Vòng cổ nó quý trọng nhất ! Tại sao giờ nó không còn bên nó nữa ?

" Vòng này đúng không ?"- anh nhắc tay cùng chiếc vòng chứa đồng hồ lên trước mặt nó . Thật sự anh rất đau khi nhìn thấy hình ảnh của Thành trong đó , nó vẫn nhớ Thành . Nhưng dù thế nào anh vẫn không để nó chết .

" Đừng . Anh trả cho em "- nó gạt đầu lia lịa , chiếc đồng hồ quen thuộc như hình với bóng cùng nó đang ở trước mắt nó đây .

" Không được , nếu em vẫn giữ , em sẽ phải chết đó "- nó định đưa tay lên cầm sợi dây thì đã bị anh nhắc cao hơn khiến nó hụt mất .

" Em biết tất cả rồi , anh không có lỗi cũng chẳng có tội trong việc này . Vì thế cứ mặc em "- thật sự nó mù về chuyện yêu đương quá mà , anh nói vậy rồi mà nó vẫn không hiểu , vẫn cãi cổ với anh .

" Không được , em phải ở đây với anh "- thấy nó biết hết thông tin thì đành nhận vậy , có nói cũng chẳng làm gì được nữa . Anh ôm nó vào lòng mình trong sự âm áp .

" Nếu em giết ba anh , anh có hận em không ?"- nước mắt nó bắt đầu chảy ra như một đứa trẻ , hồi còn trung học cả hai cũng hay vậy lắm , mà đâu chỉ có nó kẻ lẻ rồi mới ôm anh khóc thôi còn anh thì chưa bao giờ kể chuyện về mình cả .

" Tại sao ?"- anh hơi khựng lại bởi câu nói vô thức của nó , thật ra ông Hùng đã gây ra tội gì với nó mà nó phải giết ông cơ chứ .

" Bác Hùng đã cho người giết anh Thành và gia đình anh ấy nữa "- nó khóc không thành tiếng ướt một mảng áo lớn .

" Em có thể cho ông ấy một tội nhẹ hơn , ông ấy cũng thương anh nên anh không biết phải làm sao nữa "- nghe đến câu đó thì anh đã siết chặt nó vào lòng , anh biết vụ đó chứ , hồi còn là học sinh cấp ba anh đã nhìn thấy một số tài liệu liên quan đến cái chết của gia đình Thành . Lúc đó anh đã bị ông Hùng đe dọa , phải giữ kín miệng nếu không anh sẽ phải chết .

" Không thể "- nó nói rồi định chạy ra ngoài thì bị anh kéo lại ôm nó , anh muốn cho nó một chút bình tĩnh , một chút thôi cũng được rồi .

" Được em muốn sao cũng được nhưng đừng quá kích "- anh cũng chịu thua nó , anh thật ra cũng không phải là con cái gì của ông Hùng , anh thật ra là một đứa trẻ mồ côi từ nhỏ được ông Hùng nhận nuôi mà thôi .

" Sao anh không ngăn em lại nữa ?"- nó tròn mắt với đôi mắt ướt đầm nhìn anh , tại sao lại tùy ý nó , ông Hùng là ba anh mà . Không lẽ hai người họ có bức tường chắn nào .

" Vì ông ta không phải ba anh "- anh cúi xuống vai nó mà hít hà hương thơm bạc hà từ nó để lấy lại bình tĩnh .

" Tại sao anh biết được ?"- nó quay người lại kéo khuôn mặt anh lên nhìn mặt đối mặt , anh có phải là đang muốn xoa dịu nó bởi câu nói đó không . Nhưng sao anh mắt đen kìa nghiêm túc vậy , đôi mắt đen sâu như không dối một lời .

" Truyện là thế này bla bla "- anh kể mọi chuyện ra , những chuyện xấu của ông Hùng mà anh biết được kể lại cho nó từng chi tiết không thiếu một chi tiết nào cả .

" Anh có thể đi đến chỗ em mà , hãy rời khỏi nơi đó đi "- nó chủ động ôm anh mà khuyên năn , thật sự bây giờ ở đó rất nguy hiểm cho anh mà . Nó không muốn anh gặp nguy hiểm đâu .

" Anh chưa thể đi được , có thể tối mai anh sẽ hành động . Em giúp anh chứ ?"- anh nhìn nó , tuy không mong chờ là bao nhiêu , tuy không muốn nó gặp nguy hiểm nhưng anh cần nhờ sự giúp đỡ của tụi nó .

" Vâng , để em báo cho lũ kia mà lên kế hoạch "- nó nói rồi chạy ra chỗ bàn làm việc của anh mà lấy chiếc laptop mà đánh tay một cách thuần thục .

———— *Về phía tụi bạn chí cốt*

ông anh cực tốt

và người iu nó đang nóng —'

Cả lũ đang dò định vị xem nó ở đâu thì bỗng dưng trong tài khoản mật của nó hiện lên hộp thư . Nhỏ bật lên thì hiện dòng chữ , tài khoản này chỉ có nó mới sử dụng được thôi .

" Mai tao sẽ bàn kế hoạch tối mai hành động "- đó là nội dung bức thư nó gửi đến nhỏ .

" Yên tâm rồi chứ ?"- cô cười nhìn anh và quay mặt sang hấn . Nhận được thông báo , biết nó an toàn rồi thì lo làm chi cho mệt .

" Mai về tôi dạy em một bài học cho nhớ "- nhò chưa kịp trả lời hộp thoại thì hấn đã nhảy vào nhấn lại nó mất rồi .

" Thử xem có dạy được tôi không ?"- đầu dây bên kia nhấn lại một cách nhanh chóng đầy thách thức .

..... Cả hai vẫn đấu khẩu với nhau khiến cả lũ buồn ngủ mà ai về nhà nấy để lại hấn ở nhà mà chat với cái con ương bướng này .

Một ngày nữa lại trôi qua !

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Gục ngã (1)

Màn đêm đã buông xuống, làn sương lạnh bao phủ khắp thành phố , một nhóm áo đen gồm cả nam lẫn nữ đang hành động theo kế hoạch đã dự định . Bốn gương mặt quen thuộc hành động theo nhóm hai người một .

" An cẩn thận , có một tên bắn tia đang ở vệ tường "- bộ đàm không dây được nhò gắn ở trên tai bỗng phát lên tiếng nói trong trẻo và đầy lo lắng .

" Anh biết rồi "- nhò liếc mắt sang cậu ám chỉ ,cậu hiểu ý mà tiến đến bên sau tên đó lúc nào không hay . Cậu như bị bốc hơi vậy , thật khó có thể nhìn thấy .

" Hự "- tên đó thổ huyết mà chết chưa kịp ngáp khi nhận được nhát đâm bằng dao găm của cậu ngay tại cuống học .

" Đi thôi "- nhò nói rồi cả hai cùng tiếp tục đi vào sâu trong cái tập đoàn khi họ còn gáy đầy cam bẫy chết người này .

Thật ra cô và anh thì được phân công ở bên ngoài , anh thì có thể theo dõi tình hình xung quanh và cũng có thể bảo vệ cô luôn còn cô là một hacker nổi tiếng thì ở bên ngoài mà theo dõi xem có tên cớm và tên theo dõi nào không rồi ra chỉ thị cho tụi nó hành động .

Còn về phía nó và hấn thì đang phải đối mặt với hơn 40 tên sát thủ có danh , đang không biết phải đánh ra sao khi xước sơn đầy mình í nhằm vết thương đầy mình thì nhò và cậu đến nhanh chóng . Cả bốn người không nói lời nào khi gặp mặt mà quét đôi mắt sắc lạnh một lượt lên người bọn chúng rồi cả bốn xông vào . Bốn chọi với 40 sao ? Thật khó khăn nhưng không sao , vì người này sắp gục thì có người kia yểm trợ giúp đỡ lẫn nhau mà . Nó , hấn , cậu , nhò đều sử dụng những chiêu thức thật đẹp mà khiến người khác không kịp trở tay vì độ nhanh của 4 người . Sau hơn nửa tiếng đồng hồ thì cả bọn cũng xử xong tụi ngáng đường kia .

" Vào tiếp thôi "- mặc cho cánh tay vẫn đang rỉ máu , nó đôi mắt tím buồn nhưng lại tỏa ra đầy lạnh lẽo , sát khí đã dần hiện rõ trên khuôn mặt của nó . Nhìn xuống cái đồng xác chết nằm la liệt trên sàn kia , đưa cút đầu, đưa nát tay , đưa chết không chớp mắt , không kịp nói một lời từ biệt . Máu tanh chảy lênh láng khắp một khu , mùi máu ngọt ngào khiến tụi nó hơi nheo mày .

" Thử , thoát khỏi chỗ đó đi , có khoảng 30 tên sắp đến "- giọng cô lo lắng phát lên , thật ra vừa nãy cũng báo cho nó và hấn biết rồi chứ nhưng cả hai cứ thích động chân động tay mà lao vào mà đánh cho đã rồi thương tích đầy mình .

" Cảm ơn "- sau câu nói đó nó đã chạy đi với tốc độ cực nhanh nhưng lại rất nhỏ tiếng như một con gió vậy .

Cả 3 người phía sau hiểu ý mà chạy theo sau nó với tốc độ không hề kém , cả 4 hình bóng vượt qua các khu rồi chạy lên bậc tầng cao nhất mà có ông Hùng , khi đến nơi tụi nó thấy 6 tên sát thủ đứng ngoài mà thôi nên cũng chẳng nhằm nhò gì .

----- Phía bên trong phòng ông Hùng -----

Bên trong toàn là tiếng đổ vỡ của những bình cổ nào đó nghe rất vui tai , sau đó là hàng ngàn câu chửi thô tục được phát ra từ một người đàn ông trung niên và không ai khác đó chính là ông Hùng , ông tức giận vì mình đã bị lừa nhưng ở trong đó không phải có mình ông mà còn một chàng trai nữa và đó là Trường .

" Mẹ kiếp , không lẽ con nhò đó đã biết "- lời nói thô tục là được vọng trong căn phòng cách âm này khiến người bên ngoài không ai có thể nghe thấy được bên trong có những chuyện gì xảy ra .

" Thôi khỏi cần nữa , ông đầu hàng nếu không muốn phải chết "- anh chĩa họng của chiếc súng lục vào đầu ông ta mà mở lời đe dọa .

" Người, người gạt ta đúng không ?"- ông ta tức giận nhưng đành chịu thôi vì đang trong thế bị động mà , có ngu đâu mà phản bác rồi ăn kẹo đồng như chơi đây .

" Phải , tôi đã phải chịu đủ trong bao năm qua rồi , lừa dối mọi người , gạt bản thân "- anh vừa nói vừa nhìn vô định với cặp mắt buồn hiu , nhưng chính vì điều đó mà làm thế chủ động cho ông ta thoát được họng súng một cách dễ dàng .

" Vậy giờ ta sẽ cho người sửa lỗi "- ông cướp lấy khẩu súng mà chĩa thẳng vào mặt anh với khuôn mặt đắc thắng còn anh thì có khuôn mặt bình tĩnh nhưng lại có ý cười .

" Á"- chiếc súng ông ta cầm trên tay giờ đã bị bay lên không trung do một lực nào đó đã vào tay ông rất mạnh khiến ông phải nhíu mày .

" Lâu rồi không gặp Phong "- Trường cười nhìn anh , người bạn cũ đã lâu không gặp mặt , giờ mới được hội ngộ .

" Lâu lắm không gặp , vẫn khỏe chứ Trường "- anh cũng cười lại nhìn Trường , cái thằng bạn thân từ hồi trung học đây mà , sát cánh quây phá có nhau nhưng khi chịu phạt thì thân ai nấy lo đi - _ Dù vậy nhưng bạn thân vẫn mãi là bạn thân .

" Mày ... "- ông bất ngờ khi lại bị một họng súng nào đó lại chĩa vào thái dương của mình , ông bất ngờ mà quay về phía đó mà xem thủ phạm là ai nhưng không khỏi bất ngờ và đó là Phong - anh trai nó .

" Rầm "- cánh cửa được bật mở một cách rất tuyệt vời mà đã hi sinh vinh quang , bay ra khỏi chốt , rồi đi khỏi cái móng . Ôi giờ cánh cửa đang chết nằm lăn ra sàn trong sự đau đớn cuối đời !

" Tụi em vào rồi "- nhỏ lên tiếng mà bước vào đầu tiên , cánh cửa không ai khác ngoài nó đập ra nhưng nhỏ lúc nào cũng được hưởng phước mà được đi vào trước .

" Giờ em xử sao ?"- nhìn thấy máu me đầy người của tụi nó mà hai ông anh nhíu mày , tuy hai thằng kia là bạn thật nhưng có cần tô đậm chiếc áo đen xi đây không , tô thêm đỏ nó có đỏ cho đâu mà thêm bản áo thôi đây chứ .

" Tôi cho ông hai lựa chọn , một sống mà đầu hàng hai là chết ?"- nó nghiêm nghị , ám khí tỏa xung quanh khiến mọi người có mặt ở đây cũng phải rùng mình .

" Bác là bác cháu mà "- ông ta kể lể ra nhưng chưa nói hết câu đã bị nó ngắt lời .

" Bác tôi là của ngày trước nhưng giờ đây là kẻ thù , ông rõ chưa ?"- nó tức giận mà hét lên chút hết nỗi giận giữ của mình .

" Vậy thì ... "- ông vừa ngắt lời thì ông đã cúi người tránh khỏi họng súng rồi nhanh chóng quay ra sau mà đập ngay vào gáy anh khiến anh nhíu mày rồi ông ta còn đập thẳng vào người anh không thương tiếc khiến anh ngắt đi .

" Ông dám ... "- nó và nhỏ tức giận cùng 3 người kia xông lên , từ hồi còn nhỏ , nó và nhỏ đều chơi cùng nhau và nhỏ coi anh như một người anh hai của mình vậy nên khó có thể kìm khỏi cơn giận lần này .

Và thế là cả 5 xông lên nhưng bị ông ta hạ từng người từng người một cách nhanh chóng , quả thật núi cao vẫn còn núi cao hơn , thật không ngờ được ông ta tuy già tuổi nhưng sức khỏe còn trâu hơn tụi nó . Câu tục ngữ nói quả không sai " Già càng già càng cay "

" Mày nói ra chỗ giấu thông tin đó nhanh ? Nếu không đừng trách ta !"- ông ta cầm họng súng lên và đứng thẳng mà chĩa vào người nó đang nằm dưới sàn , vì tụi nó bị hạ hết rồi mà .

" Ông nằm mơ đi nha ... "- nó nhếch mép với dòng máu tanh của chính mình .

" Đoàn "

" Đoàn "

Hai tiếng súng được bóp cò đầu đó vang vọng đầu đó trong khung cảnh nơi đây , thân ảnh của một người con gái nào đó đã ngã xuống trong sự chết lặng của những con người không sao ở đây .

Một giọt nước mắt rơi xuống từ một người con trai nào đó !

Mặc dù rất mờ ảo nhưng người con trai đó có cảm giác đó là sự thật !

Đau lắm , tìm người con trai đau nhói khi hình ảnh người con gái mình yêu mà ngã xuống sàn đất lạnh giá !

Thật sự thân ảnh đó là ai ? Ai mới thật sự là người đau ?

Sẽ có lời giải thích và những điều bí mật sẽ được bật mí ngay tại chương sau .

Chương 23: Gục ngã (2)

Hình ảnh quen thuộc đã nằm trước mắt của tụi nó , là bạn , là người yêu hay là một người em gái , máu chảy từ đôi chân trắng ngần .

" Xin lỗi vì đã không giúp được gì "- không ai khác đó là Trang - cô bạn thân của nó và nhỏ , là người yêu anh và cũng coi như là một cô em gái của hấn và cậu , tuy vết thương vẫn đang rỉ máu không thôi nhưng cô vẫn cười nhìn tụi nó một cách không được nói là gượng gạo mà là một nụ cười tươi . Cô cũng có thể giúp tụi nó phần nào khi lấy chiếc súng lục của mình mà bắn ông Hùng .

" Con khôn mày chết đi "- ông tức giận ôm lấy bả vai của mình , máu thấm một mảng , ông chìa họng súng vào cô .

" Đoàn "

Tưởng rằng cô sẽ ăn trọn viên kẹo đồng nhưng không phải , trước lúc tiếng súng nổ lên , một thân hình to lớn của ai đó đã bao trọn lấy cô mà tránh được lưỡi hái tử thần .

" Sao em khờ vậy "- khi còn lơ mơ anh đã tưởng rằng sẽ mất cô nhưng thật may khi viên đạn trúng chân thôi , nhưng lần này anh sẽ không để cô mạo hiểm thêm một lần nào nữa . Anh ôm cô mà nước mắt của một người con trai vẫn chảy dài , đúng đó là nước mắt của sự yếu đuối , của sự sợ hãi , sợ rằng mất cô , sợ cô bỏ anh mà đi .

" Em ổn mà "- cô cười ôm lấy anh mà an ủi bằng hơi ấm của mình mà không biết rằng hàng hơn chục con mắt đang đổ dồn về phía mình , đa số là ngưỡng mộ nhưng còn một số là nhìn với cặp mắt nheo lại , đang ở giữa trận đấu mà vẫn còn tình với chả tứ - -

" Hahaha sắp đến lúc chết đến nơi rồi mà còn tâm tình được , vậy ta sẽ cho hai đứa mày chết cùng nhau "- ông nói rồi lại giương súng lên nhưng chưa kịp bóp mà đã bị ai đó ngăn chân mà ngã ra sàn lạnh .

" Ông thấy sao ?"- không ai khác ngoài nó , thứ nhất không ai được đụng đến những người xung quanh nó , thứ hai là nếu tụi nó phải nằm ra sàn thì đối thủ cũng phải nằm cho biết cảm giác lạnh là gì , đằng nào đây cũng đã là mùa đông rồi đó nha .

" Đoàn "

Ồi kẹo đồng đâu mà ra sao lắm vậy , nhưng khi nó không để ý đã có một ai đó nhắm vào nó nhưng người trúng đạn không phải là nó mà là hấn , hấn từ từ ngã xuống , viên đạn găm gần tim khiến máu chảy ra rất nhiều .

" Anh / mày không sao chứ "- nhỏ và cậu cùng mấy đứa kia và cả Trường chạy ra chỗ hấn và nó , tụi kia đỡ hấn dậy mà hỏi rồi cầm máu nhưng không được , nó vẫn đang chảy ra không ngừng .

" K.. hông s...a..o , T..hư c...ó s...ao kh..ông ?"- hấn có chút khó thở nhưng vẫn tiếp tục hỏi nó mặc dù không thấy nó đâu .

" Không "- kí ức của nó chợt ủa về , cũng là Thành , là Thành đã đỡ viên đạn cho nó rồi mà phải chết , nó không muốn ai phải chết vì nó , một lần là quá đủ rồi mà sao ông ta lại cướp đi người nó sắp trao trái tim lại cho chứ . Từng giọt nước mắt rơi xuống gương mặt lạnh băng kia mà không lấy một tiếng nức .

" Tụi mày phải chết "- nó nhắm trong vòm họng mà nhìn theo viên đạn được bắn từ đâu thì thấy nơi đó có hơn 30 tên sát thủ đang đứng ở ngay cửa ra vào , nó cầm cây kiếm mà ngày trước đồng hành cùng Thành lên mà tiến ra cửa phòng trong sự ngỡ ngàng của tụi kia .

" Anh hai , anh Trương đưa Trang và anh ta rời khỏi đây và chữa trị nhanh "- sau khi hấn ngất thì nhỏ nói với giọng lạnh đến thấu xương khiến ai cũng phải nghe theo ngay lúc này mà không dám cãi nửa lời , anh thì khỏi nói cũng ra hiệu cho Trường đi theo với đôi mắt ánh lên cứ yên tâm . Anh và nhỏ biết rồi chứ , nó không phải là yếu mà là vẫn có tình người nên mới đánh vậy thôi nhưng ai mà đụng phải người thân của nó thì cứ ở đó mà khấn trời , phật tổ như lai đi .

" Anh và tôi chỉ cần lo đánh với ông ta "- nhỏ dùng ánh mắt đen tuyền với độ giết người cực lớn , ai dám làm cho nó đau khổ thì người đó không yên với nhỏ đâu .

" Thế còn ..."- cậu áp ứng nhìn 4 người chuẩn bị ra ngoài kia mà lo lắng , nếu nhỏ và cậu không mở đường nữa thì làm sao thoát kịp .

" Thù sẽ mở đường "- nhỏ nói rồi mà xông vào ông ta mà đánh , né , tránh , đá , nhỏ dùng tất cả những loại võ thuật mà mình học được mà đánh .

" Uhm "- sau khi nhìn ra cánh cửa thì lũ kia bị nó giết thẳng cánh cò bay luôn , đứa cụt đầu , đứa lia tay , đứa mất chân như chơi . Thấy thế cậu yên tâm mà chuyên chú đánh cùng với nhỏ .

Còn về nó , sau khi đi ra đến cửa thì cả lũ lâu la lao vào nó với tốc độ rất nhanh nhưng nó không quan tâm mà vẫn giương khuôn mặt bất cần đầy nước mắt mặn chát lên . Đến khi có vài ba tên xấu số nào đó mà chạy vào nộp mạng với những cái gậy tùy chính kích thước , nhưng khi cả bọn vừa dơ gậy lên định đánh thì đã bị nó cúi xuống né đòn còn bọn kia thì ăn đòn với một nhát kiếm mạnh chém đứt đôi người . Nó nhìn anh hai cùng 3 người kia mà lạnh lùng nhìn vào thân hình quen thuộc mỗi khi ngủ đều ôm trọn , trao cho nó hơi ấm kia , nó quyết không để ai bị thương thêm lần nào nữa . Thấy có một tên định bắn và nhắm vào chỗ của anh hai thì nó chạy đến bên thật nhanh .

" Đoàn Xet "

Tiếng súng nổ vang lên khiến cô chết sững nhưng lại một tiếng vật cản gì đó khiến cho một đoạn gần nhóm cô đang đi mà tóe ra lửa , không phải một người lạ mà là nó , nó cầm cây kiếm nhấc lên mà chém đứt đôi viên đạn luôn khiến cô và Trường không khỏi bất ngờ .

" Đi nhanh "- nó nói lên giọng ra lệnh khiến tụi anh hai đi nhanh .

" Cần thận "- cả 3 không hện mà cũng đồng thanh .

" Vâng "- nó trả lời xong thì cả 4 người đi , đợi cho thân ảnh của những người nó yêu quý đi khuất thì nó mới chuyển tâm vào việc .

Nó giờ đã biến mình một con quỷ khát máu , nó xông thẳng vào đám kia mà chém giết với hàng trăm đường kiếm tuyệt đẹp khác nhau nhưng nó lại có sức công phá cực mạnh khiến cơ thể bọn kia tách rời ngay sau đó . Giờ đây nó đã diệt hết được đàn lâu la kia mà nhắm đến tên đã nhắm bắn nó và đã gây hại cho hắn thành ra như vậy .

" Xin tha cho tôi "- tên đó sợ hãi mà quỳ xuống cầu xin nó tha mạng .

" Tha ư ? Thật nực cười "- nó nhếch nửa miệng rồi cầm kiếm mà đâm từ trên xuống , không lẽ cứ gây ra tội lỗi rồi xin lỗi là xong ư , ai mà tốt để cho tụi nó sống nữa chứ .

Cây kiếm từ trên xuống mà đâm thẳng vào đầu , xuyên qua nào bộ khiến tên đó chết chưa kịp ngáp còn nó nở nụ cười quỷ dị khiến ai cũng phải lạnh sống lưng . Máu chảy lênh láng với hàng 30 tên chết lia xác khiến không nhận ra được ai với ai cả . Nó xử xong tên cuối rồi cầm cây súng hất lên , nói gì thì nói nó toàn dùng kiếm thôi à có bao giờ cầm súng đâu nhưng hôm nay lại muốn thử lắm . Nói rồi nó đi lại vào căn phòng kia , nhưng vừa đi đến cửa nó đã cảm nhận sẽ gặp ông ta ngay sau đó , nhưng nó vẫn quyết định vào .

" Bọn bay dừng lại ngay nếu không muốn ta giết nó ?"- ông ta cầm súng chĩa vào đầu nó mà đe dọa , thật ra lúc này hai đánh một ông ta vào thế bị động nên mới tìm con tin thôi .

" Thù "- cả hai đồng thanh cùng lo lắng nhưng lại cặp được nụ cười quỷ dị của nó trên môi nhếch lên một cách tàn ác khó đoán .

" Đoàn ... Đoàn .."

Hai phát súng nổ lên cùng một lúc và nó đã nổ súng , lúc ông ta không để ý , nó đã lấy tay móc súng trong túi lên mà gim thẳng vào tim ông ta mà nổ súng một cách không chần chừ .

" Mày ..."- ông ta ngã xuống mà nhúu mày , đôi đồng tử nheo lại vì đau .

" Đoàn Đoàn Đoàn .."

Ba tiếng súng lại nổ lên , nó gim thẳng vào tim và đầu ông ta mà bắn , khiến ông ta chết chưa kịp nói lời từ biệt rồi cuộc đời .

" Anh cho người đến dọn hộ tôi đồng này "- nó nhìn cậu rồi quay sang nhỏ dùng ánh mắt muốn nói đi xem tình hình thế nào rồi .

" Ừm "- cậu trả lời ngay sau đó gọi cho đàn em nói địa chỉ biểu tụi nó đến dọn đồng xác , lau sàn nhà đây mà .

" Anh đang ở đâu ?"- nhỏ cầm bộ đàm nói qua đầu dây bên kia .

" Tại bệnh viện X của nhà em "- anh nghe thấy tụi nó báo mà vui mừng , thế nghĩa là cả ba đã xử xong gọn lẹ cái đồng đó rồi phải không . Nhưng vui thì vui ở nơi đây hắn vẫn đang trong phòng cấp cứu chưa ra .

" Dạ , tụi em đến liền "- nhỏ nói rồi dẫn nó và cậu đi thay bộ đồ rồi cùng nhau đến bệnh viện . Ai lại đến đó bằng bộ dạng đầm máu trên người cơ chứ .

Cuộc chiến đã kết thúc !

Những lưỡi hái tử thần của hắn đã kết thúc chưa .

----- End chương -----

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tỉnh lại sau 5 năm

Sau khi cả ba thay đồ xong thì bắt đầu đi đến bệnh viện anh đã nói, nó với chiếc áo khoác da cùng quần phong đen, đôi giày thể thao trắng, nhỏ diêm trên người chiếc áo pull trắng cùng quần jean đen, đôi giày nike còn phần cậu chỉ có chiếc áo sonni, quần tây, đôi giày thể thao. Cả ba vì vội vàng nên chẳng ai có thời gian chải chuốt ngắm vuốt cho lắm nhưng dù vậy thôi nhưng cả 3 vẫn tôn lên vẻ đẹp như thường ngày. Tụi nó chạy thật nhanh vào phòng cấp cứu, nhưng khi đến nơi chỉ thấy những gương mặt đầy lo lắng của mọi người mà thôi khiến cả 3 không khỏi lo lắng.

"Thằng Bàng nó sao rồi?"- cậu đi đến chỗ anh mà hỏi nhưng đáp lại chỉ là cái lắc đầu không biết bên trong ra sao.

"Đã hơn 4 tiếng rồi nhưng vẫn chưa có ai ra cả"- cô thấy vậy liền lên tiếng thay cho anh, vì không đứng lên được nên phải ngồi để trả lời mà thôi.

"Tất cả là tại em đúng không?"- nó ngã quỵ xuống đất mà nói nhỏ nhỏ nhưng cũng đủ để tất cả những người có mặt ở đây nghe tiếng.

"Sẽ ổn thôi"- Trường nghe thấy những tiếng nấc nhẹ trong cổ họng nó mà đi đến gần cúi xuống mà ôm nó vào lòng mà an ủi. Tuy ở trước mặt mọi người nhưng chẳng có ai có hơi đâu mà quan tâm đến mà chỉ biết nhìn vào cửa phòng cấp cứu mong chờ mà thôi.

"Tĩnh..."- tiếng phòng cấp cứu mở ra khiến cho tụi nó ai cũng phải chạy đến mà hỏi người ra ngoài đầu tiên và nó là người đứng đầu.

"Bác sĩ, anh ấy sao rồi...?"- nó gấp gáp với đôi mắt thâm nước mắt khi thấy ông bác sĩ đi ra với khuôn mặt đầy mồ hôi mà lắc đầu.

"Có lẽ cậu ấy sẽ không tỉnh lại nữa..."- ông ta chưa nói hết câu nhưng đã bị ngắt lời và ông ta bị anh kéo cổ áo lên.

"Ông là bác sĩ mà, lẽ nào không cứu nổi một bệnh nhân sao?"- anh mặt giận dữ mà hét thẳng vào mặt ông bác sĩ.

"Không phải như vậy đúng không?"- nó bất ngờ lùi lại ra sau mà không tin lời ông bác sĩ nói đó là thật.

"Tôi không biết ra sao nhưng ông bắt buộc phải khiến cho anh ta tỉnh dậy, nếu không mạng của ông sẽ do tôi quyết định đó"- thấy nó đau khổ như vậy Trường đứng lên mà dùng ánh nhìn viên đạn mà dơ khẩu súng lục lên đe dọa, nhưng anh cũng đau lắm chứ. Khi thấy nó yếu đuối như vậy anh không cam lòng, anh muốn nó cười, với nụ cười ngày xưa, dù có đổi bằng mạng sống anh cũng chịu.

"Bây giờ, cậu có giết tôi cũng chẳng làm được gì?"- không ngờ gặp phải thanh niên cứng mà nhảm trung niên nghiêm túc mới phải.

"Thôi anh bỏ xuống đi"- nhỏ với hai dòng nước mắt mà gỡ tay anh cùng khẩu súng khỏi đầu ông bác sĩ, ông ta có làm gì sai đâu, ông ta cố hết sức rồi, không nên ép ông ấy và lại ông ấy là bác sĩ uy tín nhất ở tập đoàn nhà nhỏ đó.

"Thư đâu rồi?"- cô cũng khóc mà ngược đi tìm hình bóng đau đớn nhất ở đây nhưng không thấy, vừa nãy còn ở đây mà.

"Nhưng nếu cậu ấy..."- ông bác sĩ nói tiếp phần còn lại mà khiến cả bọn vui sướng khôn xiết nhưng bây giờ việc phải làm ở đây là tìm nó.

Còn về nó thì sau khi nghe tin thì chạy ra ngoài thật nhanh, bầu trời đêm đầy những ngôi sao được thắp sáng một vùng rộng lớn, bầu trời thật đẹp nhưng tại sao nó cảm thấy thật buồn. Những giọt nước mắt của nó rơi khỏi mi một cách nhanh chóng mà rơi vào không trung đầy tuyệt vọng. Tại nó, tại nó mà hấn phải sống trong cuộc sống người thực vật, tất cả là tại nó T-T

5 năm sau

Thời gian trôi qua thật nhanh, nó và những người kia đều đã có những công việc riêng cho mình. Nói công việc là công việc vậy thôi chứ, tập đoàn Đặng Bảo và Bách Nhật đã gộp lại với nhau do nhỏ và cậu quản lí, thời gian làm nên tất cả, nhờ thời gian mà nhỏ và cậu đã yêu nhau thật lòng. Còn tập đoàn Trần Anh và Lâm Mỹ thì do anh và cô tiếp quản, nói gì thì nói hai cặp đó yêu nhau nhưng chưa lấy nhau đâu nha mà một lí do rất chi củ chuối là sẽ đợi nó có được người mình yêu thì cùng lấy chung một ngày luôn và còn tập đoàn song song ngang với Trần Anh là Vương Thiên do tay nó tiếp quản lí trong thời gian qua. Trường đã tỏ tình với nó sau bao năm yêu thầm nhưng đã bị nó từ chối, nó vẫn sẽ luôn đợi hấn cho đến khi tỉnh lại. Vẫn như ngày nào, nó đến bệnh viện và chăm sóc cho hấn, mỗi ngày nó đến đều kể chuyện những ngày trôi qua cho hấn nghe như không một lời hỏi đáp.

"Anh ngủ nhiều quá đấy, con An với tên Quân đó trở thành tổng giám đốc rồi kia, anh dậy xem em sắp có chị dâu mới rồi, anh thấy vui không?..."- nó nắm chặt bàn tay to lớn kia mà cúi xuống mà từng giọt nước mắt rơi khỏi khóe mi, tại sao hấn ngủ lắm vậy chứ. Sớm muộn thành heo cho mà xem!

"Anh ác lắm... huhuhu"- nó gục thật rồi, nó gục hấn xuống người hấn mà khóc, mỗi ngày đến đây là nó lại không kim được lòng mà khóc cho thật đã mới thôi. Nhìn thấy quanh người hấn toàn dây dợ nó đau lắm chứ, những loại thuốc với các loại mùi khác nhau khiến nó khó chịu nhưng biết sao đây ngoài cách nhìn hấn mà từ đau trong lòng.

"Anh ác lắm hả?"- một cơ thể to lớn của ai đó bao trùm lấy nó, hương thơm quen thuộc mà bao năm qua nó vẫn nhớ đến, không ai khác ngoài hấn, là hấn thật sao? Hấn đã tỉnh lại!

"Là anh thật phải không?"- nó không muốn ngẩng đầu lên vì sợ đó không phải là hấn, đã bao nhiêu đêm nó có những cảm giác như vậy rồi, mỗi khi mơ nó không muốn tỉnh dậy một chút nào cả.

" Là thật "- hấn kéo nó lên mà cười với nụ cười tỏa nắng nhưng đầy áp tình yêu thương .

"Không phải mơ ?"- nó hỏi tiếp cho chắc chắn , nó lấy đôi bàn tay hấn mà đặt lên má mình với ánh mắt mơ hồ .

" Đau..."- nó la lên khi hai bàn tay ai kia kéo má nó thật đau , đau đến chảy nước mắt .

" Vậy đã chứng minh chưa "- nói rồi hấn kéo nó vào lòng , đối với hấn như là một ngày không gặp nó nhưng đối với nó như hàng trăm năm mới gặp được hấn vậy .

" Hứa với em ! Đừng rời xa em !"- nó ôm chặt hấn vào lòng mà khóc như đứa trẻ sợ mất đồ quý báu của mình vậy , nó khóc trong sự hạnh phúc khôn xiết .

" Anh hứa "- hấn cười , thật ra hấn đã tỉnh dậy từ hồi còn sáng sớm , không biết tại sao đi vòng quanh với cái chân tê nhức thì những bác sĩ nhìn thấy đều chạy ra hỏi thăm với khuôn mặt vui mừng trong khi đó hấn chẳng hiểu cái mô tê gì cả nhưng khi nghe mọi người nói mới biết hấn đã sống thực vật 5 năm nay rồi , không khỏi bất ngờ nhưng hấn nghĩ đến nó rồi hỏi mấy người họ thì họ nói nó vẫn chờ thì hấn mới vui vẻ mà nằm đợi nó đến .

Sau ngày hôm đó , nó đã báo tin với 2 cặp kia và Trường khiến cho cả bọn sướng rên rồi cùng nhau đi ăn mừng , trong thời gian đó nó đã phải diu hấn đi vì cái chân hấn mới được tiếp đất sau 5 năm , thời gian trôi qua và hấn đi lại được nhưng vừa đi lại được thì đã bị nó cho đi làm tổng giám đốc còn nó thì giữ chức phó giám đốc nhưng sẽ được ở nhà một thời gian sau bấy năm cai quản cả một tập đoàn lớn . Nhưng biết làm sao hấn đành ngâm cay nuốt đắng mà vật và đi làm công về phần bama hai bên vì muốn cả hai đứa ở bên nhau mỗi ngày nên vẫn như thời phổ thông , cho cả hai chung một nhà .

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Hồi kết

Sau 1 tháng hấn đi làm đầy mệt mỏi còn nó thì đang ở nhà chơi rảnh hơi xoi nước kia , khổ mỗi hấn , vừa mới khỏi bệnh rời giường mà đã bị nó dày dạn cho vào công ty làm việc . Hấn đang ngồi trên chiếc ghế xoay của vị trí tổng giám đốc nhưng bên cạnh hôm nay lại còn có một cô gái mặt chất hàng mấy chục lớp phấn , trên người thì mặc bộ đồ thiếu vải , đôi chân lại đi đôi giày cao gót 5 phân . Cô ta ôm hấn từ đằng sau mà áp vòng một chuẩn lên lưng hấn nhưng hấn không thêm quan tâm mà vẫn ngồi dựa trên ghế mà để cô ta day day hai bên thái dương cho mình . Không phải vì hấn ngoại tình mà mới bắt đầu vào công ty hấn đã thấy vậy rồi , đầu tiên còn phản nản nhưng rồi cũng giết thành quen .

" Rằm "

Cánh cửa lia đời nằm đo ván một cách nhanh chóng , một cô gái đi vào với mái tóc hung đỏ buông xõa xuống , chiếc áo da đen dài tay , quần phong rộng kẻ sọc , đôi giày năng động cùng chiếc mũ lia trai đen che nửa khuôn mặt khiến khó ai mà có thể thấy rõ mặt người đó ra sao .

" Cút "- nó ngẩng khuôn mặt lên mà dùng ánh mắt sắc lẹm nhìn con ả tiện nhân thiếu vải che thân kia , giọng lạnh băng khiến người đối diện cũng phải rùng mình .

" Cô.... cô là cái thá gì mà đuổi tôi ?"- ban đầu còn sợ sệt nhưng khi nhìn bên cạnh mình vẫn còn có hấn cô ta mới lấy lại được bình tĩnh mà không biết ai kia đang nhếch mép lên cười khinh bỉ .

" Thế cô là cái thá gì mà ở gần anh Băng ?"- vì đang ở với người ngoài nên nó cũng biết ăn nói mà giữ sĩ diện cho hấn nếu không nó đã lao vào mà đấm cho con ả die rồi .

" Tôi... tôi là bạn gái anh Băng "- cô ả hơi ấp úng câu này nhưng nghĩ đi nghĩ lại rồi quyết định nói , chắc không sao đâu nhỉ . Chỉ một lần này thôi mà !

" Cô là bạn gái tôi bao giờ ?"- hấn bắt ngờ hỏi ngược lại khiến cô ta bất động một hồi , đúng thời người hấn yêu chỉ có nó mà thôi , không ai có thể thay thế được .

" Em..."- cô ta ấp úng , lúng túng vì không biết nói gì hơn .

" Cút , cô đã bị đuổi việc "- nó nói rồi đến gần hấn mà kéo ả ra khỏi người hấn , lần đầu tiên nó biết ghen là gì đó .

" Mày là ai mà dám..."- cô định tát cho nó một bạt tai nhưng đã bị hấn chặn lại bởi bàn tay to lớn của mình .

" Cút cho tôi "- hấn tức giận mà đẩy tay ả ra bằng một lực rất mạnh khiến ả ngã ngồi tiếp đất luôn không chống nổi .

Thấy hấn giận cô ta chạy nhanh ra ngoài kéo cái xác không toàn thân, nhưng hấn làm thế cũng không phải sai. Hấn vì muốn bảo vệ người mình yêu thương mà thôi!

"Anh có bạn gái rồi mà sao ôm tui làm gì?"- nó giở giọng hờn dỗi khi thấy hấn ôm nó từ phía sau.

"Làm gì có đâu, mà em đang ghen đó hả?"- hấn cười nhìn nó khiến nó đỏ mặt quay ra chỗ khác.

"Làm cô dâu của anh nha!"- hấn quay mặt nó đối mặt mình mà để hai đôi mắt chạm nhau, khi nhìn nhau như vậy mới nói những lời thật lòng.

"um"- nó gật đầu, sau cái gật đầu đó hấn đã trao nó một nụ hôn mãnh liệt nhưng chất chứa đầy niềm hạnh phúc.

————— 3 tháng trôi qua trong những ngày bình yên —————

Cả ba nàng cô dâu mà í nhầm hai nàng cô dâu với một chú rể đi từ ngoài vào trong nhà thờ với bộ váy trắng kết tinh sáo, bộ vét trắng đuôi tôm. Cả ba đang đi đến chỗ cha xứ cùng ba chàng rể kia, mà hình như có gì đó sai sai thì phải.

"Hôm nay em thật đẹp"- anh khen cô khiến cô ngượng chín mặt.

"Vợ đẹp lắm"- cậu cũng nhìn nhỏ say đắm khiến nhỏ phải huých tay vào bụng cậu mới tỉnh lại quay về thế giới thực tại được.

"Ồ còn Thư đâu rồi?"- hấn nghi vấn quay sang hỏi nhỏ, tại sao từ nãy không thấy nó đâu mà tòi đâu ra một chú rể nữa vậy nè.

"Nó đấy"- cả nhỏ và cô không bàn mà cũng đồng thanh, quả thật nó đóng đật thật mà.

"Là em"- hấn nhìn nó mà to đến nỗi như sắp lòi hai con mắt ra ngoài.

"Um"- tên chú rể đó ngẩng đầu lên, quả thực cái mũi to trên đầu khiến hấn chẳng nhận ra, mà sao hôm nay là ngày cưới cơ mà sao mặc tự do như điên áo cưới vậy.

"Sao em lại mang như vậy?"- hấn thất vọng, tưởng được nhìn thấy nó một lần mặc váy nhưng đã thất bại, từ lâu đến giờ hấn chỉ thấy mỗi lúc nào cũng quần với áo không à.

"Em mặc vậy không đẹp sao?"- nó ngây ngô hỏi hấn, nó thấy mặc vậy đẹp mà, mặc như thế này có khối gái theo đấy.

"Đẹp thì có đẹp nhưng giống nam không giống nữ"- không lẽ nó là tomboy hay sao mà nam không ra nam nữ không ra nữ.

"Thôi em không nói nữa, cha xứ đọc kia"- nó đánh lạc hướng chuyển sang chủ đề khác.

Hấn đành thờ dài nghe theo nhưng mọi người nghĩ sao ba cặp ác quỷ của chúng ta kiên trì để nghe cha xứ giảng đạo cơ chứ

"Các con có đồng ý lấy gái làm vợ trai làm chồng dù có chuyện gì cũng có nhau"- như đã được chuẩn bị từ trước, cha xứ đọc một câu ngắn gọn nhưng lại đầy sức tích khiến cho những người ở dưới đang theo dõi kia không khỏi bật ngửa.

"Dạ con đồng ý"- nói rồi cả bọn đồng thanh rồi trao cho nhau những nụ hôn hạnh phúc.

Cặp đôi đặc biệt hôm nay thì sao nhỉ, lúc đầu khi thấy nó mặc như vậy tưởng là nam nhi, đến cái lúc trao nụ hôn thì cứ tưởng cả hai đồng tính nhưng may sao chiếc mũ trên đầu nó rơi xuống, mái tóc hung đỏ được búi mà do tác động vừa nãy mà được buông mượt.

"Anh yêu em"- sau khi cuộc chiến gần tấc thở vì ngạt thì ba chàng đã ôm lấy những cô vợ của mình mà thì thầm vào vành tai nhỏ.

"Em cũng yêu anh"- đó là lời đáp trả của cả ba.

Cặp đôi khiến nhiều người đố kỵ hay cũng coi là cặp đôi đặc biệt nhất trong ngày hôm nay chính là cặp của nó và hấn, không những khiến người khác bất ngờ mà còn khiến bama hai bên suýt thì lâm sàn nữa chứ.

Cuộc sống của ba cặp đôi ác quỷ sẽ bình yên!

Họ sống hạnh phúc bên nhau!

Lời hứa vững trãi!

Một tình yêu lâu bền!

Nhưng đến đây là hồi kết rồi!

Cảm ơn mọi người đã theo dõi câu chuyện!

————— *The End* —————

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Bí mật bấy lâu

6 năm sau

Trong một căn biệt thự lớn có một gia đình hạnh phúc nào đó đang ngồi sức thức ăn bữa sáng. Một cô bé nào đó với khuôn mặt đáng yêu mĩm mĩm với khuôn mặt tựa ba nó, mái tóc xanh sẫm nhưng lại có đôi mắt tím buồn và đôi môi chúm chím giống mẹ nó. Bên cạnh là cậu bé có khuôn mặt giống hệt cô bé, mà cũng không có gì lạ cả vì hai đứa là anh em sinh đôi mà. Cậu có mái tóc hung đỏ cùng đôi mắt xám khói, đôi môi đỏ hồng.

"Hôm nay đi đâu vậy bama?"- cậu bé trai lên tiếng nhìn bama với đôi mắt cún con.

"Đi thăm chú mà hai đứa chưa từng gặp thôi"- cô gái với mái tóc hung đỏ với đôi mắt tím buồn không lạc vào đâu được ngoài nó ra.

"Hai đứa đi chứ?"- chàng trai với mái tóc xanh sẫm, đôi mắt xám khói lên tiếng khi thấy khuôn mặt nó có sự biến đổi.

"Dạ"- cả hai đứa đồng thanh hồ hởi vui vẻ của tuổi hồn nhiên mà không lo âu việc gì cả.

"VẬY ăn nhanh lên rồi bama đưa đi"- hấn xoa đầu hai đứa con yêu của mình mà cười trừ mếu.

Sau câu nói đó là hành động sức thức ăn của hai anh em nhà này.

"Ồn thôi mà"- thấy ồn về hai đứa rồi hấn mới quyết định đến chỗ nó mà đặt tay lên vai an ủi và cho nó một chút tinh thần.

"Ừm"- nó gật đầu mà cười rồi nhìn sang hai đứa con đang tranh nhau thức ăn kia.

'----- Đường ngăn cách không liên quan -----'

Hôm qua, một đại gia đình lớn gồm cả gia đình nhỏ, cô và nó đang dùng cơm tại nhà nó. Vì cả ba nhà cứ mỗi tuần là lại ăn với nhau một bữa thật đơn giản nhưng lại chứa đựng hơi ấm. Bốn đứa đang chơi ngoài sân mà đuổi nhau rồi lại bắt súng nước, chơi hết trò này đến trò khác. Tuy nhiều trò gây bẩn áo, ướt quần nhưng tụi nó cũng không cần lo. Vì tụi nó đã dự là mỗi chủ nhật đều cho những đứa con mình chơi một buổi thoải mái.

"Anh có chuyện muốn nói?"- anh bỗng đứng lên tiếng phá tan tiếng tám chuyện của cả 3 đứa tụi nó.

"Dạ"- nó nhìn anh cười tươi, vì thời gian đã trôi đi tất cả. Nó cũng vì ở bên cạnh hấn nên đã thay đổi khá nhiều.

"Thật ra anh Thành vẫn còn sống"- anh cúi nhẹ mặt xuống nhìn vào mặt bàn thay cho lời xin lỗi vì đã nói dối nó.

"Em biết mọi người đều lo cho em mà"- sau 10s bất ngờ thì nó cũng lấy lại trạng thái mà cười gượng. Cũng đúng thôi, vì anh không muốn nó phải đau khổ mà nên làm chuyện đó cũng phải thôi.

"Anh ấy bây giờ sao rồi anh?"- nhỏ bất ngờ mà hỏi anh một cách nhanh chóng.

"Anh ấy trở thành người thực vật"- anh nói mà như sét đánh ngang tai của cả nó và nhỏ.

"Tại sao? Tại sao lại vậy?"- giọt nước mắt của nó rơi tự nhiên ra khỏi khóe mắt.

"Vì lúc đó Thành bị khá nặng nên không có ý thức tỉnh lại được"- anh nhìn cô em gái của mình đang đau một lần nữa mà trong lòng không khỏi thất lại.

"Không thể nào"- nó dần trở nên mất kiểm soát, tại sao ông trời lại bắt công vậy. Cứu được người mà sao người đó phải trả giá đắt vậy.

"Bình tĩnh đi em"- hấn thấy vậy ôm nó vào lòng mà an ủi, lúc trước cũng nghe qua nó kể rồi nên cũng đôi phần hiểu được.

"Đúng đó, nói với em là không đúng đi"- nhỏ đi đến chỗ anh mà lay mạnh người anh, nó với nhỏ chơi từ lâu nên cũng hiểu được cảm xúc của nhau rất rõ.

"Thôi đi! Em đừng như vậy"- cậu cũng kéo người nhỏ vào lòng để kéo được ra khỏi người anh.

"Anh xin lỗi"- anh cúi xuống, anh sắp sửa không chịu được nữa rồi, anh cũng biết buồn mà, có phải robot đâu mà không có cảm xúc cơ chứ.

" Không phải lỗi của anh đâu , đừng tự trách mình "- cô ôm anh từ phía sau mà muốn cho anh một chút hơi ấm từ mình .

Thế là một bí mật bị giấu bấy lâu nay đã được tiết lộ .

----- Quay về hiện tại -----

Đến nơi , cả bốn đã nhìn thấy hai gia đình kia cũng vừa mới đến nơi .

" Tiểu Thanh , Tiểu Thiên , tụi mình ở đây nè "- đứa con gái bướng bỉnh của nó lên tiếng rồi kéo tay anh hai mình chạy theo đến bên hai đứa bạn kia .

" Chào Tiểu Phong , Tiểu Phuong "- Thiên có mái tóc vàng kim cùng đôi mắt đen sâu vậy tay gọi với ý muốn kêu lại đây .

" Chào "- Phong hơi ngượng ngùng khi thấy Thanh . Đây có phải tình yêu tuổi thứ 5 không nhỉ ? Đáng yêu quá đi ^≡^

" Chào hai cậu "- Thanh với mái tóc ngắn đen sẫm cùng đôi mắt xanh sâu cũng lịch sự ra dáng một đứa con gái không như con em gái cá tính kia .

" Thôi mấy đứa lên thôi "- Cô gọi cả mấy đứa đi theo .

" Dạ "- mấy đứa trả lời rồi đi theo cô cùng mấy bama kia , vì là bạn thân từ nhỏ nên cứ nhận bama vơ đây mà .

Sau khi đến nơi thì mấy đứa trẻ chạy lon ton vào trong trước mấy phụ huynh .

" Cháu chào chú ạ "- cả bọn đồng thanh với chất giọng trẻ con hơi ấp úng .

" Sao chú không chào lại vậy ? "- Phuong lên tiếng đến gần lay tay Thành nhưng lại không có động tĩnh gì .

" Sao em khờ vậy ? Đây là chú không muốn trả lời vì em bướng quá thôi "- anh cốc đầu em một nhát rõ đau .

" Anh hai xấu lắm , đau đến chảy nước mắt hà ? "- Phuong vừa ôm đầu vừa rom róm nước mắt .

" Ừm bala , cái đau biến mất . Khỏi rồi , không đau nữa "- Thiên đến gần mà xoa xoa đầu Phuong mà chơi trò pháp sư đây mà .

" Cậu cũng chẳng khác gì ? Chẳng qua vì chú ấy đang ngủ thôi "- Thanh giờ đi lại gần mới lên tiếng giảng vậy .

" Ờ ừm "- anh gật đầu đồng tình với ý kiến của Thanh .

" Bama chú ấy sao vậy ạ ? "- nói chuyện được vài lời thì thấy bama vào Phuong lon ton ra hỏi .

" Ừm chú đang ngủ thôi "- nhỏ xoa đầu Phuong cười dịu dàng . Thật sự nhỏ cũng không biết phải giải thích sao cho tụi trẻ hiểu nữa .

" Chú đang ngủ một giấc mơ dài mà thôi "- đó là câu trả lời của nó và cũng đánh thẳng vào tâm của nhưng vị người lớn ở đây .

" Các con hỏi thăm chú chưa ? "- anh ngồi xuống xoa đầu Phuong cười hiền .

" Dạ rồi "- Thanh lên tiếng thay cả 3 đứa .

" Vậy tốt rồi "- cậu cúi xuống vỗ vai Phong .

" Chú có ý gì đây ? "- Phong đủ để hiểu những hành động này của cậu . Vì đấu khẩu với nhau nhiều quá riết cũng thành quen .

" Chú thấy cái thằng bướng bỉnh như cháu mà cũng biết chào cơ à "- cậu đùa vui nhưng đối với bọn trẻ tưởng thật và rồi cậu lãnh trọn một cú đấm thẳng vào bụng do Phong xuất chiêu .

" Biết thế nào là lợi hại chưa chú ? "- Phong vuốt tay , hếch mũi lên trông rất đáng yêu à nha .

" Hahaha "- nhờ hai chú cháu mà không khí trở nên vui hơn trước .

Sau khi hỏi thăm rồi cùng trò chuyện với Thành xong thì cả bọn cũng kéo nhau về mà mở patty gia đình .

-----'-----End -----

Bạn đang đọc truyện *Cặp Đôi Ác Quỷ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

